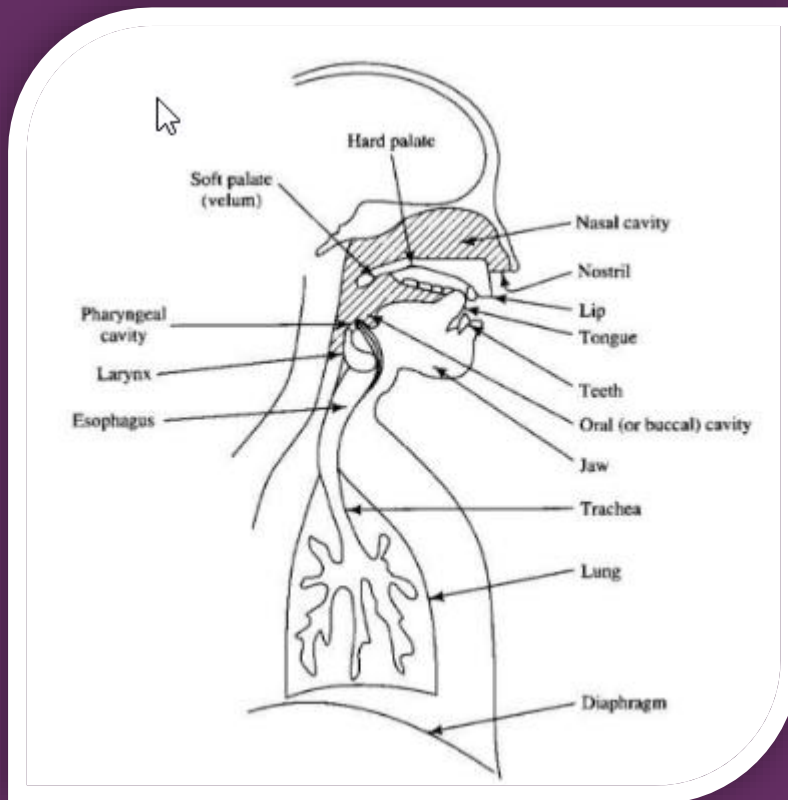

ลัทธิศาสตร์ ภาษาอังกฤษ

เรียบเรียงโดย **พศ.ดร.สำราญ ศรีคำมูล**

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตมทวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

ในการฝึกรับออกเสียงสระและพยัญชนะในภาษาอังกฤษนั้น ผู้ฝึกจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสัทอักษร(phonetic alphabet)หรืออักษรแทนเสียง เนื่องจากตัวอักษรบางตัวในภาษาอังกฤษออกเสียงได้หลายเสียง เช่น ตัวอักษร ‘a’ ในคำ *any army handy* และ *water* ล้วนแต่ออกเสียงต่างกันทั้งสิ้น ดังนั้นผู้ฝึกควรที่จะได้ทำความรู้จักกับสัทอักษร เพื่อช่วยในการเรียนรู้การออกเสียงให้ได้ถูกต้องแม่นยำ

ข้อดีของสัทอักษร คือ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงแต่ละตัวจะแทนเสียงเพียงเสียงเดียว เมื่อผู้ฝึกรู้จักสัทอักษรทุกตัวแล้ว ต่อไปเมื่อต้องการทราบเสียงอ่านของคำในภาษาอังกฤษ ก็อาจค้นได้จากพจนานุกรม ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้สัทอักษรสากล IPA (The International Phonetic Alphabet) ซึ่งเป็นสัทอักษรที่สมาคมสัทศาสตร์ระหว่างชาติ (The International Phonetic Association หรือ IPA) ตั้งขึ้นและเริ่มใช้อย่างแพร่หลายในปี ค.ศ. 1951 มีการปรับปรุงเรื่อยมา เมื่อมีข้อมูลภาษาต่างๆ เพิ่มมากขึ้น และปรับปรุงแก้ไขครั้งใหญ่ที่สุดในปี ค.ศ. 1993 แม้ว่าพจนานุกรมบางเล่มจะใช้สัทอักษรที่ต่างไปจากระบบของ IPA ผู้ใช้ก็สามารถเทียบโยงเสียงอ่านได้จากคำอธิบายเรื่องการใช้อักษรแทนเสียงซึ่งมักจะปรากฏอยู่ในหน้าแรก ๆ ของพจนานุกรม

สำหรับสื่อการสอน การออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ ชุดนี้จะใช้สัทอักษรซึ่งดัดแปลงจากพจนานุกรมการออกเสียงชื่อ *A Pronouncing Dictionary of American English* ของ John S. Kenyon และ Thomas A. Knott ซึ่งพจนานุกรมเล่มนี้ใช้อักษร IPA เป็นหลัก

สัทอักษรส่วนใหญ่จะเป็นตัวอักษรโรมัน เช่น ตัวสัทอักษร /e/ มาจากตัวอักษร ‘e’ ต่างกันที่ว่า เมื่อนำมาใช้เป็นสัทอักษรจะต้องปรากฏในเส้นขนานแนวตั้งเฉียง // เสมอ สัทอักษรบางตัวมาจากอักษรกรีก เช่น /t/ ใช้แทนเสียง ‘th’ ในคำ *thick* เป็นต้น การที่ต้องเพิ่มอักษรกรีกและเครื่องหมายอื่นประกอบก็เพื่อให้มีสัทอักษรพอเพียงที่จะใช้แทนเสียงพูดได้ครบถ้วน

ในลำดับต่อไป จะได้แสดงตารางของสัทอักษรที่ใช้ในสื่อการสอนชุดนี้ และในพจนานุกรมซึ่งเป็นที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย อันได้แก่ Webster’s New World Dictionary of The American Language, The American Heritage Concise Dictionary, Longman Dictionary of Contemporary English และ Oxford Advanced Learner’s Dictionary ซึ่งพจนานุกรมสองเล่มหลังนี้ จะใช้ตัวสัทอักษรเหมือนกัน

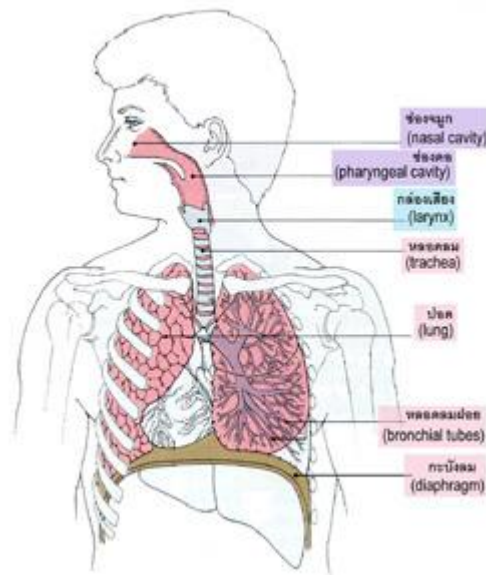
หน่วยเสียงสระ

ตัวอย่างคำ	สัทอักษรที่ใช้ ในสื่อการสอน ชุดนี้	Webster’s New World Dictionary of the American Language	The American Heritage Concise Dictionary	Longman Dictionary of Contemporary English Oxford Advanced Learner’s Dictionary
------------	--	---	---	--

การสื่อความด้วยการพูดนั้น จำเป็นต้องอาศัยอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง (speech organs) ดังนั้นในการเรียนรู้เรื่องการออกเสียงสระและเสียงพยัญชนะของภาษาใดภาษาหนึ่ง จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาเกี่ยวกับหน้าที่ของอวัยวะเหล่านี้ด้วย

กระบวนการออกเสียง

กระบวนการในการออกเสียง ประกอบด้วยอวัยวะที่สำคัญสามส่วน คือ

1. ส่วนที่ทำให้เกิดกระแสลม

หมายถึง อวัยวะส่วนที่ทำให้เกิดการเคลื่อนที่ของกระแสลม หรือจุดเริ่มต้นของกระแสลม อันได้แก่ อวัยวะที่ช่วยในการหายใจ (respiratory apparatus)

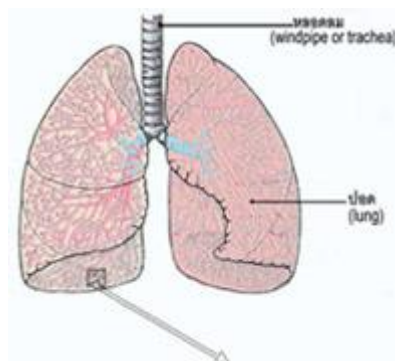
2. ส่วนที่ทำให้เกิดเสียงพูด

หมายถึง อวัยวะที่ใช้ในการทำให้เกิดเสียงอันได้แก่ กล่องเสียง (larynx) ภายในกล่องเสียงมีเส้นเสียง (vocal cords หรือ vocal folds)

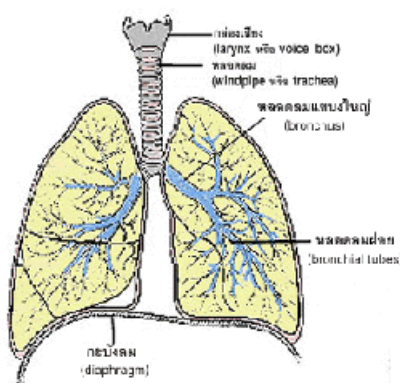
3. ส่วนที่เปลี่ยนแปลงลักษณะเสียง

หมายถึงอวัยวะที่ทำให้เสียงที่เปล่งออกมานั้นแตกต่างกันไป อันได้แก่ ช่องคอ (pharynx หรือ pharyngeal cavity) ช่องปาก (oral cavity) และช่องจมูก (nasal cavity) ทั้งสามส่วนนี้ เรียกรวมกันว่า ช่องทางเดินของเสียง (vocal tract)

1. ส่วนที่ทำให้เกิดกระแสลม

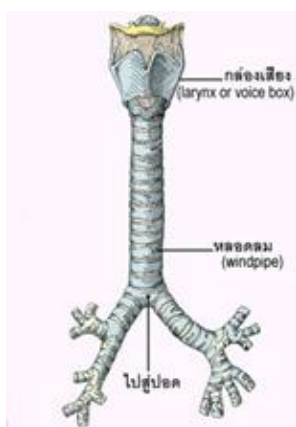
ปอด (lungs) เป็นอวัยวะที่เป็นต้นกำเนิดของพลังงานที่ใช้ในการผลิตเสียง อันได้แก่ กระแสลม (air-stream) ถ้าปราศจากลมหายใจ เราก็ไม่สามารถเปล่งเสียงพูดได้ โดยปรกติเราเปล่งเสียงพูดในขณะที่เราหายใจออก

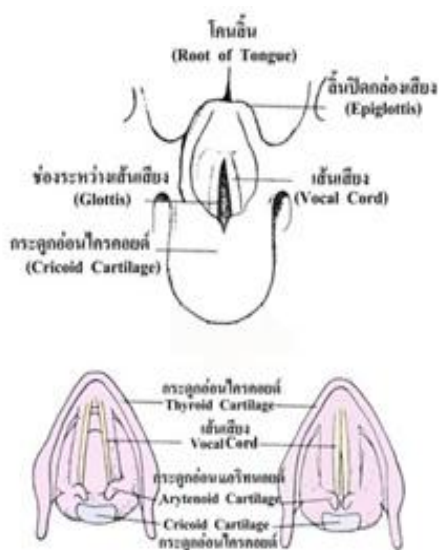
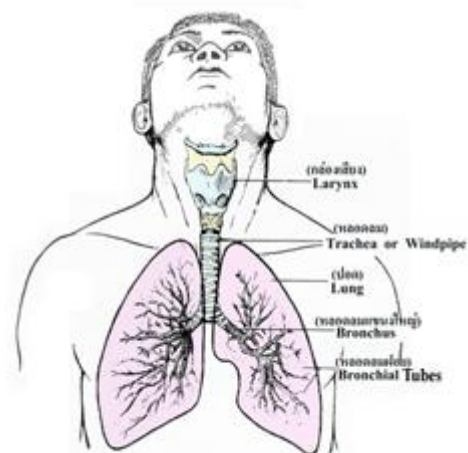
ปอด มีลักษณะยืดหยุ่นได้เหมือนฟองน้ำ มีกระดูกซี่โครงห่อหุ้มอยู่ ปอดมีสองข้าง เมื่อเราหายใจเข้า กระแสลมจะผ่านหลอดลม (windpipe หรือ trachea) และแยกออกเข้าหลอดลมแขนงใหญ่ สองหลอด แต่ละหลอดเรียกว่า bronchus ซึ่งจะแตกแขนงเป็นหลอดลมฝอย (bronchioles) อีกเป็นจำนวนมาก กระแสลมจะผ่านหลอดลมฝอยนี้เข้าไปในถุงลม (air sacs)

ภายใต้ปอดทั้งสองข้างจะมีกะบังลม (diaphragm) ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการขยายตัวและหดตัวของปอดร่วมกับการทำงานของกล้ามเนื้อ ในขณะที่เราหายใจ เนื่องจากตัวปอดเองเคลื่อนไหวไม่ได้

2. ส่วนที่ทำให้เกิดเสียงพูด

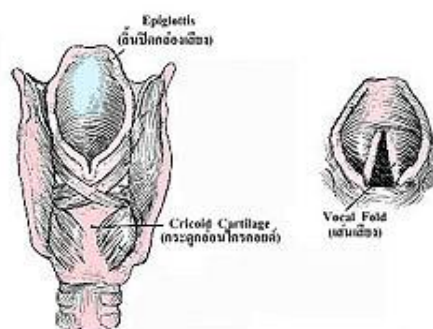
กล่องเสียง (larynx หรือ voice box) เป็นอวัยวะที่อยู่ ตอนบนสุด ของหลอดลม กล่องเสียง ประกอบด้วยกระดูกอ่อน กล้ามเนื้อ และเส้นเอ็น ลักษณะของ กล่องเสียงช่วงบน จะกว้างกว่าช่วงล่าง ส่วนบนของกล่องเสียง อยู่ติดกับโคนลิ้น ส่วนล่างของ กล่องเสียง อยู่ติด กับกระดูกชิ้นแรกของหลอดลม

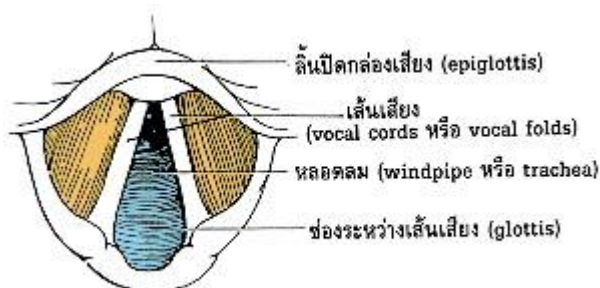
ภายในกล่องเสียงมีเส้นเสียง (vocal cords หรือ vocal folds) ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นเอ็นบางๆสองเส้น วางขวางอยู่ในแนวนอน โยงจากส่วนหน้าไปส่วนหลังของกล่องเสียง เส้นเสียงสามารถยืดหยุ่นและเคลื่อนไหวได้ เนื่องมาจากการทำงานของกล้ามเนื้อกับกระดูกอ่อนไฮรอยด์ กระดูกอ่อนไครคอยด์ และกระดูกอ่อน เอริเทอยด์

ลักษณะสำคัญของเส้นเสียงสามลักษณะได้แก่

1. ช่องระหว่างเส้นเสียงเปิด (open glottis)
2. ช่องระหว่างเส้นเสียงปิด (closed glottis)
3. ช่องระหว่างเส้นเสียงสั่น (glottis in vibration)

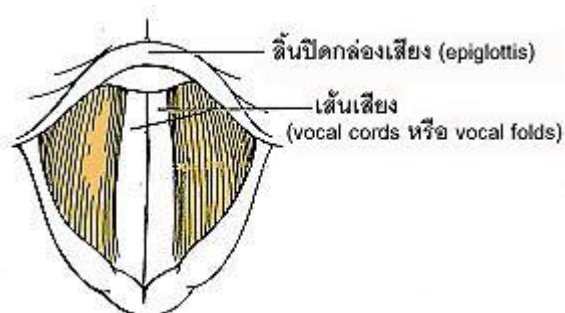

1. ช่องระหว่างเส้นเสียงเปิด (open glottis)

เส้นเสียงแยกตัวออกเป็นรูปตัว V โดยที่เส้นเสียงส่วนที่อยู่ด้านหน้าบริเวณลูกกระเดือก (Adam's apple) จะชิดกัน ส่วนที่อยู่ด้านหลังจะแยกห่างจากกัน เส้นเสียงในลักษณะเช่นนี้จะทำให้เกิดมีช่องระหว่างเส้นเสียง (glottis) ลมหายใจหรือกระแสลมผ่านเข้าออกได้โดยสะดวก เป็นลักษณะของเส้นเสียงในขณะหายใจเข้าออก หรือเมื่อออกเสียงพยัญชนะประเภทเสียงไม่ก้องหรือเสียงอโห้ชะ (voiceless sounds) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า เสียงไม่ก้อง เช่น /p/, /s/, /f/ เป็นต้น

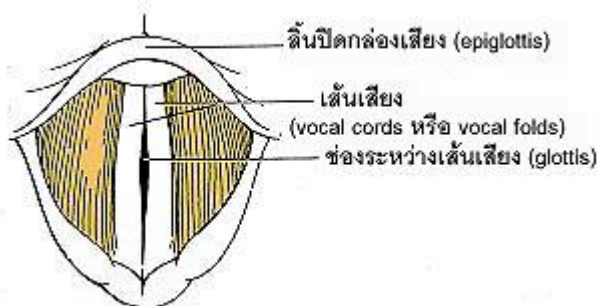
2. ช่องระหว่างเส้นเสียงปิด (closed glottis)

เส้นเสียงจะเคลื่อนเข้าหากัน และปิดช่องระหว่างเส้นเสียงจนสนิท เป็นลักษณะของเส้นเสียง เมื่อเรากลิ้งลมหายใจ ทำให้ลมหายใจหรือกระแสลมไม่สามารถผ่านเข้าออกได้ กระแสลมที่ออกมาจากปอดจึงถูกกักไว้ในบริเวณกล่องเสียงใต้เส้นเสียง ทำให้เกิดแรงดันลมขึ้น

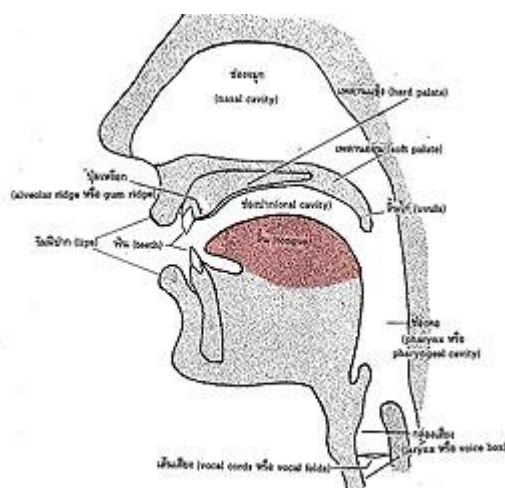
3. ช่องระหว่างเส้นเสียงสั่น (glottis in vibration)

เส้นเสียงจะถูกดึงเข้าหากัน ในขณะเดียวกันกระแสลม ที่ขึ้นมาจากปอดก็จะ พยายามหาทางดัน ออกมาทำให้ เส้นเสียงสั่น การเปิดและปิดของ เส้นเสียงเกิดขึ้นเร็วมาก ประมาณ 800 ครั้ง/วินาที เกิดเป็นเสียงก้องหรือ เสียงโฆษะ (voiced sounds) ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า เสียงก้อง เช่นเสียง /b/, /g/, /m/, /z/ เป็นต้น

3. ส่วนที่เปลี่ยนแปลงลักษณะเสียง

อวัยวะส่วนนี้เป็นช่องทางเดินของเสียง (vocal tract) บริเวณเหนือกล่องเสียงขึ้นมา (supraglottal cavities) ซึ่งได้แก่ ช่องคอ (pharynx หรือ pharyngeal cavity) ช่องปาก (oral cavity) และ ช่องจมูก (nasal cavity)

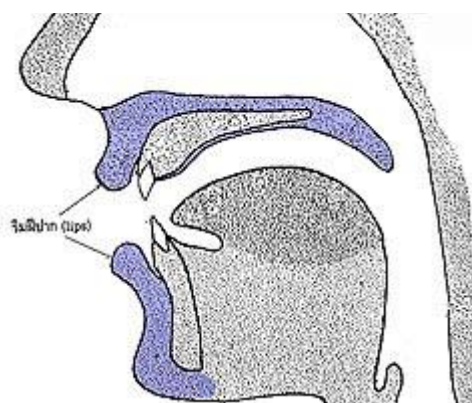

ก. ช่องคอ (pharynx หรือ pharyngeal cavity) ได้แก่ ส่วนที่อยู่เหนือกล่องเสียง มีลักษณะเป็นช่องว่าง อยู่ทางด้านหลังของโคนลิ้น เป็นส่วนที่เชื่อมระหว่างกล่องเสียงกับช่องปาก และช่องจมูก

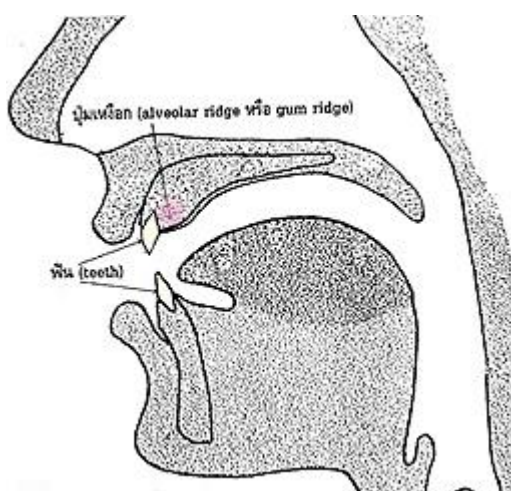
ข. ช่องปาก (oral cavity) ได้แก่ บริเวณตั้งแต่ริมฝีปากไปจนถึงลิ้นไก่ ขนาดและรูปร่างของช่องปากสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากภายในช่องปากมีอวัยวะสำคัญต่าง ๆ ที่ใช้ในการปรับคุณสมบัติของเสียง เช่น ลิ้น ซึ่งสามารถเคลื่อนไหวไปยังตำแหน่งต่างๆ ภายในช่องปาก เช่น ฟันบน ปุ่มเหงือก เป็นต้น

ค. ช่องจมูก (nasal cavity) ได้แก่ บริเวณตั้งแต่รูจมูกเข้าไปจนถึงลิ้นไก่ ช่องจมูกเป็นทางผ่านของกระแสลมจากปอดไปสู่รูจมูก ในการเปล่งเสียงพยัญชนะนาสิก /m/, /n/ และ /ŋ/

ภายในช่องปากนี้มีอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงพูดดังต่อไปนี้ คือ

ริมฝีปาก (lips) ทั้งริมฝีปากบน (upper lip) และริมฝีปากล่าง (lower lip) เป็นอวัยวะที่เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะได้มาก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้มีส่วนทำให้เสียงที่เปล่งออกมาแตกต่างกันออกไปด้วย รูปริมฝีปากจะห่อกลม เมื่อออกเสียงสระหลัง (back vowels) /u/, /U/, /o/ และ /ɔ/ หรืออาจยื่นออกมา ในการออกเสียง /s/ และ /z/ หรือเป็นรูปรี เมื่อออกเสียงสระหน้า /i/, /I/, /e/, /E/ และ /Q/ และเมื่อออกเสียง /p/ และ /b/ ริมฝีปากบนและล่าง จะปิดสนิทเพื่อกัก กระแสลมจากปอด ไว้ระยะหนึ่งก่อนที่ จะปล่อยออกมา

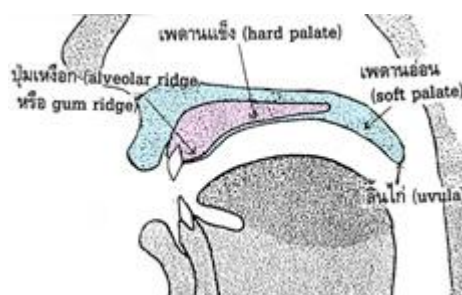

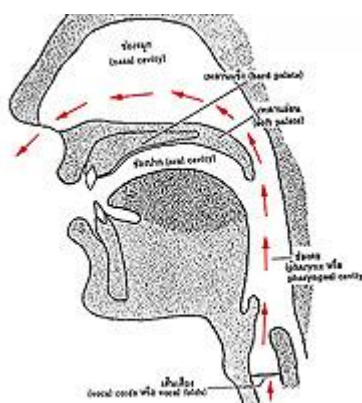
ฟัน (teeth) เป็นอวัยวะซึ่งเป็นที่เกิดของเสียงพยัญชนะหลายเสียงด้วยกัน เช่น เมื่อเคลื่อนริมฝีปากล่างขึ้นมาสัมผัสขอบล่างของฟันบน และในขณะเดียวกันเมื่อกระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างริมฝีปากล่างกับฟันบน ก็จะทำให้เกิดเสียง /f/ และ /v/ เป็นต้น

ปุ่มเหงือก (alveolar ridge หรือ gum ridge) ได้แก่ ส่วนที่นูนออกมาด้านหลังของฟันบน ในการออกเสียง /t/ และ /d/ ส่วนปลายลิ้นจะยกขึ้นแตะปุ่มเหงือก กระแสลมจากปอดจะถูกกักที่บริเวณปุ่มเหงือกขณะหนึ่ง แล้วจึงระเบิดออกมา

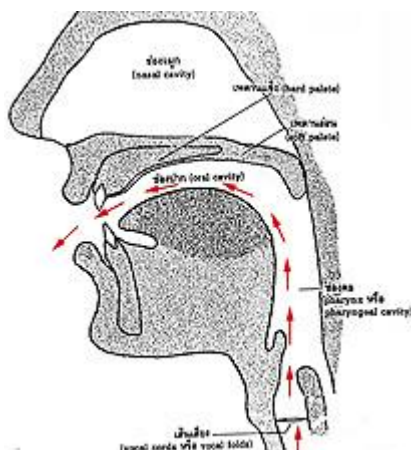
เพดานปาก (roof of the mouth) อาจแบ่งคร่าว ๆ ออกได้เป็นสองส่วน ส่วนหน้าคือ เพดานแข็ง (hard palate) ส่วนหลังคือ เพดานอ่อน (soft palate)

- **เพดานแข็ง (hard palate)** เป็นส่วนที่แข็งเคลื่อนไหวไม่ได้ เพดานแข็งเป็นส่วนที่ต่อจากปุ่มเหงือกไปทางด้านหลัง
- **เพดานอ่อน (soft palate)** มีลักษณะนุ่มและเคลื่อนขึ้นลงได้ เพดานอ่อนเป็นส่วนที่อยู่ต่อจากเพดานแข็งเข้าไปภายใน ส่วนปลายของเพดานอ่อน คือลิ้นไก่ (uvula)

ในขณะที่ยังออกเสียงพยัญชนะนาสิก (nasal sounds) อันได้แก่ /m/, /n/ และ /ŋ/ เพดานอ่อนจะลดระดับลงมา เปิดช่องผ่านออกจมูก ทำให้กระแสลมที่ผ่านออกมาจากปอด สามารถผ่านเข้าไปในช่องจมูกและออกมทางรูจมูกได้

แต่เมื่อเพดานอ่อนเคลื่อนขึ้นไปแตะผนังคอก (pharyngeal wall) ปิดช่องผ่านออกจมูก ทำให้กระแสลมที่ออกมาจากปอด ผ่านเข้าไปในช่องจมูกไม่ได้ จึงผ่านออกมาทางช่องปาก เกิดเสียงพยัญชนะที่เรียกว่าเสียงช่องปาก (oral sounds) อันได้แก่ เสียงสระ (vowel sounds) ทุกเสียง และเสียงพยัญชนะ (consonant sounds) ส่วนใหญ่ เช่น เสียง /p/, /f/, /s/, /k/, /tʃ/, /l/ เป็นต้น

ลิ้น (tongue) เป็นอวัยวะที่เคลื่อนไหวได้มากที่สุด และจัดเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญในการออกเสียง ตำแหน่งต่าง ๆ ของลิ้นอาจแบ่งได้ดังต่อไปนี้

ปลายลิ้น (tongue tip)

ได้แก่ ส่วนปลายสุดของลิ้น เป็นส่วนที่สามารถเคลื่อนขึ้นไปแตะอวัยวะส่วนอื่น ๆ ภายในปากได้ เช่น ฟันบน ปุ่มเหงือก เพดานแข็ง ในการออกเสียง /l/ เช่นในคำ *leg* ปลายลิ้นจะแตะปุ่มเหงือก

ลิ้นส่วนปลาย (tongue blade)

ได้แก่ ส่วนที่อยู่ต่อจากปลายลิ้นเข้าไป ส่วนปลายลิ้นและลิ้นส่วนปลายเป็นส่วนที่เคลื่อนไหวได้มากที่สุด ในการออกเสียง /s/ เช่นในคำ *sit* ลิ้นส่วนปลายจะยกขึ้นไปใกล้กับปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะปุ่มเหงือก

ลิ้นส่วนหน้า (front of the tongue)

ได้แก่ส่วนที่อยู่ต่อจากลิ้นส่วนปลายขึ้นไป ในการออกเสียง /y/ เช่นในคำ *yell* ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นไปใกล้เพดานแข็ง

ลิ้นส่วนกลาง (center of the tongue)

ในการออกเสียงสระกลาง /r/ เช่นในคำ *hut* ได้แก่ ส่วนที่อยู่ต่อจากลิ้นส่วนหน้าขึ้นไป ลิ้นส่วนกลางจะยกขึ้นไปอยู่ในระดับกลาง

ลิ้นส่วนหลัง (back of the tongue)

ได้แก่ ส่วนที่อยู่ต่อจากลิ้นส่วนกลาง ลึกเข้าไป ในการออกเสียง /k/ เช่นในคำ *caught* ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นแตะเพดานอ่อน

โคนลิ้น (root of the tongue)

ได้แก่ ส่วนที่อยู่ต่อจากลิ้นส่วนหลังลงไป เป็นส่วนที่อยู่ตรงข้ามกับผนังคอก

บทที่ 3

เสียงสระในภาษาอังกฤษ

เสียงสระ (vowel sounds) เป็นเสียงที่เปล่งออกมา โดยไม่มีการกักของกระแสลมหรือการเสียดสีภายในช่องปาก เช่น ในการออกเสียงสระ / a/ กระแสลมที่ออกมาจากปอดจะผ่านช่องคอ เข้าไปในช่องปาก และผ่านออกมาโดยปราศจากการกีดกันใด ๆ เสียงสระทุกตัวเป็นเสียงก้อง เพราะในการออกเสียงสระทุกตัว เส้นเสียงจะสั่น สระเป็นแกน (nucleus) ของพยางค์ กล่าวคือ ในแต่ละพยางค์จะมีเสียงสระหนึ่งเสียง เป็นอย่างน้อยที่สุด ตัวอย่างเช่น คำนำหน้านาม (article) *a* เป็นคำหนึ่งพยางค์ เพราะมีเสียงสระเดียวคือ / e/ หรือแม้กระทั่งคำอุทาน (interjection) *oh* ก็เป็นคำพยางค์เดียวเช่นกันและเป็นคำที่มีเพียงเสียงเดียวคือ /o/ เนื่องจากตัวอักษร 'h' ไม่ออกเสียง ทั้งเสียงสระ /e/ และเสียงสระ /o/ เป็นแกนของพยางค์ในคำ *a* และ *oh* ตามลำดับ นอกจากนี้ คำในภาษาอังกฤษอาจประกอบด้วยพยัญชนะต้นและสระ เช่น *sea* /si/ หรืออาจประกอบด้วยสระและพยัญชนะท้าย เช่น *up* /ʌp/ หรือมีทั้งพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย เช่น *pen* /pEn/ หรือบางคำ อาจมีพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้ายมากกว่าเสียงเดียว เช่น *play* /ple/ และ *ask/Qsk/* เป็นต้น โครงสร้างของพยางค์ (syllable structure) ของแต่ละคำ อาจแสดงได้ดังนี้ จะเห็นได้ว่าคำที่ยกมาเป็นตัวอย่างข้างบนนี้ มีเสียงสระ (V) เป็นแกนกลาง และบางคำจะมีเสียงพยัญชนะ (C) ปรากฏข้างหน้าหรือข้างหลังเสียงสระ

สระในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น สองประเภท คือ **สระหลัก (cardinal vowels)** หรือ**สระเดี่ยว (monophthongs)** และต่อไปจะเรียกว่า **สระประสมสองส่วน** หรือต่อไปจะเรียกว่า**สระประสม (diphthongs)**

สระหลักหรือสระเดี่ยว ได้แก่

/i/	tea
/I/	tip
/e/	pain
/E/	pen
/Q/	pan
/ร/	cup
/ซ/	famous
/สี/	bird
7/	letter
/a/	far
/u/	fool
/U/	pull
/o/	go
/ • /	call

สระประสม ได้แก่

/aI/	kite
/aU/	found
/ • I/	boy

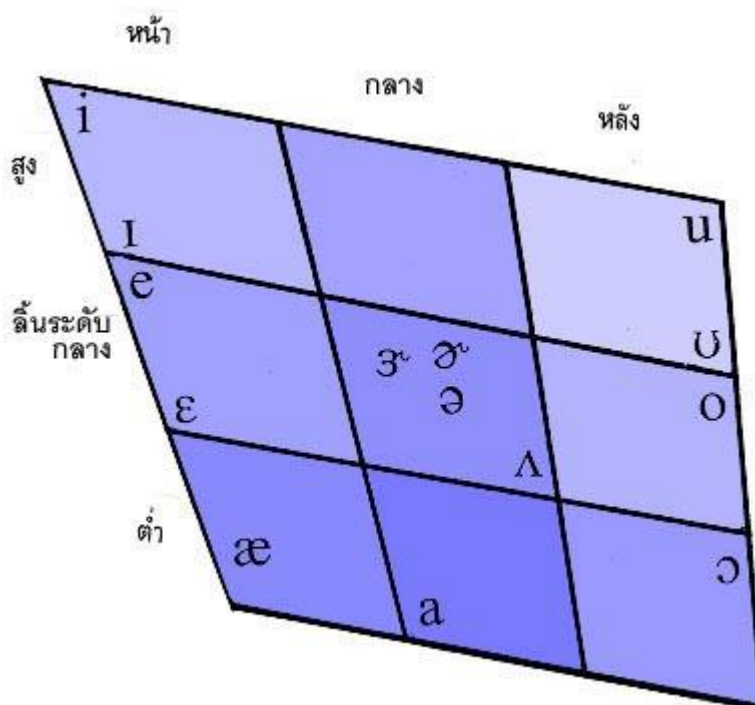
ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 1 สัญลักษณ์แสดงเสียงสระทั้งหมดนี้ ดัดแปลงจากพจนานุกรมการออกเสียงชื่อ **A Pronouncing Dictionary of American English** ของ John S. Kenyon และ Thomas A. Knott

อนึ่ง คำในภาษาอังกฤษที่มีตั้งแต่สอง พยางค์ขึ้นไปจะต้องมีพยางค์หนึ่งทีออกเสียงหนักกว่าพยางค์อื่น ๆ ซึ่งหมายความว่าพยางค์นั้นได้รับการเน้น (stress) ซึ่งนับว่าสำคัญมากในการออกเสียงภาษาอังกฤษ เพราะหากเน้นผิดพยางค์ ก็จะทำให้สื่อความหมายผิดไปได้ ดังนั้น ตัวอย่างคำที่ยกมา ถ้าเป็นคำมากกว่าหนึ่งพยางค์ จะมีการเน้นโดยใช้เครื่องหมายที่เป็นเส้นเอียง กำกับอยู่บนสระของพยางค์ที่ได้รับการเน้น ตัวอย่างเช่น คำ *table* มีสองพยางค์ พยางค์แรก เป็นพยางค์ที่มีการเน้น จึงมีเครื่องหมายที่เป็นเส้นเอียง กำกับอยู่บนสระของพยางค์แรก ดังนี้ *ta@ble*

การจำแนกเสียงสระในภาษาอังกฤษ

เสียงสระในภาษาอังกฤษอาจจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างลิ้นกับเพดานปากตามแนวนอนและแนวตั้ง
2. จำแนกตามลักษณะของริมฝีปาก
3. จำแนกตามการเกร็งของกล้ามเนื้อบริเวณลิ้น ปาก และใบหน้า

ตารางแสดงเสียงสระในภาษาอังกฤษ*

*การจำแนกเสียงสระตามตารางข้างบนนี้ ดัดแปลงมาจากตารางแสดงเสียงสระในหนังสือ *A Pronouncing Dictionary of American English* ของ John S. Kenyon and Thomas A. Knott

1. จำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างลิ้นกับเพดานปากตามแนวนอนและแนวตั้ง

ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

- แนวนอน (tongue advancement) อันได้แก่ ส่วนหน้า ส่วนกลางและส่วนหลังของลิ้นที่อยู่ใกล้เพดานปากมากที่สุด ซึ่งจะแบ่งเสียงสระได้เป็น 3 ประเภท คือ **สระหน้า (front vowels)** **สระกลาง (central vowels)** และ **สระหลัง (back vowels)** ตามลำดับ

สระหน้าได้แก่ /i/, /I/, /e/, /E/ และ /Q/

สระกลางได้แก่ /r/, /ซ/, /อี/, /ี/ และ /a/

สระหลังได้แก่ /u/, /U/, /o/ และ / • /

- แนวตั้ง (tongue height) อันได้แก่ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำของลิ้น เมื่อยกขึ้นสู่เพดานปาก ซึ่งจะทำให้แบ่งเสียงสระได้เป็น 3 ประเภท คือ **สระสูง (high vowels)** **สระลิ้นระดับกลาง (mid vowels)** และ **สระต่ำ (low vowels)** ตามลำดับ

สระสูงได้แก่ /i/, /I/, /u/ และ /U/

สระลิ้นระดับกลางได้แก่ /e/, /E/, /r/, /ซ/, /อี/, /ี/ และ /o/

สระต่ำได้แก่ /Q/, /a/ และ / • /

2. จำแนกตามลักษณะของริมฝีปาก ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

- สระที่รูปริมฝีปากห่อกลม (rounded vowels) ได้แก่ /u/, /U/, /o/ และ / • /
- สระที่รูปริมฝีปากเหยียดออก (unrounded vowels) ได้แก่ /i/, /I/, /e/, /E/, /Q/, /ร/, /ช/, /อี/, /ี/ และ /a/

3. จำแนกตามการเกร็งของกล้ามเนื้อบริเวณ ลิ้น ปากและใบหน้า ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

- สระที่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อ (tense vowels) ได้แก่ /i/, /e/, /ร/, /อี/, /u/, /o/ และ / • /
- สระที่ไม่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อ (lax vowels) ได้แก่ /I/, /E/, /Q/, /ช/, /ี/, /a/ และ /U/

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /i/

เสียงสระ /i/ (tense unrounded high-front vowel) เป็นเสียงสระยาว ในการออกเสียงสระ /i/ ลิ้น ส่วนหน้าจะยกขึ้นไปบริเวณส่วนหน้าของช่องปาก ใกล้กับเพดานปาก ส่วนปลายลิ้นจะแตะอยู่ที่ด้านในของฟันล่าง กล้ามเนื้อที่ลิ้น ริมฝีปากและมุมปากจะเกร็ง ริมฝีปากจะเหยียดออก ขากรรไกร ล่างและขากรรไกรบนจะชิดกัน ฟันบนและฟันล่าง เกือบจะสัมผัสกัน เสียงสระ /i/ ในภาษาอังกฤษ จะคล้ายกับเสียงสระ ‘อี’ ในภาษาไทย ต่างกันที่ว่า เสียงสระ ‘อี’ ในภาษาไทยไม่เปลี่ยนคุณสมบัติ ตั้งแต่เริ่มออกเสียงจนสิ้นเสียง แต่เสียงสระ /i/ ในภาษาอังกฤษเปลี่ยนคุณสมบัติเนื่องจากเป็นเสียงสระเลื่อน คือเริ่มลิ้นต่ำกว่าและลิ้นเลื่อนขึ้นเล็กน้อยในตอนท้าย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /i/ เสียงสระ /i/ ออกเสียงคล้ายเสียงสระ ‘อี’ ในภาษาไทย แต่เลื่อนลิ้นให้สูงขึ้นเล็กน้อย พร้อมกับลากเสียงให้ยาวขึ้น

เสียงสระ /i/ สะกดด้วยตัวอักษรต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

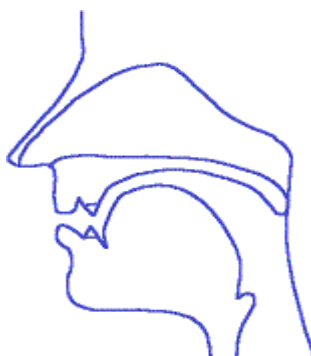
e	: we	these*	theme	évil	sécret	tédious
ee	: see	free	bleed	need	meet	
ea	: pea	mean	clean	weak	peak	read
ie	: chief	brief	grief	niece	piece	
ei	: seize*	reçive	conçive			
i	: marine*	machine	routine	technique		

นอกจากนี้เสียง /i/ ยังมีตัวสะกดอื่น ๆ อีก เช่น 'eo' ในคำ *pe@ple*; 'ey' ในคำ *key*; 'ae' ในคำ *Ca@esar*, *da@emon*; 'oe' ในคำ *subpo@ena* และ 'uay' ในคำ *quay*

*เสียงสระ /i/ มีตัวสะกด 'e_e' เช่นในคำ 'these', 'ei_e' เช่นในคำ *seize* และ 'i_e' เช่นในคำ 'marine' แต่ในที่นี้จะขีดเส้นใต้เฉพาะตัวอักษร 'e', 'ei' และ 'i' เท่านั้น

ต จงฝึกออกเสียงสระ /i/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

e	ee	ea	ie	ei	i
me	tree	peace	field	seize	suite
these	cheese	e@asy	chief	ne@ither	uni • que
e@ven	sweet	cream	thief	rece@ive	poli • ce
fre@quent	speech	least	achi • eve	conce@it	anti • que
imme@diat	betwe@en	re@ason	beli • eve	rece@ipt	sardi • ne

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /i/

เสียงสระ /ɪ/ (lax unrounded high-front vowel) เป็นเสียงสระสั้น คล้ายกับเสียงสระ ‘อิ’ ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระ /ɪ/ แม้ว่าจะเป็นเสียงสระสูง เช่นเดียวกับเสียงสระ /i/ แต่ระดับลิ้นจะอยู่ต่ำกว่า และ ขากรรไกรจะอยู่ต่ำลงมาจากตำแหน่งของเสียงสระ /i/ เล็กน้อย ในขณะที่ออกเสียงสระ /ɪ/ ไม่ต้องเกร็ง กล้ามเนื้อที่ลิ้นและปาก เมื่อออกเสียงสระ /ɪ/ ตำแหน่งของลิ้นไม่เคลื่อนขึ้นไปในตอนท้ายซึ่งต่างกับการออกเสียงสระ /i/

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ɪ/ เสียงสระ /ɪ/ เป็นเสียงสระสั้น คล้ายกับเสียงสระ ‘อิ’ ในภาษาไทย อย่าลากเสียงยาว

เสียงสระ /ɪ/ มีตัวสะกดต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

i : sít rich hill spill mix táxi cíty spírít
 e : éra prétty Éngland básket cáreless cóllege wómen
 a : víllage^{*} bóndage pálace pálate prívate
 y : hymn sýmbol phýsics lády bódy prétty mércy
 u : búsy bússiness mínuté léttuce
 ui : búild gúilty bíscuit guitár
 ay : Súnday** Móndeay Túesday

นอกจากนี้ เสียงสระ /ɪ/ ยังปรากฏในคำที่สะกดด้วย ‘ea’, ‘e’, ‘ee’, ‘ei’, ‘i’ และ ‘y’ ซึ่งตามด้วยเสียง /r/ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ *fear* /fɪr/, *here* /hɪr/, *beer* /bɪr/, *weird* /wɪrd/, *mi • rror* /mɪ • rɪ/ และ *ly@ric* /lɪ@rɪk/ เป็นต้น

*เสียงสระ /ɪ/ มักจะปรากฏในคำที่มีมากกว่าหนึ่ง พยางค์ ซึ่งมีตัวสะกด ‘a_e’ เช่นในคำ *village*, *bondage* เป็นต้น แต่ในที่นี้ จะขีดเส้นใต้ เฉพาะตัวอักษร ‘a’

**ตัวสะกด ‘ay’ ในคำ *Sunday*, *Monday*, *Tuesday* ออกเป็นเสียง /ɪ/ หรือ /e/ ได้

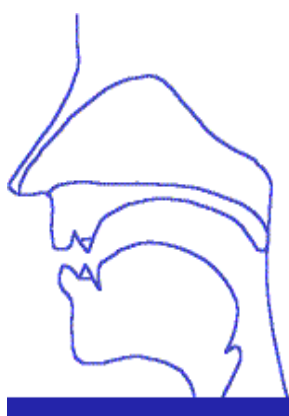
ต จงฝึกออกเสียงสระ /ɪ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

i	e	y	a	final-y	
ci • trus	enjo • y	sy • rup	co • ttage	du • ty	
lɪ • sten	wa • nted	sy • mbol	me • ssage	e • arly	
i • ndustry	begi • n	py • ramid	ma • nage	fi • fty	
pra • ctice	descri • be	o • xygen	la • nguage	ci • ty	

fa • vorite	exa • mple	phy • sical	perce • ntage	ne@cessary
ea+r	e+r	e+r	ee+r	
fear	mere	dear		
dear	here	beer		
hear	se@rious	peer		
near	mate@rial	queer		
beard	expe@rience	steer		

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระ /i/ และเสียงสระ /I/

/i/	/I/	/i/	/I/
eat	it	seal	sill
feet	fit	steel	still
beat	bit	leave	live
deep	dip	read	rid
neat	knit	heap	hip
meal	mill	keen	kin
peel	pill	reach	rich
leap	lip	peak	pick
cheap	chip	sleep	slip
feel	fill	greet	grit

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /e/

เสียงสระ /e/ (tense unrounded mid-front vowel) เป็นสระยาว ในการออกเสียงสระ /e/ ลึ้น ส่วนหน้าจะยกขึ้นไปบริเวณส่วนหน้าของช่องปาก เช่นเดียวกับการออกเสียงสระ /i/ และ /I/ แต่ระดับของ ลึ้นเมื่อออกเสียงสระ /e/ จะอยู่ต่ำกว่า คือ จะอยู่ในระดับกลางภายในช่องปาก ส่วนปลายลิ้นอาจจะแตะหรือ อยู่ใกล้กับด้านในของฟันล่าง กล้ามเนื้อที่ลิ้น ริมฝีปาก และมุมปากจะเกร็ง ริมฝีปากจะเหยียดออก และเปิด กว้างมากกว่าเมื่อออกเสียงสระ /i/ และ /I/ เล็กน้อย

เสียงสระ /e/ ในภาษาอังกฤษจะคล้ายกับเสียงสระ ‘เอ’ ในภาษาไทย ต่างกันที่เสียงสระ ‘เอ’ ในภาษาไทยไม่ เปลี่ยนคุณสมบัติตั้งแต่เริ่มออกเสียงจนสิ้นเสียง แต่เสียงสระ /e/ ในภาษาอังกฤษเปลี่ยนคุณสมบัติเพราะเป็น เสียงสระเลื่อน คือเริ่มลึ้นต่ำกว่า และลึ้นเลื่อนขึ้นเล็กน้อยในตอนท้าย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /e/ เสียงสระ /e/ ในภาษาอังกฤษออกเสียงเหมือนสระ ‘เอ’ ในภาษาไทยแต่เลื่อนลิ้นให้สูงขึ้นเล็กน้อย และลากเสียงให้ยาวขึ้น

เสียงสระ /e/ สะกดด้วยตัวอักษรต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

a	: late*	make	báby	lády	becáme	lábor	fámous
ai	: máil	tráin	dáily	afráid			
ay	: dáy	stáy	pláy	awáy	todáy		
ei	: reín	veín	veíl				
ea	: steák	gréat	bréak				
ey	: gréy	prey	obéy				
eigh	: eíght	weígh	néíghbor				

จงฝึกออกเสียงสระ /e/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

a				ai	ay	ตัวสะกดอื่น ๆ	
ache	pa@per	esca@pe	aid	bay	straight		
plate	la@ter	rela@te	aim	lay	sleigh		
snake	pa@tient	awa@ke	rema@in	clay	weight		
taste	fla@vor	fe@male	expla@in	betra@y			
state	na@tion	e@ducate	mainta@in	pa@yment			

*เสียงสระ /e/ มักจะปรากฏในคำที่มีตัวสะกด ‘a_e’ เช่นในคำ ‘late’ แต่ในที่นี้จะขีดเส้นใต้เฉพาะตัวอักษร ‘a’

เสียงสระ /E/ (lax unrounded mid-front vowel) เป็นเสียงสระสั้น คล้ายกับเสียงสระ ‘เอะ’ ในภาษาไทย แม้ว่าเสียงสระ /E/ จะเป็นเสียงสระลึนระดับกลาง (mid vowel) เช่นเดียวกับเสียงสระ /e/ แต่ระดับลึน และขากรรไกรจะอยู่ต่ำกว่าและในการออกเสียงสระ /E/ ไม่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อที่ลิ้น และปาก ริมฝีปากเป็นรูปรี และเปิดกว้างกว่าในการออกเสียง /e/ เล็กน้อย ในการออกเสียงสระ /E/ ตำแหน่งของลิ้นไม่เคลื่อนที่ขึ้นไปในตอนท้ายซึ่งต่าง กับ การออกเสียงสระ /e/

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /E/ เสียงสระ /E/ คล้ายเสียง ‘เอะ’ ในภาษาไทย เป็นเสียงสั้น จึงไม่ต้องลากเสียงให้ยาว

เสียงสระ /E/ สกกดด้วยตัวอักษรต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

a :	ány	mány					
e :	bed	leg	get	egg	end	sent	énter
ea :	head	dead	bread	héavy	réady		
u :	búry	búrial					

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่นอีก เช่น ‘ie’ ในคำ *friend*; ‘eo’ ในคำ *leopard*, *Leonard* และ ‘ai’ ในคำ *said*

ข้อสังเกต ตัวสะกด ‘a’, ‘ai’, ‘ea’ ที่ตามด้วยเสียง /r/ อาจออกเสียงเป็นเสียง /E/ หรือ /Q/ ดังตัวอย่างเช่น

dare อ่าน /dEr/ หรือ /dQr/

fair อ่าน /fEr/ หรือ /fQr/

pear อ่าน /pEr/ หรือ /pQr/

e		ea	ตัวสะกดอื่นๆ	ตัวสะกดอื่น+r	
sense	e@dit 	me@rry	we@a@pon	gu@ss	care
etch	le@vel	e@very	je@a@lous	fri • éndly	fair
tent	be@tter	dre@ssing	le@a@ther	le@opard 	hair
se@ven	se@ction	le@mon	fe@a@ther	says	pear
ve@ry	e@empty	Dece@mb@er	he@a@ven	said 	
e@xtra	e@ntrance	inte@lligent	bre@a@kfast		

ด จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระ /e/ และ /E/

/e/	/E/	/e/	/E/
pain	pen	age	edge
wait	wet	fade	fed
gate	get	blade	bled
rake	wreck	laid	led
paste	pest	fail	fell
mate	met	rain	wren
waste	west	laced	lest
late	let	bait	bet
raid	red	bake	beck
main	men	date	debt

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /ə/

เสียงสระ /ə/ (lax unrounded low-front vowel) เป็นสระเสียงสั้น ออกเสียงเหมือนสระ 'แ-' หรือ สระ 'แะ' ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระ /ə/ ลิ้นจะไม่เกร็ง ปากจะเปิดกว้างมากกว่าเมื่อออกเสียงสระ /E/

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ə/ เสียงสระ /ə/ ในภาษาอังกฤษ คล้ายกับเสียงสระ 'แ-' หรือ สระ 'แะ' ในภาษาไทย กล่าวคือ ถ้าเสียงสระ /ə/ ตามด้วยเสียงพยัญชนะระเบิดที่เป็นเสียงไม่ก้อง เช่น เสียง /t/ ในคำ bat เสียงสระ /ə/ จะเป็นเสียงสั้นคล้ายสระ 'แะ' ในภาษาไทย แต่ถ้าเสียงสระ /ə/ ตามด้วยเสียงพยัญชนะระเบิดที่เป็นเสียงก้อง เช่น เสียง /d/ ในคำ bad เสียงสระ /ə/ จะออกเป็นเสียงยาวคล้ายเสียงสระ 'แ-' ในภาษาไทย

ต จงฝึกออกเสียงสระ /Q/ เสียงสั้นและเสียงสระ /Q/ เสียงยาว โดยอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ๆ (ในแต่ละคู่ แถวแรก เสียงสระ /Q/ จะเป็นเสียงสั้น ส่วนแถวที่สองเสียงสระ /Q/ จะเป็นเสียงยาว)

cap	cab		cat	cad		back	bag	
lap	lab		fat	fad		Jack	jag	
mac	mag		hat	had		lack	lag	
nap	nab		mat	mad		knack	nag	
gap	gab		pat	pad		tack	tag	
tap	tab		sat	sad		sack	sag	

เสียงสระ /Q/ ส่วนใหญ่สะกดด้วยตัวอักษร a เช่น

fat	gap	fast	lamb	back	hang
slang	flat	bad	map	dance	bath
that	lap	math	snack		

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่นอีก เช่น 'au' ในคำ *laugh, aunt*; 'ai' ในคำ *plaid*; 'i' ในคำ *meri • ngue* และ 'ua' ในคำ *guarante@e*

ต จงฝึกออกเสียงสระ /Q/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

shall		a@nswer	atta@ck		sa@ndwich	Ja@nuary
mass		ma@tter	fa@nily		a@ngry	bana@nas
vast		Japa@n	a@nimal		ra@ndom	fanta@stic
plant		ba@lance	ha@ppy		tra@ffic	te@legram
gra@mmar		pa@ttern	pra@ctical		ca@ndy	exa@mple

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระ /E/ และเสียงสระ /Q/

/E/	/Q/		/E/	/Q/	
end	and		ten	tan	
beck	back		send	sand	
bed	bad		pen	pan	
Ed	add		fest	fast	

leg	lag		mess	mass
lend	land		left	laughed
men	man		bet	bat

เสียงสระ /ร/, /ซ/, /อี/ และ ʌ/ (unrounded mid-central vowels) ในการออกเสียงสระทั้งสี่ เสียงนี้ ลิ้นส่วนกลางจะอยู่ในระดับกลาง ริมฝีปากไม่ห่อกลมเสียงสระ /ร/ และ /อี/ เป็นเสียงที่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณลิ้นและริมฝีปาก ส่วนเสียงสระ /ซ/ และ ʌ/ เป็นเสียงที่ไม่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อบริเวณลิ้นและริมฝีปาก

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /ร/ และ /ซ/

วิธีทัศนัยแสดงการออกเสียงสระ /ร/

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านหน้า

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านข้าง

วิธีทัศนัยแสดงการออกเสียงสระ /ซ/

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านหน้า

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านข้าง

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /อี/ และ ʌ/

วิธีทัศนัยแสดงการออกเสียงสระ /อี/

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านหน้า

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านข้าง

วิธีทัศนัยแสดงการออกเสียงสระ ʌ/

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านหน้า

วิธีทัศนัยการออกเสียงสระด้านข้าง

เสียงสระ /ร/ (tense unrounded mid-central vowel) เป็นสระเสียงสั้น เกิดในพยางค์ที่เน้น (stressed syllable)

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ʌ/ เสียงสระ /ʌ/ คล้ายกับเสียงสระ 'ะ' ในภาษาไทย เสียงสั้นและเน้น

เสียงสระ /ร/ มีตัวสะกดต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

u : cup hut bun jump funny fussy uncle study
 o : month front cover money
 ou : cousin country trouble

นอกจากนี้ เสียง /r/ ยังมีตัวสะกดอื่นอีก เช่น 'oo' ในคำ *blood, flood*; 'oe' ในคำ *does* (คำกริยา), *doesn't*

ต จงฝึกออกเสียงสระ /r/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

u			o			ou		
mud	u@gly	nu@nber	love	o@ven	co@lor		young	do@uble
just	ju@ngle	su@ffer	none	o@ther	w@nder		tough	en@ugh
gun	pu@blic	pu@ppy	ton	o@nion	am@ng		rough	tr@uble
much	resu@lt	mu@scl	dove(n)	g@vern	ab@ve		co@uple	so@uthern
rung	hu@ndred	hu@nter	son	mo@ther	so@mething			

เสียงสระ /ʊ/ (lax unrounded mid-central vowel) เป็นเสียงสระสั้น เกิดในพยางค์ที่ไม่เน้น (unstressed syllable) จึงเกิดในคำที่มีสองพยางค์ขึ้นไปเสมอ

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ʊ/ เสียงสระ /ʊ/ คล้ายกับเสียงสระ 'เอะ' ในภาษาไทย เสียงสั้นและไม่เน้น

เสียงสระ /ʊ/ มีตัวสะกดต่าง ๆ ที่พบส่วนใหญ่ ได้แก่

a	: am <u>o</u> ng	aw <u>a</u> y	st <u>o</u> m <u>a</u> ch	p <u>o</u> st <u>m</u> an	s <u>o</u> fa	dr <u>a</u> ma	n <u>a</u> t <u>i</u> o <u>n</u> al
e	: eff <u>e</u> ct	lic <u>e</u> nse	sh <u>e</u> r <u>b</u> et	g <u>e</u> ntle <u>m</u> en	gr <u>e</u> ate <u>s</u> t		
o	: occ <u>u</u> r	s <u>e</u> c <u>o</u> nd	coll <u>o</u> ct	m <u>e</u> l <u>o</u> n			
i	: p <u>o</u> l <u>i</u> cy	t <u>e</u> rr <u>i</u> ble	h <u>o</u> rr <u>i</u> ble	p <u>o</u> ss <u>i</u> ble			
u	: u <u>u</u> p <u>o</u> n	u <u>u</u> nt <u>i</u> l	l <u>o</u> t <u>u</u> s	b <u>o</u> n <u>u</u> s			
ou	: f <u>a</u> m <u>o</u> us	c <u>a</u> ll <u>o</u> us	en <u>o</u> rm <u>o</u> us				
ia	: sp <u>e</u> cial	r <u>a</u> cial	off <u>i</u> cial	ess <u>e</u> nt <u>i</u> al			
io	: n <u>a</u> t <u>i</u> o <u>n</u>	m <u>e</u> nt <u>i</u> o <u>n</u>	l <u>o</u> t <u>i</u> o <u>n</u>	m <u>a</u> n <u>s</u> io <u>n</u>			

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่น ๆ อีก เช่น 'ea' ในคำ *o@cean, se@rgeant*; 'eo' ในคำ *pi • geon, su@rgeon* และ 'ious' ในคำ

a@nxious, gra@cious และ *deli • cious* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงสระ /ʊ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

a	e	o	u	ตัวสะกดอื่น ๆ
ap <u>pl</u> y@	o@p <u>e</u> n	con <u>ce</u> @rn	un <u>le</u> @ss	je@ <u>a</u> lous
adv <u>a</u> @nce 	o@f <u>t</u> en	com <u>pl</u> e@te 	suppo@se	ne@r <u>v</u> ous
aw <u>a</u> @y	se@v <u>e</u> n	pro <u>vi</u> • de	sup <u>pl</u> y@	da@n <u>g</u> erous
i • nstant	sy@st <u>e</u> m 	pe@r <u>s</u> o <u>n</u>	fo@ <u>c</u> us	treme@nd <u>o</u> us
wo@ <u>m</u> an	pro@b <u>l</u> em	co@ <u>m</u> mon	mi • n <u>u</u> s	ma@r <u>v</u> elous
no@r <u>m</u> al 	stu@ <u>d</u> ent	pu@r <u>p</u> ose	ci • r <u>c</u> us	spa@ci <u>o</u> us
ba@l <u>a</u> nce	chi • ld <u>r</u> en	pro <u>du</u> @ction 	a@w <u>f</u> ul	ca@u <u>t</u> ious
para@ <u>d</u> e	la@t <u>e</u> s	oc <u>ca</u> @sion	co@l <u>u</u> mn	co@n <u>s</u> ci <u>o</u> us
pro@b <u>a</u> bly 	o@p <u>e</u> ra	deve@l <u>o</u> p	mi • n <u>i</u> um	reli • gi <u>o</u> us
co@ <u>m</u> pany 	e@l <u>e</u> ment	me@l <u>o</u> dy	u <u>m</u> bre@l <u>l</u> a	rela@t <u>i</u> o <u>n</u>
se@v <u>e</u> ral	i • nstr <u>u</u> ment	de@ <u>c</u> orate	be@aut <u>i</u> ful	dicta@t <u>i</u> o <u>n</u>
v <u>a</u> ni • ll <u>a</u>	depa <u>a</u> rtment	con <u>d</u> i • tion	di • ff <u>i</u> cult	popula@t <u>i</u> o <u>n</u>

เสียงสระ /อี/ (tense unrounded mid-central r-colored หรือ retroflexed vowel) เป็นเสียงสระยาว เกิดในพยางค์ที่เน้น เสียงสระ /อี/ ปรากฏเฉพาะในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English) เสียงสระ /อี/ จัดเป็นเสียง r-colored vowel หรือ retroflexed vowel เนื่องจากมีการงอปลายลิ้นเข้าข้างใน

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /3/ เสียงสระ /3/ คล้ายกับเสียงสระ 'เอ' ในภาษาไทย แต่ต้องลากเสียงให้ยาวกว่าเล็กน้อย และต้องเน้น พร้อมทั้งออกเสียง /r/ ข้างท้าย (final 'r') ด้วย

เสียงสระ /อี/ มีตัวสะกดต่าง ๆ ซึ่งจะสังเกตได้ว่ามีตัวอักษร 'r' อยู่ด้วย ดังตัวอย่าง เช่น

er	her	term	fern	verb	nerve
ir	fir	bird	dirt	first	third
or	word	work	world	worst	worth
ur	turn	urge	curse	church	burn
ear	learn	search	heard	yearn	
our	journal	journey			

อนึ่ง คำ *colonel* อ่าน /kอี@nซล/

ตจงฝึกออกเสียง /อี/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

er		ir		ur		ตัวสะกดอื่น ๆ
per		stir		fur		wo@rship
herb		shirt		burn		my@rtle
se@rve		firm		burst		myrrh
ce@rtain		skirt		churn		pearl
conce@rn		flirt		purse		e@arly
pe@rfect		bi•rthday		bu@rden		e@arning
me@rchant		thi•rty		mu@rder		e@arnest
pe@rson		si•rloin		pu@rpose		jo@urney
ne@rvous		fi•rstly		su@rfer		jo@urnal
rese@rve		ci•rcle		u@rgent		co@urtesy

unive@rsity		thi • rsty		cu@rtain		purr
comme@rcial		Shi • rley		fu@rniture		hu@rry

เสียงสระ /ɪ/ (lax unrounded mid-central r-colored หรือ retroflexed vowel) เป็นเสียงสระสั้น เกิดในพยางค์ที่ไม่เน้น จึงเกิดในคำที่มีตั้งแต่สองพยางค์ขึ้นไปเสมอ เสียงสระ /ɪ/ ปรากฏเฉพาะในภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน เสียงสระ /ɪ/ เป็นเสียง r-colored vowel หรือ retroflexed vowel เหมือนกับเสียงสระ /i/ เพราะมีการอปลายลิ้นเข้าข้างในเช่นเดียวกัน และมีเสียง /r/ อยู่ด้วยข้างท้าย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ɪ/ เสียงสระ /ɪ/ คล้ายกับเสียงสระ 'เอะ' ในภาษาไทย แต่ต้องไม่ลากเสียงยาวและไม่เน้น และต้องออกเสียง /r/ ข้างท้ายด้วย

เสียง /ɪ/ มีตัวสะกดต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ar : sólar	grámmar	béggar	fóward		
er : áfter	bétter	córner	énter	ólder	wínter
or : lábor	májor	áctor	nèighbor		
ure : fígure	fúture	lécture	strúcture		

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่นอีก เช่น 'oar' ในคำ *cu@pboard*; 'uor' ในคำ *li • quor*; 'uer' ในคำ *co@nquer* และ 'ier' ในคำ *so@ldier*

ต จงฝึกออกเสียงสระ /ɪ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ar	er	or	ure
su@gar	e@ver	do@ctor	na@ture
lu@nar	fi • nger	tu@tor	cu@lture
fri • ar	di • nner	co@lor	pi • cture
po@lar	da@ughter	gla@mor	mi • xture
vu@lgar	gre@ater	ri • gor	fe@ature
mo@rtar	mo@dern	a@rdor	cre@ature
sta@ndard	la@ntern	scu@lptor	mo@isture
fo@ward	pa@rtner	fa@ctor	clo@sure

a@wkward	perce@nt	fla@vor	depa@rture
po@pular	perfo@rm	e@ffort	fu@rniture
parti • cular	permi • t	instru@ctor	li • terature
specta@cular	interna@tional	oppo@rtu@nity	te@mperature

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /a/

เสียงสระ /a/ (lax unrounded low-central vowel) เป็นเสียงสระยาว คล้ายกับเสียงสระ '-า' ในภาษาไทย ลิ้นและขากรรไกรจะอยู่ในระดับต่ำสุด ปากจะเปิดกว้าง และริมฝีปากไม่ห่อกลมกล้ำมเนื้อบริเวณลิ้นและริมฝีปากไม่เกร็ง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /a/ เสียงสระ/a/ เป็นเสียงสระยาว คล้ายกับเสียงสระ '-า' ในภาษาไทย เปิดปากให้กว้าง

เสียงสระ /a / มีตัวสะกด ซึ่งส่วนใหญ่ ได้แก่

a	:	car	star	hard	arm	article
o	:	bomb	hot	not	profit	promise
ea	:	heart	hearth			
al	:	calm	balm	palm	psalm	

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่น เช่น 'aa' ในคำ *baza@ar* เป็นต้น

ข้อสังเกต สำเนียงที่ใช้ในที่นี้เป็นสำเนียงอเมริกัน ดังนั้นในคำที่มีตัว 'r' ปรากฏอยู่ข้างหลังสระ /a/ จะต้องออกเสียง /r/ ซึ่งเป็นเสียงปลายลิ้นงอเข้า ตามหลังเสียง /a/ ด้วย

ต จงฝึกออกเสียงสระ /a/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

a		o	
art	a@rmy	odd	beyo@nd
part	a@rtist	box	bo@dy
card	ha@rbor	lock	co@llege
park	fa@rmer	stop	co@mmon
start	pa@rty	drop	mo@dern
yard	ba@rber	lot	fo@llow
smart	pa@rdon	god	ho@nest
March	rega@rd	job	ho@nor
Scar	ra@dar	mosque	pro@blem
charge	fa@ther	knock	o@pera

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/r/	/a/	/อี/	/r/	/ง/	/a/
done	Don	bird	bud	condu@ct (v.)	co@nduct (n.)
gun	gone	burn	bun	conflict(v.)	co@nflikt (n.)
cup	cop	girl	gull	conte@st (v.)	co@ntest (n.)
luck	lock	hurt	hut	contra@st (v.)	co@ntrast (n.)
rub	rob	pert	putt	convi@ct (v.)	co@nvi@ct (n.)
some	psalm	turn	ton	conve@rt (v.)	co@nvert (n.)
nut	not	third	thud	conc@ert (v.)	c@ncert (n.)
stuck	stock	stern	stun	progre@ss (v.)	pro@gress (n.)
come	calm	curb	cub	proje@ct (v.)	pro@ject (n.)
hut	hot	circle	su@ckle	obje@ct (v.)	o@bje@ct (n.)

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /u/

เสียงสระ /u/ (tense rounded high-back vowel) เป็นเสียงสระยาว ในการออกเสียงสระ /u/ ลิ้นส่วนหน้าจะอยู่ในระดับต่ำ ปลายลิ้นจะอยู่ใกล้บริเวณด้านในของฟันล่าง ส่วนหลังของลิ้นจะยกขึ้นไปทางด้านหลังใกล้กับเพดานอ่อน ริมฝีปากห่อกลมและยื่นออกไป กล้ามเนื้อบริเวณริมฝีปากจะเกร็ง เสียงสระ /u/ ในภาษาอังกฤษคล้ายกับ เสียงสระ ‘อู’ ในภาษาไทย ต่างกันที่ เสียงสระ ‘อู’ ในภาษาไทยไม่เปลี่ยนคุณสมบัติ ตั้งแต่เริ่มออกเสียงจนสิ้นเสียง แต่เสียงสระ /u/ ในภาษาอังกฤษ เปลี่ยนคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นเสียงสระเลื่อน คือ เริ่มต่ำกว่าและลิ้นส่วนหลัง เลื่อนขึ้นเล็กน้อยตอนท้าย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /u/ เสียงสระ /u/ ออกเสียงคล้ายเสียงสระ ‘อู’ ในภาษาไทย แต่เลื่อนลิ้นให้สูงขึ้นเล็กน้อย พร้อมกับลากเสียงให้ยาวขึ้น

เสียงสระ /u / สะกดด้วยตัวอักษรต่างกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

o	:	t <u>o</u>	d <u>o</u>	m <u>o</u> ve*	pr <u>o</u> ve	
oo	:	t <u>oo</u>	co <u>o</u> l	mo <u>o</u> n	so <u>o</u> n	ro <u>o</u> st
u	:	fl <u>u</u>	ru <u>l</u> e*	ru <u>d</u> e	J <u>u</u> ne	tru <u>th</u>
ue	:	du <u>e</u>	sue	bl <u>ue</u>	gl <u>ue</u>	
ew	:	ne <u>w</u>	che <u>w</u>	gre <u>w</u>	je <u>w</u> el	
ou	:	so <u>u</u> p	gr <u>o</u> up	w <u>o</u> und(n.)	rou <u>g</u> e	do <u>u</u> che
ui	:	fru <u>i</u> t	ju <u>i</u> ce*	cr <u>u</u> ise		
oe	:	sh <u>o</u> e	can <u>o</u> e			
ough	:	thr <u>o</u> ugh	sl <u>o</u> ugh			
eu	:	rh <u>e</u> umatism	ps <u>e</u> udonym			

*เสียงสระ /u/ มีตัวสะกด ‘o_e’ เช่นในคำ ‘move’; ‘u_e’ เช่นในคำ ‘rule’ และ ‘ui_e’ เช่นในคำ ‘juice’ แต่ในที่นี้จะขีดเส้นใต้เฉพาะตัวอักษร ‘o’, ‘u’ และ ‘ui’ เท่านั้น

ข้อสังเกต เสียงสระ /u/ จะออกเสียงร่วมกับเสียงเลื่อน /y/ เป็นเสียง /yu/ ซึ่งมีตัวสะกด ‘u’, ‘ew’, ‘iew’, ‘eu’, ‘ue’ และ ‘eau’ ทำให้เสียง /y/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะที่มาข้างหน้าตัวสะกดเหล่านี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

u	:	cute	/kyut/	mute	/myut/	fume	/fyum/		
ew	:	pew	/pyu/	few	/fyu/	mew	/myu/	skew	/skyu/
iew	:	view	/vyu/	revi <u>e</u> w	/rlvyu@/				
eu	:	feud	/fyud/	fe <u>u</u> dal	/fyu@dʒl/				
ue	:	cue	/kyu/	hue	/hyu/				
eau	:	be <u>a</u> uty	/byu@tl/						

นอกจากนี้ ยังพบเสียง /y/ ในคำต่อไปนี้ *use (n.) /yus/*, *use (v.) /yuz/*, *u@seful /yu@sʃl/*, *u@sual /yu@ZUʃl/*, *u@nit /yu@nl/*, *u@sage /yu@sldʒ/* และ *u@niform /yu@nʃf • rm/*

อนึ่ง คำในภาษาอังกฤษที่สะกดด้วยตัวอักษร u บางคำออกเสียงได้สองแบบ แบบหนึ่งเป็นสำเนียงอเมริกัน ซึ่งจะออกเป็นเสียง /u/ อีกแบบหนึ่งเป็นสำเนียงอังกฤษ ซึ่งจะออกเป็นเสียง /yu/ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำ	สำเนียงอเมริกัน	สำเนียงอังกฤษ
tube	/tub/	/tyub/
tune	/tun/	/tyun/
new	/nu/	/nyu/
knew	/nu/	/nyu/
tu@lip	/tu@lɪp/	/tyu@lɪp/
Tu@esday	/tu@zde/	/tyu@zde/
stu@dent	/stu@dʒnt/	/styu@dʒnt/
a@ttitude	/Q@tʃtɪd/	/Q@tʃtyud/

ข้อสังเกต ในคำซึ่งออกเสียงได้ 2 แบบนี้ เสียงพยัญชนะที่มาข้างหน้าเสียง /u/ หรือ /yu/ มักจะเป็นเสียง /t/ หรือ /n/

ต จงฝึกออกเสียง /u/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

o	oo	u	ue	ew	ui
l <u>o</u> se	f <u>oo</u> l	y <u>u</u> le	bl <u>ue</u>	fl <u>ew</u>	s <u>ui</u> t
wh <u>o</u>	g <u>oo</u> se	ru <u>a</u> ler	tr <u>ue</u>	br <u>ew</u>	fr <u>ui</u> t
wh <u>o</u> m	l <u>oo</u> se	inclu <u>a</u> de	cl <u>ue</u>	st <u>ew</u>	bru <u>is</u> e
wh <u>o</u> se	m <u>oo</u> n	cr <u>u</u> el	ensu <u>a</u> e	scr <u>ew</u>	cr <u>ui</u> se
t <u>o</u> mb	sp <u>oo</u> n	flu <u>a</u> ent	pursu <u>a</u> e	je <u>aw</u> el	nu <u>a</u> isance
w <u>o</u> mb	sch <u>oo</u> l	conclu <u>a</u> de			
do <u>o</u> ing	fo <u>o</u> lish	Hi <u>u</u> du			
mo <u>o</u> vement	to <u>o</u> thpaste	Su <u>u</u> san			

ต จงฝึกออกเสียง /yu/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

cube	/kyub/	mule	/myul/	fuse	/fyuz/
huge	/hyudZ/	views	/vyuz/	mu@sic	/myu@zlk/
accu@se	/ชkyu@z/	refu@se	/rlfyu@z/	amu@sing	/ชmyu@zIN/

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /u/

เสียงสระ /ʊ/ (lax rounded high-back vowel) เป็นเสียงสระสั้น และเป็นเสียงสระสูง (high vowel) เช่นเดียวกับเสียงสระ /u/ แต่ระดับของลิ้นจะอยู่ต่ำกว่า และลิ้นจะไม่เคลื่อนขึ้นไปอีกในตอนท้าย ขากรรไกรจะอยู่ต่ำลงมาจากตำแหน่งของเสียงสระ /u/ เล็กน้อย ในการออกเสียง /ʊ/ ไม่ต้องเกร็งกล้ามเนื้อที่ลิ้นและปาก ริมฝีปากห่อกลม และยื่นออกไปน้อยกว่าเมื่อออกเสียงสระ /u/ เสียงสระ /ʊ/ คล้ายกับเสียงสระ ‘อู’ ในภาษาไทย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ʊ/ เสียงสระ /ʊ/ เป็นเสียงสระสั้น คล้ายกับเสียงสระ /u/ ในภาษาไทย จึงไม่ต้องลากเสียงให้ยาว

เสียงสระ /ʊ/ / มีตัวสะกดต่าง ๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

u : bush sure pulley pulpit
 oo : book cook foot good poor
 o : wolf woman

ต จงฝึกออกเสียงสระ /ʊ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

u			oo		ตัวสะกดอื่นๆ
put	bu@shel		book	brook	could*
bull	pu@dding		hood	co@oker	should*
push	bu@tcher		wool	w@oolen	would*
su@gar	ju@ry		wood	w@ooden	your
lu@rid	bu@llet		soot	co@okies	wolf
cu@shion	bu@lletin		took	cro@oked	w@oman

* ตัวอักษร 'l' ในคำ *could, should, would* ไม่ออกเสียง

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

1. เสียงสระ /u/ และเสียงสระ /ʊ/

/u/	/ʊ/	/u/	/ʊ/
fo <u>o</u> l	fu <u>l</u> l	co <u>o</u> ed	co <u>u</u> ld
po <u>o</u> l	pu <u>l</u> l	sh <u>oo</u> ed	sh <u>o</u> uld
su <u>i</u> t	so <u>o</u> t	w <u>oo</u> ed	w <u>o</u> uld
st <u>ee</u> ded	st <u>oo</u> ded	wh <u>o</u> 'd	h <u>oo</u> d

2. เสียงสระ /u/ และเสียง /yu/

/u/	/yu/	
food	feud	
fool	fuel	
coot	cute	
moos	muse	
who	Hugh	
whose	Hews	
bo@oty	be@auty	

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /o/

เสียงสระ /o/ (tense rounded mid-back vowel) เป็นเสียงสระยาว ในการออกเสียงสระ /o/ ลิ้นส่วนหน้าจะอยู่ระดับต่ำ ลิ้นส่วนหลังจะอยู่ในระดับกลางค่อนข้างสูง ส่วนหลังของลิ้นจะยกไปทางด้านหลัง ใกล้กับเพดานอ่อน แต่ห่างมากกว่าสระ /u/ ริมฝีปากห่อกลม และยื่นออกไปเล็กน้อย กล้ามเนื้อบริเวณริมฝีปากจะเกร็งเสียงสระ /o/ ในภาษาอังกฤษคล้ายกับเสียงสระ ‘โ-’ ในภาษาไทย ต่างกันที่เสียงสระ ‘โ-’ ในภาษาไทยไม่เปลี่ยนคุณสมบัติตั้งแต่เริ่มออกเสียงจนสิ้นเสียง แต่เสียงสระ /o/ ในภาษาอังกฤษ เปลี่ยนคุณสมบัติ เนื่องจากเป็นเสียงสระเลื่อน คือ เริ่มต่ำกว่า และลิ้นเลื่อนขึ้นเล็กน้อยในตอนท้าย นอกจากนี้ ลักษณะของรูปปากจะเปลี่ยนจากห่อเพียงเล็กน้อย เป็นห่อมากขึ้น คือคล้ายกับออกเสียงสระ /U/ ในตอนท้าย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /o/ เสียงสระ /o/ คล้ายกับเสียงสระ 'โ-' ในภาษาไทย แต่เลื่อนลิ้นให้สูงขึ้นเล็กน้อย และเปลี่ยนจากห่อเพียงเล็กน้อยเป็นห่อมากขึ้น

เสียงสระ /o/ สะกดด้วยตัวอักษรต่างกันดังตัวอย่างต่อไปนี้

o : no so old cold home*
 oa : coal soap road foal
 ou : soul boulder shoulder poultry
 ow : own slow snow know
 ough : though although doughnut through

* เสียงสระ /o/ มีตัวสะกด 'o_e' เช่นในคำ 'home' แต่ในที่นี้จะขีดเส้นใต้เฉพาะตัวอักษร 'o' เท่านั้น

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่น ๆ อีก เช่น 'ew' ในคำ *sew*; 'oo' ในคำ *brooch*; 'au' ในคำ *chauffeur* และ 'eau' ในคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส เช่น *beau*, *château*, *plateau* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงสระ /o/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

o			oa		ow
go	tone	ago	boat	loath	low
code	pole	alone	coat	coach	show
comb	note	only	toad	boast	know
dose	joke	taken	load	float	crow
host	spoke	moment	loaf	toast	grown
hold	smoke	notice	moan	groan	below
roll	broke	motion	goal	coast	window
wrote	golden	telephone	foam	oatmeal	narrow

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/o/	/ɪ/	/o/	/a/
boat	but	coat	cot
bone	bun	cope	cop
coal	cull	dole	doll
coat	cut	dote	dot

phone	fun	goat	got
goal	gull	hope	hop
hole	hull	Joan	John
home	hum	note	not
note	nut	own	on
known	nun	road	rod
robe	rub	wrote	rot
stone	stun	soak	sock
tone	ton	tome	Tom

ภาพแสดงการออกเสียงสระ /ɔ/

เสียงสระ /ɔ/ (tense rounded low-back vowel) เป็นเสียงสระยาว คล้ายกับเสียงสระ ‘-อ’ ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระ /ɔ/ ลิ้นอยู่ในระดับต่ำที่สุดในบรรดาเสียงสระหลังทั้งหมด ปลายลิ้นแตะบริเวณใกล้กับด้านหลังของฟันล่างเพียงเบา ๆ ส่วนหลังของลิ้นยกขึ้นไปทางด้านหลังใกล้ผนังคอ ริมฝีปากห่อ แต่เปิดกว้างมากกว่าเมื่อออกเสียงสระ /o/ เล็กน้อย กล้ามเนื้อบริเวณริมฝีปากจะเกร็ง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ɔ/ เสียงสระ /ɔ/ เป็นเสียงสระยาว คล้ายเสียงสระ ‘-อ’ ในภาษาไทย

เสียงสระ / • / มีตัวสะกดต่าง ๆ กัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

a :	all	tall	call	hall	wall	war	warm	salt
aw :	law	saw	draw	shawl	claw	straw	lawn	
au :	fault	cause	sáusage	áuction				
oa :	broad	abróad						
o :	off	soft	loss	port	storm	long		
augh :	caught	taught	naught	dáughter				
ough :	ought	bought	sought	thought				

*นอกจากนี้ยังมีตัวสะกดอื่น ๆ อีก เช่น 'eo' ในคำ *George* และ 'ou' ในคำ *cough* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงสระ / • / โดยอ่านคำต่อไปนี้

	a		aw		au	
walk *	a@so	wa@ter	jaw	a@wful	sauce	la@undry
chalk *	a@lmost	wa@rmer	dawn	a@wkward	pause	A@ugust
talk *	a@lways	fo@otball	yawn	se@esaw	haul	a@udience
stalk *	altho@ugh	reca@ll	gnaw	la@wyer	daunt	a@utumn
mall	alre@ady	ha@llway	hawk	withdra@w	haunt	di • nosaur

* ตัวอักษร 'l' ในคำ walk, chalk, talk และ stalk ไม่ออกเสียง

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/ • /	/o/	/ • /	/a/
bought	boat	born	barn
chalk	choke	bore	bar
caught	coat	chore	char
called	cold	core	car
cost	coast	caught	cot
gauze	goes	for	far
hall	hole	hawk	hock
gnaw	know	gnawed	nod
law	low	naught	not

Paul	p <u>o</u> le	pa <u>w</u> ed	po <u>d</u>
w <u>a</u> lk	w <u>o</u> ke	sa <u>w</u> ed	so <u>d</u>
s <u>a</u> w	se <u>w</u>	so <u>u</u> ght	so <u>t</u>

เสียงสระประสม (diphthongs) หมายถึง เสียงสระที่เกิดจากการเคลื่อนที่ของลิ้นจากตำแหน่งของเสียงสระเสียงหนึ่ง ไปยังตำแหน่งของเสียงสระอีกเสียงหนึ่งภายในหนึ่งพยางค์ ในทางสัทศาสตร์ถือว่าเสียงสระประสมเป็นเสียงสระหนึ่งเสียงที่มีคุณสมบัติสองลักษณะคือ เริ่มลักษณะหนึ่งและจบอีกลักษณะหนึ่ง

ภาพแสดงการออกเสียงสระประสม /aɪ/

เสียงสระประสม /aɪ/ คล้ายกับเสียงสระ ‘-าย’ ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระประสม /aɪ/ ลิ้นจะเคลื่อนจากตำแหน่งของเสียงสระ /a/ ขึ้นไปสู่ตำแหน่งของเสียงสระ /ɪ/ ต่อเนื่องกันไปภายในหนึ่งพยางค์ รูปริมฝีปากจะเปลี่ยนจากเปิดกว้าง เมื่อเริ่มออกเสียง /a/ มาเป็นเหยียดออกเมื่อออกเสียง /ɪ/

ตัวสะกดของเสียงสระประสม /aɪ/ มีแตกต่างกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

i	: t <u>i</u> me* w <u>i</u> fe h <u>i</u> de <u>i</u> tem <u>i</u> dol <u>a</u> lib <u>i</u>
ie	: l <u>i</u> e p <u>i</u> e d <u>i</u> e
ig	: s <u>i</u> gn b <u>e</u> n <u>i</u> gn r <u>e</u> s <u>i</u> gn a <u>s</u> s <u>i</u> gn
igh	: h <u>i</u> gh s <u>i</u> gh b <u>r</u> igh <u>t</u> ton <u>i</u> gh <u>t</u>
y	: b <u>y</u> t <u>y</u> pe s <u>k</u> y d <u>e</u> n <u>y</u>
ye	: d <u>y</u> e r <u>y</u> e b <u>y</u> e l <u>y</u> e
eigh	: s <u>l</u> eigh <u>t</u> h <u>e</u> igh <u>t</u>

ต จงฝึกออกเสียงสระประสม /aɪ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

	i	y	igh		ตัวสะกดอื่น ๆ	
l	ide@a	shy	high	tight	die	dye
time	i□ron	why	sigh	slight	lie	rye
blind	i□sland	fly	night	blight	pie	bye
climb	arri□ve	my	sight	flight	tie	lye
quite	ti□ger	cry	might	bright	buy	beni□gn
stripe	acqui□re	dry	light	fri□ghten	guy	ali□gn
while	i□vory	type	right	toni□ght	height	desi□gn

*เสียงสระประสม /aɪ/ มีตัวสะกด 'i_e' เช่นในคำ *time*; แต่ในที่นี้จะขีดเส้นใต้เฉพาะตัวอักษร 'i' เท่านั้น

ข้อสังเกต เสียงสระใดก็ตามที่เกิดในพยางค์เปิด คือไม่มีพยัญชนะท้ายหรือตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง เสียงสระนั้นจะยาวกว่าเมื่อตามด้วยเสียงพยัญชนะไม่ก้อง ตัวอย่างเช่น คำ *high* /haɪ/, *hide* /haɪd/ และ *height* /haɪt/ มีเสียงสระประสมเดียวกันคือ /aɪ/ แต่เสียง /aɪ/ ในคำ *high* และ *hide* จะยาวกว่าเสียง /aɪ/ ในคำ *height* ทั้งนี้เป็นเพราะเสียง /aɪ/ ในคำ *high* เกิดในพยางค์เปิด ไม่มีพยัญชนะท้าย เสียง /aɪ/ ในคำ *hide* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-d/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง ส่วนเสียง /aɪ/ ในคำ *height* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-t/ ซึ่งเป็นเสียงไม่ก้อง

อนึ่ง แม้ว่าเสียงสระประสม /aɪ/ จะไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเรามีเสียงสระ '-าย' ในภาษาไทย แต่คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงสระประสม /aɪ/ ซึ่งตามด้วยพยัญชนะท้าย ทั้งนี้เพราะพยางค์ในภาษาไทยไม่มีพยัญชนะท้ายตามเสียง /aɪ/ ตัวอย่างเช่น คนไทยส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงพยัญชนะ /-n/ ในคำ *sign* /saɪn/ หรือเสียง /-nd/ ในคำ *find* /faɪnd/ เป็นต้น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /aɪ/ เสียงสระประสม /aɪ/ เป็นเสียงสระยาว คล้ายเสียงสระ '-าย' ในภาษาไทย เสียงสระ /aɪ/ จะยาวขึ้นเล็กน้อยเมื่อเกิดในพยางค์เปิดหรือตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง และเมื่อมีเสียงพยัญชนะท้ายตามเสียงสระ /aɪ/ จะต้องออกเสียงพยัญชนะนั้น ๆ ด้วย นอกเสียจากว่าพยัญชนะดังกล่าวเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง (silent letter) เช่น ตัวอักษร 'g' ในคำ *sign* /saɪn/ เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงสระประสม /aɪ/ ในพยางค์เปิด ในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงก้อง และในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้อง และเปรียบเทียบความยาวของเสียงสระประสม /aɪ/ ในคำเหล่านั้นด้วย

/a/ ในพยางค์เปิด		/a/+เสียงพยัญชนะก้อง		/a/+เสียงพยัญชนะไม่ก้อง	
my	/maɪ/	mi <u>l</u> e	/maɪ/	mi <u>g</u> ht	/maɪt/
die	/daɪ/	di <u>m</u> e	/daɪm/	di <u>c</u> e	/daɪs/
high	/haɪ/	hi <u>d</u> e	/haɪd/	hei <u>g</u> ht	/haɪt/
sigh	/saɪ/	sigh <u>e</u> d	/saɪd/	sigh <u>t</u>	/saɪt/
rye	/raɪ/	ri <u>d</u> e	/raɪd/	ri <u>g</u> ht	/raɪt/
why	/hwaɪ/	whi <u>l</u> e	/hwaɪ/	whi <u>t</u> e	/hwaɪt/
sty	/staɪ/	sti <u>l</u> e	/staɪ/	stri <u>k</u> e	/straɪk/

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ตามเสียงสระประสม /aɪ/ ให้ชัดเจน

fi <u>n</u> e	/faɪn/	chi <u>l</u> d	/tʃaɪld/
ic <u>e</u>	/aɪs/	fi <u>n</u> d	/faɪnd/
li <u>g</u> ht	/laɪt/	ki <u>n</u> d	/kaɪnd/
fi <u>l</u> e	/faɪl/	pi <u>n</u> t	/paɪnt/
si <u>g</u> n	/saɪn/	mi <u>n</u> d	/maɪnd/
driv <u>e</u>	/draɪv/	wi <u>n</u> d (v.)	/waɪnd/
besi <u>d</u> e	/baɪsaɪd/	remi <u>n</u> d	/rɪmaɪnd/

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/a/	/aɪ/	/ɪ/	/aɪ/
d <u>o</u> n	d <u>i</u> ne	d <u>i</u> n	d <u>i</u> ne
f <u>a</u> r	f <u>i</u> re	t <u>i</u> p	t <u>y</u> pe
g <u>o</u> d	g <u>i</u> de	p <u>i</u> ck	p <u>i</u> ke
h <u>o</u> d	h <u>i</u> de	l <u>i</u> ck	l <u>i</u> ke
l <u>o</u> t	l <u>i</u> ght	h <u>i</u> d	h <u>i</u> de
l <u>o</u> ck	l <u>i</u> ke	l <u>i</u> d	l <u>i</u> ed
m <u>o</u> ll	m <u>i</u> le	f <u>i</u> t	f <u>i</u> ght
n <u>o</u> t	n <u>i</u> ght	h <u>i</u> t	h <u>e</u> ight
r <u>o</u> d	r <u>i</u> de	kn <u>i</u> t	n <u>i</u> ght
s <u>o</u> d	s <u>i</u> de	k <u>i</u> t	k <u>i</u> te

Tom	time	bit	bite
tar	tire	sit	sight

ภาพแสดงการออกเสียงสระประสม /aʊ/

เสียงสระประสม /aʊ/ คล้ายกับเสียงสระ ‘-าว’ ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระประสม /aʊ/ ลิ้นจะเคลื่อนจากตำแหน่งของเสียงสระ /a/ ขึ้นไปสู่ตำแหน่งของเสียงสระ /ʊ/ ต่อเนื่องกันไปภายในหนึ่งพยางค์ รูปริมฝีปากจะเปลี่ยนจากเปิดปากกว้าง เมื่อเริ่มออกเสียง /a/ มาเป็นห่อกลมเมื่อออกเสียง /ʊ/

ตัวสะกดของเสียงสระประสม /aʊ/ ที่พบบ่อยได้แก่

ou	: out	house	about	mountain
ow	: cow	now	down	allow

นอกจากนี้ยังมีตัวสะกด ‘ough’ ในคำ *bough* และ *drought* เป็นต้น

□ จงฝึกออกเสียงสระประสม /aʊ/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ou		ow	
sh <u>ou</u> t	<u>o</u> @ <u>ou</u> tfit	<u>h</u> ow	e@ <u>y</u> ebrow
<u>d</u> ou <u>b</u> t	<u>o</u> @ <u>ou</u> tline	<u>p</u> low	sho@ <u>w</u> er
<u>b</u> ou <u>t</u>	<u>f</u> o@ <u>ou</u> tain	<u>b</u> rown	<u>f</u> lo@ <u>w</u> er
<u>f</u> lo <u>u</u> r	<u>c</u> o@ <u>ou</u> nter	<u>g</u> ow <u>n</u>	<u>v</u> o@ <u>w</u> el
<u>h</u> ou <u>r</u>	a <u>m</u> o@ <u>ou</u> nt	<u>f</u> ow <u>l</u>	<u>b</u> o@ <u>w</u> el
<u>m</u> ou <u>s</u> e	surro@ <u>ou</u> nd	<u>t</u> ow <u>n</u>	<u>t</u> o@ <u>w</u> el

ข้อสังเกต ความยาวของเสียงสระประสม /aʊ/ จะต่างกัน ทำนองเดียวกันกับที่เกิดในเสียงสระประสม /aɪ/ กล่าวคือเสียง /aʊ/ ในพยางค์เปิด หรือเสียง /aʊ/ ที่ตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง จะยาวกว่าเสียง /aʊ/ ที่ตามด้วยเสียงพยัญชนะไม่ก้อง ตัวอย่างเช่น คำ *bough* /baʊ/, *bound* /baʊnd/ และ *bout* /baʊt/ มีเสียงสระประสมเดียวกันคือ /aʊ/ แต่เสียง /aʊ/ ในคำ *bough* และ *bound* จะยาวกว่าเสียง /aʊ/ ในคำ *bout* เนื่องจากเสียง /aʊ/ ในคำ *bough* เกิดในพยางค์เปิด ไม่มีพยัญชนะท้าย เสียง /aʊ/ ในคำ *bound* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-nd/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง ส่วนเสียง /aʊ/ ในคำ *bout* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-t/ ซึ่งเป็นเสียงไม่ก้อง

อนึ่ง แม้ว่าเสียงสระประสม /aʊ/ จะไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากในภาษาไทยมีเสียงสระ ‘-าว’ แต่คนไทยส่วนใหญ่ก็มีปัญหาในการออกเสียงคำที่มีเสียงสระประสม /aʊ/ ซึ่งตามด้วยพยัญชนะท้าย ทั้งนี้ เพราะในภาษาไทยไม่มีพยัญชนะท้ายตามหลังเสียง /aʊ/ ตัวอย่างเช่น คนไทยส่วนใหญ่ก็ไม่ออกเสียงพยัญชนะ /-t/ ในคำ *about* /ʔbaʊt/ หรือเสียง /-nt/ ในคำ *count* /kaʊnt/ เป็นต้น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /aʊ/ เสียงสระประสม /aʊ/ เป็นเสียงสระยาว คล้ายเสียง ‘-าว’ ในภาษาไทย เสียงสระ /aʊ/ จะยาวขึ้นเล็กน้อย เมื่อเกิดในพยางค์เปิดหรือตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง และเมื่อมีเสียงพยัญชนะท้ายตามเสียงสระ /aʊ/ จะต้องออกเสียงพยัญชนะนั้น ๆ ด้วย นอกเสียจากว่าพยัญชนะดังกล่าวเป็นตัวอักษรที่ไม่ออกเสียง (silent letter) เช่น ตัวอักษร ‘b’ ในคำ *doubt* /daʊt/ เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงสระประสม /aʊ/ ในพยางค์เปิด ในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงก้อง และในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้อง และเปรียบเทียบความยาวของเสียงสระประสม /aʊ/ ในคำเหล่านั้นด้วย

/aʊ/ ในพยางค์เปิด			/aʊ/+เสียงพยัญชนะก้อง			/aʊ/+เสียงพยัญชนะไม่ก้อง		
how	/haʊ/		house (v.)	/haʊz/		house(n.)	/haʊs/	
now	/naʊ/		noun	/naʊn/		snout	/snaʊt/	
sow	/saʊ/		browse	/braʊz/		south	/saʊt/	
plough	/plaʊ/		loud	/laʊd/		lout	/laʊt/	
vow	/vaʊ/		vowed	/vaʊd/		vouch	/vaʊtʃ/	

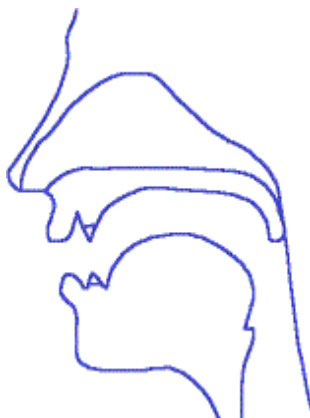
ต □ จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ตามเสียงสระประสม /aʊ/ ให้ชัดเจน

owl	/aʊl/		oust	/aʊst/	
mouse	/maʊs/		ounce	/aʊns/	
brown	/braʊn/		pound	/paʊnd/	
down	/daʊn/		sound	/saʊnd/	
proud	/praʊd/		round	/raʊnd/	

frown	/fraʊn/		acco@unt	/ʃkaʊnt/	
couch	/kaʊtʃ/		prono@unce	/prɔːna • Uns/	
clown	/klaʊn/		surro@und	/sʃra • Und/	

□ จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/a/	/aʊ/		/ɪ/	/aʊ/		/ɔː/	/aʊ/	
pot	pout		nun	noun		dawn	down	
cod	cowed		bud	bowed		fawned	found	
tot	tout		gun	gown		haul	howl	
don	down		dun	down		loss	louse	
dot	doubt		ton	town		gnaw	now	
got	gout		shut	shout		ought	out	
lot	lout		rut	rout		clawed	cloud	
shot	shout		muss	mouse		bought	bout	
Scott	scout		but	bout		all	owl	
spot	spout		tut	tout		taught	tout	

ภาพแสดงการออกเสียงสระประสม /aʊ/

เสียงสระประสม / • / คล้ายกับเสียงสระ ‘-อย’ ในภาษาไทย ในการออกเสียงสระประสม / • / ล้วนจะเคลื่อนจากตำแหน่งของเสียงสระ / • / ขึ้นไปสู่ตำแหน่งของเสียงสระ / / ต่อเนื่องกันไปภายในหนึ่งพยางค์ รูปริมฝีปากจะเปลี่ยนจากห่อกลม เมื่อเริ่มออกเสียง / • / มาเป็นเหยียดออก เมื่อออกเสียง / /

ตัวสะกดของเสียงสระประสม / • / ที่พบเสมอได้แก่

oi	: oil	boil	voice	noise	avoid
oy	: boy	joy	toy	annoy	

ต จงฝึกออกเสียงสระประสม / • / โดยอ่านคำต่อไปนี้

oi		oy		
coil	noisy	soy	deploy	decoy (n.)
foil	poison	coy	employ	boyhood (v.)
soil	adroit	clay	enjoy	loyal
toil	joining	Troy	ahoy	royal
loin	oily	alloy	convoy	corduroy
coin	rejoice	destroy	oyster	annoyance

ข้อสังเกต ความยาวของเสียงสระประสม / • / จะต่างกันออกไปทำนองเดียวกันกับที่เกิดในเสียงสระประสม /a/ และ /aU/ กล่าวคือเสียง / • / ในพยางค์เปิด หรือเสียง / • / ที่ตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง จะยาวกว่าเสียง / • / ที่ตามด้วยเสียงพยัญชนะไม่ก้อง ตัวอย่างเช่น คำ *joy* /dZ • l/, *join* /dZ • In/ และ *joist* /dZ • Ist/ มีเสียงสระประสมเดียวกันคือ / • / แต่เสียง / • / ในคำ *joy* และ *join* จะยาวกว่าเสียง / • / ใน *joist* เนื่องจากเสียง / • / ในคำ *joy* เกิดในพยางค์เปิด ไม่มีพยัญชนะท้าย เสียง / • / ในคำ *join* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-n/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง ส่วนเสียง / • / ในคำ *joist* ตามด้วยเสียงพยัญชนะ /-st/ ซึ่งเป็นเสียงไม่ก้อง

อนึ่ง แม้ว่าเสียงสระประสม / • / จะไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากในภาษาไทยมีเสียงสระ ‘-อย’ แต่คนไทยส่วนใหญ่ก็มีปัญหาในการออกเสียงสระประสม / • / ซึ่งตามด้วยพยัญชนะท้าย ทั้งนี้เพราะในภาษาไทยไม่มีพยัญชนะท้าย ตามหลังเสียง / • / ตัวอย่างเช่น คนไทยส่วนใหญ่มักไม่ออกเสียงพยัญชนะ /-l/ ในคำ *foil* /f • Il/ หรือเสียง /-nt/ ในคำ *joint* /dZ • Int/ เป็นต้น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงสระ /ɔɪ/ เสียงสระประสม /ɔɪ/ เป็นเสียงสระยาว คล้ายเสียง 'ออย' ในภาษาไทย เสียงสระ /ɔɪ/ จะยาวขึ้นเล็กน้อย เมื่อเกิดในพยางค์เปิด หรือตามด้วยเสียงพยัญชนะก้อง และเมื่อมีเสียงพยัญชนะท้าย ตามเสียงสระ /ɔɪ/ จะต้องออกเสียงพยัญชนะนั้น ๆ ให้ชัดเจนด้วย

ต จงฝึกออกเสียงสระประสม /ɔɪ/ ในพยางค์เปิด ในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงก้อง และในพยางค์ที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้อง และเปรียบเทียบความยาวของเสียงสระประสม /ɔɪ/ ในคำเหล่านั้นด้วย

/ɔɪ/ ในพยางค์เปิด	/ɔɪ/ +เสียงพยัญชนะก้อง	/ɔɪ/ +เสียงพยัญชนะไม่ก้อง
emplo <u>y</u> /ɪmpl • • ɪ/	emplo <u>yed</u> /ɪmpl • • ɪd/	explo <u>it</u> /ɪkspl • • ɪt/
e <u>nvoy</u> /a • nv • ɪ/	vo <u>id</u> /v • ɪd/	vo <u>ice</u> /v • ɪs/
Tro <u>y</u> /tr • ɪ/	destro <u>yed</u> /dɪstr • • ɪd/	Detro <u>it</u> /dɪtr • • ɪt/
-	tu <u>rmoil</u> /tʊɪm • ɪ/	mo <u>ist</u> /m • ɪst/
aho <u>y</u> /ʰh • • ɪ/	-	ho <u>ist</u> /h • ɪst/

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะท้ายที่ตามเสียงสระประสม /ɔɪ/ ให้ชัดเจน

cho <u>ice</u> /tʃ • ɪs/	jo <u>ist</u> /dʒ • ɪst/
po <u>ise</u> /p • ɪz/	vo <u>iced</u> /v • ɪst/
vo <u>id</u> /v • ɪd/	jo <u>int</u> /dʒ • ɪnt/
vo <u>ile</u> /v • ɪl/	po <u>int</u> /p • ɪnt/
spo <u>il</u> /sp • ɪl/	o <u>intment</u> / • ɪntmɛnt/

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงสระนั้น ๆ

/ɔɪ/	/ɔɪ/	/aɪ/	/ɔɪ/	/aʊ/	/ɔɪ/
ba <u>ll</u>	bo <u>il</u>	bu <u>y</u>	bo <u>y</u>	bo <u>ugh</u>	bo <u>y</u>
ca <u>ll</u>	co <u>il</u>	ti <u>e</u>	to <u>y</u>	co <u>w</u>	co <u>y</u>
ja <u>w</u>	jo <u>y</u>	vi <u>le</u>	vo <u>ile</u>	so <u>w</u>	so <u>y</u>
la <u>wn</u>	lo <u>in</u>	ti <u>le</u>	to <u>il</u>	ow <u>l</u>	oi <u>l</u>
gna <u>ws</u>	no <u>ise</u>	fi <u>le</u>	fo <u>il</u>	fo <u>ul</u>	fo <u>il</u>
aw <u>l</u>	oi <u>l</u>	vi <u>ce</u>	vo <u>ice</u>	plou <u>gh</u>	plou <u>y</u>
pa <u>w</u>	po <u>il</u>	ai <u>stle</u>	oi <u>l</u>	vo <u>wed</u>	vo <u>id</u>

บทที่ 4

เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ

เสียงพยัญชนะ (consonant sounds) ได้แก่เสียงที่เปล่งออกมาโดยอาศัยอวัยวะภายในปากหนึ่งคู่ ซึ่งรวมเรียกว่า**ฐานกรณ์ (articulator)** กล่าวคือ อวัยวะส่วนที่ไม่เคลื่อนไหวจะทำหน้าที่เป็น**ฐาน (passive articulator)** หรือจุดที่เกิดของเสียงและอวัยวะส่วนที่เคลื่อนไหวได้จะทำหน้าที่เป็น**กรณ์ (active articulator)** เคลื่อนที่ไปยัง**ฐาน** ตัวอย่างเช่น ในการออกเสียงพยัญชนะ /t/ ปลายลิ้นซึ่งเป็น **กรณ์** จะเคลื่อนขึ้นไปสัมผัสปุ่มเหงือกซึ่งเป็น**ฐาน** กระแสลมที่ออกมาจากปอดจะผ่านเส้นเสียง โดยไม่ทำให้เส้นเสียงสั่น เนื่องจากเส้นเสียงเปิดกว้าง เสียงพยัญชนะ /t/ จึงเป็นเสียงไม่ก้อง และเมื่อกระแสลมผ่านเข้าไปในช่องปาก จะถูกกักอยู่ที่อวัยวะทั้งสองคือ ปลายลิ้นและปุ่มเหงือกครู่หนึ่ง แล้วจึงระเบิดออกมา จึงอาจกล่าวได้ว่าเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษอาจจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. จำแนกตามตำแหน่งเกิดเสียง (points of articulation)
2. จำแนกตามลักษณะการออกเสียง (manners of articulation)
3. จำแนกตามการสั่นหรือไม่สั่นของเส้นเสียง (voicing)

1. จำแนกตามตำแหน่งเกิดเสียง (points of articulation)

ฐาน ซึ่งเป็นจุดหรือตำแหน่งที่ทำให้เกิดเสียงได้แก่ ริมฝีปากบน ฟันบน ปุ่มเหงือกเพดานแข็ง และเพดานอ่อน ส่วน **กรณ์** ได้แก่ ริมฝีปากล่าง และลิ้น (โดยเฉพาะปลายลิ้น) ซึ่งเป็นอวัยวะภายในช่องปากที่เคลื่อนไหวได้มากที่สุด และเป็นอวัยวะสำคัญอวัยวะหนึ่งที่ทำให้เสียงมีคุณสมบัติต่าง ๆ ดังนั้นหากจะจำแนกเสียงพยัญชนะตามตำแหน่งเกิดเสียง อาจแบ่งประเภทได้ดังนี้คือ

1. เสียงจากริมฝีปาก (bilabial sounds) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /p/, /b/, /m/ และ /w/ ในการออกเสียงพยัญชนะ /p/, /b/ และ /m/ ริมฝีปากจะเคลื่อนเข้าหากันและปิดสนิทแน่น ส่วนการออกเสียงพยัญชนะ /w/ ริมฝีปากจะห่อกลม
2. เสียงจากริมฝีปากกับฟัน (labio-dental sounds) ได้แก่เสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ ในการออกเสียงจากริมฝีปากกับฟัน ริมฝีปากล่างจะเคลื่อนขึ้นไปสัมผัสขอบฟันบน
3. เสียงลิ้นระหว่างฟัน (interdental sounds) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /θ/ และ /ð/ ในการออกเสียงลิ้นระหว่างฟัน ปลายลิ้นจะอยู่ตรงขอบฟันบนทำให้เกิดเป็นช่องแคบๆ (narrow approximation)
4. เสียงจากปุ่มเหงือก (alveolar sounds) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /t/, /d/, /s/, /z/, /l/, /n/ และ /r/ ในการออกเสียงจากปุ่มเหงือก ปลายลิ้นจะยกขึ้นไปสัมผัสกับปุ่มเหงือกหรือบริเวณใกล้เคียงกับปุ่มเหงือก
5. เสียงจากหลังปุ่มเหงือก (post-alveolar sounds) ได้แก่ เสียงพยัญชนะ /tʃ/, /dʒ/, /ʃ/ และ /ʒ/ ในการออกเสียงพยัญชนะดังกล่าว ลิ้นส่วนหน้าจะเคลื่อนขึ้นไปสัมผัสบริเวณเพดานแข็งส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือก

6. เสียงจากเพดานแข็ง (palatal sound) ได้แก่เสียงพยัญชนะ /y/ ในการออกเสียงพยัญชนะ /y/ ล้วนส่วนหน้าจะยกขึ้นสู่เพดานแข็ง
7. เสียงจากเพดานอ่อน (velar sounds) ได้แก่เสียงพยัญชนะ /k/, /g/ และ /N/ ในการออกเสียงจากเพดานอ่อน ล้วนส่วนหลังจะยกขึ้นไปสัมผัสเพดานอ่อน
8. เสียงจากช่องระหว่างเส้นเสียง (glottal sound) ได้แก่เสียงพยัญชนะ /h/ ในการออกเสียงพยัญชนะ /h/ กระแสลมจะผ่านช่องระหว่างเส้นเสียงซึ่งทำหน้าที่เป็นฐานกรณ์ขึ้นมา

2. จำแนกตามลักษณะการออกเสียง (manners of articulation)

การจำแนกเสียงพยัญชนะตามลักษณะการออกเสียง อาจแบ่งได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เสียงระเบิด (plosive sounds) เกิดจากการที่ฐานกรณ์ปิดสนิท เพดานอ่อนจะยกขึ้นแตะผนังคอ ทำให้กระแสลมที่ออกมาจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจมูกไม่ได้ จึงผ่านเข้าไปในช่องปากและมาถูกกักไว้ชั่วขณะหนึ่ง แล้วจึงถูกปล่อยออกมาอย่างรวดเร็วพร้อมกับการปล่อยฐานกรณ์ออกโดยเร็วทำให้เกิดเป็นเสียงพยัญชนะระเบิด ซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะ /p/, /b/, /t/, /d/, /k/ และ /g/ เสียงพยัญชนะระเบิดนี้บางครั้งจะเรียกว่าเสียงกัก (stop sounds) เนื่องจากในการออกเสียงพยัญชนะประเภทนี้ กระแสลมที่ออกมาจากปอดจะมาถูกกักอยู่ชั่วครู่ ก่อนที่จะระเบิดออกมา
2. เสียงกักเสียดแทรก (affricate sounds) เกิดจากการที่ฐานกรณ์ปิดสนิท เช่นเดียวกับเสียงระเบิดหรือเสียงกัก แต่กระแสลมซึ่งถูกกักเอาไว้เพียงชั่วครู่ นั้นจะค่อย ๆ ถูกปล่อยออกมาทางปาก พร้อมกับการปล่อยฐานกรณ์ออกช้า ๆ ทำให้เกิดเป็นเสียงพยัญชนะกักเสียดแทรก ซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะ /tʃ/ และ /dʒ/
3. เสียงนาสิก (nasal sounds) เกิดจากการที่ฐานกรณ์ปิดสนิท เช่นเดียวกับเสียงระเบิดและเสียงกักเสียดแทรก แต่เนื่องจากเพดานอ่อนลดระดับลง กระแสลมจากปอดจึงผ่านเข้าไปในช่องจมูก และปล่อยออกมาทางรูจมูกพร้อมกับการปล่อยฐานกรณ์ เกิดเป็นเสียงนาสิกซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะ /m/, /n/ และ /N/
4. เสียงเสียดแทรก (fricative sounds) เกิดจากการที่ฐานกรณ์อยู่ชิดกันมาก กระแสลมจากปอดผ่านออกมาไม่สะดวก ต้องเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ออกมาทางปาก ทำให้เกิดเสียงพยัญชนะเสียดแทรกซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะ /f/, /v/, /T/, /D/, /s/, /z/, /S/, /Z/ และ /h/
5. เสียงข้างลิ้น (lateral sound) เกิดจากการที่ปลายลิ้นสัมผัสกับปุ่มเหงือก ในขณะที่เดียวกันเพดานอ่อนจะเคลื่อนขึ้นเพื่อกันไม่ให้กระแสลมจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจมูก และเนื่องจากด้านข้างของลิ้นมิได้สัมผัสกับส่วนใดกระแสลมจึงผ่านออกมาทางด้านข้างของลิ้น โดยเกิดการกักของลมเพียงบางส่วนเท่านั้น คือบริเวณปุ่มเหงือก เสียงพยัญชนะข้างลิ้นได้แก่เสียงพยัญชนะ /l/

6. เสียงกึ่งสระ (semi-vowel sounds) เกิดจากการที่ฐานกรณ์อยู่ห่างกันพอสมควร ทำให้กระแสลมจากปอดผ่านออกมาได้สะดวก โดยไม่ถูกกักหรือเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ออกมา เสียงกึ่งสระได้แก่ เสียงพยัญชนะ /w/, /r/ และ /y/

3. จำแนกตามการสั่นหรือไม่สั่นของเส้นเสียง (voicing)

เสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษมีทั้งที่เป็นเสียงก้อง (voiced sounds) และที่เป็นเสียงไม่ก้อง (voiceless sounds) ในการออกเสียงก้อง กระแสลมจากปอดผ่านเส้นเสียงซึ่งอยู่ชิดกันทำให้เส้นเสียงสั่น ส่วนการออกเสียงไม่ก้อง กระแสลมจากปอดผ่านเส้นเสียงซึ่งเปิดกว้างทำให้เส้นเสียงไม่สั่น

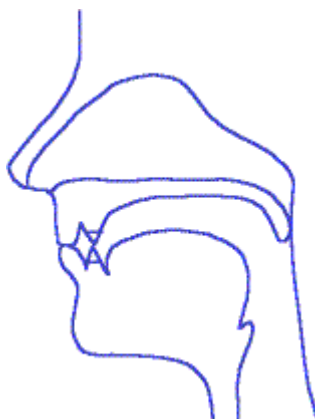
เสียงพยัญชนะก้อง ได้แก่ /b/, /d/, /g/, /dʒ/, /m/, /n/, /ŋ/, /v/, /D/, /z/, /ʒ/, /ʌ/, /w/, /r/ และ /y/

เสียงพยัญชนะไม่ก้อง ได้แก่ /p/, /t/, /k/, /tʃ/, /f/, /T/, /s/, /S/ และ /h/

ตารางแสดงเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษ *

---

* การจำแนกเสียงพยัญชนะตามตารางข้างบนนี้ ดัดแปลงมาจากตารางแสดงเสียงพยัญชนะในหนังสือ *The Pronunciation of American English* ของ Arthur J. Bronstein

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /p/ และ /b/

เสียงพยัญชนะ /p/ และ /b/ (bilabial plosives หรือ bilabial stops) เป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกัก ซึ่งเกิดขึ้นที่ริมฝีปากในการออกเสียง /p/ และ /b/ กระแสลมซึ่งผ่านออกมาจากปอดจะมากถูกกักอยู่ชั่วขณะหนึ่งที่ริมฝีปากบนและริมฝีปากล่างซึ่งปิดสนิทแน่น แล้วจึงปล่อยออกมาอย่างรวดเร็ว

เสียง /p/ และ /b/ ต่างกันที่เสียง /p/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /b/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /p/ และ /b/ ริมฝีปากปิดสนิท กระแสลมจากปอดถูกกักครู่หนึ่งบริเวณริมฝีปาก ก่อนจะระเบิดออกมาอย่างรวดเร็ว ในการออกเสียง /p/ เริ่มต้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /b/ เริ่มต้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /p/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /p/ ส่วนใหญ่ ได้แก่

p	:	pan	pull	pie	pound	point	pity	map
pp	:	appear	suppose	supply	apply			
-pe	:	tape	cope	pipe	hope	stripe		

ข้อสังเกต ถ้าตัวอักษร 'n' 't' หรือ 's' ตามตัวอักษร 'p' ในตำแหน่งต้นคำ ตัวอักษร 'p' จะไม่ออกเสียง เช่น ในคำ *pneumonia* /nyumo@niʃ/, *ptyalin* /ta@ʃlɪn/, *psycho* /sa@kɪk/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /p/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'พ' ในภาษาไทย เมื่อเกิดที่ต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น เช่น *pin*, *appear*, *upon* เสียงพยัญชนะ /p/ ในตำแหน่งดังกล่าวนี้เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม (aspirated)

ต จงฝึกออกเสียง /p/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม ในตำแหน่งต้นคำและต้นพยางค์ที่เน้นโดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งต้นพยางค์ที่เน้น	
pay	po@ny	apa@rt	repa@ir
pain	pa@rty	apply@	repe@at
pool	poli • te	suppo@rt	repo@rt
pill	pa@inting	comply@	appa@rent
pound	po@wder	compu@te	empo@wer

แต่เสียงพยัญชนะ /p/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ป’ ในภาษาไทย เมื่อเกิดในตำแหน่งต้นพยางค์ที่ตามหลังเสียง /s/ เช่น *spin, spy, spoon* เสียงพยัญชนะ /p/ ในตำแหน่งดังกล่าวนี้ เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม (unaspirated)

ต จงฝึกออกเสียง /p/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลมในตำแหน่งที่ตามหลังเสียง /s/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

spade 	speed 	spi • rit 	respe@ct
speak 	sport 	spo@nsor 	respo@nd
speck 	spray 	spi • cy 	conspi • re
spend 	spoil 	spe@cial 	displa@y
spite 	spare 	sple@ndid 	suspe@nd

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /p/ ในตำแหน่งต้นพยางค์ที่ไม่เน้น ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันมักจะออกเสียงเป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม เช่นในคำ *su@pper, co@py, op@en* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงคำซึ่งมีเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม โดยอ่านคำต่อไปนี้

a@pple 	su@per 	co@pper
ha@ppy 	o@pal 	su@pper
ra@pid 	ma@ple 	pu@ppet
ke@eper 	sha@ping 	sna@pper
sta@ple 	pe@ople 	sni • ppet

ในการออกเสียงพยัญชนะ /p/ ในตำแหน่งท้ายคำ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันอาจจะออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม แต่การออกเสียงแบบที่เป็นพยัญชนะพ่นลม ในตำแหน่งนี้ จะเป็นการปล่อยลมออกมาเพียงเบา ๆ ไม่แรงเท่ากับในตำแหน่งต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้ เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม

up 	weep 	clap
top 	keep 	stop
lap 	soap 	drop
rip 	ape 	slope
gap 	tape 	scope

ข้อสังเกต

1. เสียงพยัญชนะ /p/ เมื่อมีเสียงพยัญชนะอื่นตามมาจะเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล่อยลม(unreleased) เช่น *e@mpy* (มีเสียงพยัญชนะ /t/ ตามมา) *na@pkin* และ *pu@mpkin* (มีเสียงพยัญชนะ/k/ ตามมา) เป็นต้น
2. เมื่อเสียงพยัญชนะ /p/ ตามเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ จะออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมเสมอ เช่น *lisp, wisp, clasp, crisp, grasp* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /b/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /b/ ส่วนใหญ่ได้แก่

b	:	<u>b</u> and	<u>b</u> asket	a <u>b</u> out	<u>b</u> anana	a <u>b</u> acus	ro <u>b</u>	
bb	:	ra <u>bb</u> it	ri <u>bb</u> on	ru <u>bb</u> er	gi <u>bb</u> on			
-be	:	ro <u>b</u> e	lo <u>b</u> e	glo <u>b</u> e				

ข้อสังเกต ตัวอักษร ‘b’ ที่ท้ายพยางค์ มักจะไม่ออกเสียง เมื่อตามหลังตัวอักษร ‘m’ เช่น *comb /kom/*, *climb /klɪm/*, *thumb /Tʃm/*, *tomb /tʌm/* หรือเมื่อตามด้วยตัวอักษร ‘t’ เช่น *debt /dEt/* และ *doubt /daʊt/* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /b/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘บ’ ในภาษาไทย จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย โดยเฉพาะเมื่อเสียง /b/ เกิดในตำแหน่งต้นคำหรือกลางคำทั้งที่นำหน้าพยางค์ที่เน้นและไม่เน้น

ต จงฝึกออกเสียง /b/ ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ					
boy		bone		abo@ut		ta@ble	
bee		bake		abro@ad		nu@mbler	
boot		bought		obe@y		ru@bbing	
bout		buy		ha@bit		stu@bborn	
band		beer		fa@ble		a@bbey	

แต่เมื่อเสียง /b/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ อาจออกเสียงได้สองแบบ คือ เป็นเสียงที่ไม่ปล่อยลม และเป็นเสียงที่ปล่อยลมน้อยมาก (weakly released) เพียงเปิดปากเล็กน้อย กระแสลมที่ออกมาจะน้อยกว่าเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายคำ

ต จงฝึกออกเสียง /b/ ในตำแหน่งท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

เสียง /b/ ไม่ปล่อยลม		เสียง /b/ ปล่อยลมเพียงเล็กน้อย	
rob		rob	
cab		cab	
sob		sob	
tab		tab	
web		web	
tub		tub	
job		job	

จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /p/ และเสียงพยัญชนะ /b/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ โดยเฉพาะในตำแหน่งท้ายคำนี้ เสียงสระจะยาวขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากตามด้วยเสียง /b/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง

/p-/	/b-/		/-p/	/-b/	
pie	buy		cup	cub	
pang	bang		lope	lobe	
pump	bump		rip	rib	
peer	beer		lap	lab	
peas	bees		gyp	jib	
palm	balm		sop	sob	
par	bar		tripe	tribe	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/

เสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/ (alveolar plosives หรือ alveolar stops) เป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกักซึ่งเกิดขึ้นที่ปุ่มเหงือก ในการออกเสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/ ปลายลิ้นจะยกขึ้นแตะปุ่มเหงือก กระแสลมซึ่งผ่านออกมาจากปอด จะมาถูกกักอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ตรงจุดที่ปลายลิ้นสัมผัสกับปุ่มเหงือก เมื่อปล่อยปลายลิ้นออกจากปุ่มเหงือก กระแสลมจะถูกปล่อยออกมาอย่างรวดเร็ว เสียง /t/ และ /d/ ต่างกันที่เสียง /t/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /d/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/ ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือก กระแสลมจากปอดถูกกักอยู่ครู่หนึ่งที่จุดสัมผัส ก่อนจะระเบิดออกอย่างรวดเร็ว ในการออกเสียง /t/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /d/ เส้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /t/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /t/ ส่วนใหญ่ได้แก่

t	:	<u>t</u> en	<u>t</u> ake	<u>t</u> eacher	<u>t</u> ablet	<u>t</u> oday	part	defeat	
-tt	:	mi <u>tt</u>	mu <u>tt</u>	pu <u>tt</u>	bu <u>tt</u>				
-te	:	ha <u>t</u> e	bi <u>t</u> e	ki <u>t</u> e	fa <u>t</u> e	la <u>t</u> e			

ข้อสังเกต

- คำที่สะกดด้วย 'th' แต่ออกเสียง /t/ ได้แก่ *Thoomas /tomʌs/, *Thoiland /tollQnd/, *Eosther /Eostɪ/ และ *thoyme /tolm/* เป็นต้น ***
- ตัวอักษร 't' จะไม่ออกเสียง เมื่อตามหลังตัวอักษร 's' ในตำแหน่งกลางคำบางคำ เช่น *caostle /kostle/, *faosten /fostɪn/, *liosten /lostɪn/, *cheostnut /tʃeostɪn/, *Chriostmas /krostɪmʌs/* เป็นต้น ****

เสียงพยัญชนะ /t/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ท' ในภาษาไทย เมื่อเกิดที่ต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น เช่น *tan, atteond, unti* เสียงพยัญชนะ /t/ ในตำแหน่งดังกล่าวนี้ เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม

ต จงฝึกออกเสียง /t/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมในตำแหน่งต้นคำและต้นพยางค์ที่เน้น โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งต้นพยางค์ที่เน้น	
tell	ti_lger	ato@ne	retu@rn
tip	tu@lip	atta@ch	betwe@en
tine	te@nder	atta@ck	conta@in
talk	ti_lmid	atte@mp	bacte@ria
town	typho@on	dete@st	mate@rial

แต่เสียงพยัญชนะ /t/ จะออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ต' ในภาษาไทย เมื่อเกิดในตำแหน่งต้นพยางค์ที่ตามหลังเสียง /s/ เช่น *stay, state, stamp* เสียงพยัญชนะ /t/ ในตำแหน่งดังกล่าวนี้เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /t/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลมในตำแหน่งที่ตามหลังเสียง /s/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

still	stand	ste@dy	este@em
step	style	sta@tus	resto@re
stem	stone	stu@dy	exte@nd
stain	street	stu@dent	susta@in
star	strong	sta@ndard	disti_lguish

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /t/ ที่อยู่ระหว่างเสียงก้อง โดยเฉพาะเสียงสระ และนำหน้าพยางค์ที่ไม่เน้น นอกจากจะออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมแล้ว ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน ยังสามารถออกเป็นเสียง *flap* ซึ่งคล้ายกับเสียงพยัญชนะ /d/ ได้อีกด้วย เช่น *le@tter, bu@tter, me@eting* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้ โดยออกเสียงเป็นสองแบบ คือ เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมในสำเนียงอังกฤษ และเป็นเสียง *flap* ซึ่งคล้ายเสียง /d/ ในสำเนียงอเมริกัน

แบบเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม ในสำเนียงอังกฤษ		แบบเป็นเสียง <i>flap</i> ซึ่งคล้ายเสียง /d/ ในสำเนียงอเมริกัน	
la@ter		la@ter	
me@tal		me@tal	
ba@ttle		ba@ttle	
wa@ter		wa@ter	
a@tom		a@tom	
ra@ting		ra@ting	
pre@tty		pre@tty	

wri <u>t</u> ing		wri <u>t</u> ing	
ma <u>t</u> ter		ma <u>t</u> ter	
be <u>t</u> ter		be <u>t</u> ter	

ในการออกเสียงพยัญชนะ /t/ ในตำแหน่งท้ายคำ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน อาจออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม หรือเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม คือไม่เปิดปาก ปล່อยให้กระแสลมที่ถูกกักไว้ ออกมาเป็นลมหายใจออกธรรมดา เช่นเดียวกับการออกเสียง /p/ ในตำแหน่งท้ายคำ การออกเสียงแบบที่เป็นพยัญชนะพ่นลม ในตำแหน่งนี้ จะเป็นการปล່อยลมออกมาเพียงเบา ๆ ไม่แรงเท่ากับในตำแหน่งต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้ โดยอ่านเป็นสองแบบ เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม และเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม

แบบเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม		แบบเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม	
boat		boat	
cat		cat	
eat		eat	
get		get	
light		light	
abo <u>t</u>		abo <u>t</u>	

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 't' เมื่อมีพยัญชนะอื่นตามมา มักจะเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม เช่น *lighthouse* (มีเสียงพยัญชนะ /h/ ตามมา) *flatcar* (มีเสียงพยัญชนะ /k/ ตามมา) *catwalk* (มีเสียงพยัญชนะ /w/ ตามมา) เป็นต้น
2. เมื่อเสียงพยัญชนะ /t/ ตามเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ จะออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมเสมอ เช่น *cast, costt, fastt, pastt, lostt, mistt, listt, mustt* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /d/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /d/ ส่วนใหญ่ได้แก่

d	:	d <u>ay</u>	d <u>own</u>	d <u>raw</u>	b <u>o</u> dy	u <u>nd</u> er	h <u>e</u> ad	
dd	:	m <u>udd</u> y	be <u>dd</u> ing	l <u>add</u> er	s <u>udd</u> en	h <u>idd</u> en		
-de	:	co <u>de</u>	ma <u>de</u>	fa <u>de</u>	gra <u>de</u>	ab <u>ide</u>		

ข้อสังเกต

ตัวอักษร 'd' จะไม่ออกเสียงในคำ *handsome /hQ@nsəm/, Wednesday /wE@nzde/* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /d/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ด' ในภาษาไทย จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย โดยเฉพาะเมื่อเสียง /d/ เกิดในตำแหน่งต้นคำหรือกลางคำ ทั้งที่นำหน้าพยางค์ที่เน้นและไม่เน้น

ตจงฝึกออกเสียง /d/ ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ			
deck 	deep 	lo <u>a</u> d <u>i</u> ng 	en <u>d</u> o <u>w</u> 		
dim 	dig 	me <u>d</u> ial 	bu <u>i</u> ld <u>i</u> ng 		
dark 	dine 	lo <u>u</u> der 	chi <u>l</u> dren 		
doll 	doubt 	wi <u>n</u> dow 	ra <u>d</u> ical 		
dead 	dam 	ra <u>d</u> io 	e <u>d</u> ible 		

แต่เมื่อเสียง /d/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ อาจออกเสียงได้สองแบบ คือ เป็นเสียงที่ไม่ปล่อยลม และเป็นเสียงที่ปล่อยลมน้อยมาก เพียงเปิดปากเล็กน้อย กระแสลมที่ออกมาจะน้อยกว่าเมื่อออกเสียง /t/ ในตำแหน่งท้ายคำ

ตจงฝึกออกเสียง /d/ ในตำแหน่งท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

เสียง /d/ ไม่ปล่อยลม		เสียง /d/ ปล่อยลมเพียงเล็กน้อย	
bed 		bed 	
mid 		mid 	
good 		good 	
lid 		lid 	
old 		old 	

could		could	
mud		mud	

ตจงฝีกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /t/ และเสียงพยัญชนะ /d/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ โดยเฉพาะในตำแหน่งท้ายคำนี้ เสียงสระจะยาวขึ้นเล็กน้อยเนื่องจากตามด้วยเสียง /d/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง

/t-/	/d-/		/t-/	/d-/	
tea	D		at	add	
tin	din		bat	bad	
teen	dēan		ate	aid	
team	dēem		cat	cad	
tick	Dick		mat	mad	
two	do		mate	made	
toe	dough		hat	had	
tare	dare		tight	tied	
tip	dip		light	lied	

กฎการออกเสียง ‘-ed’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำ (-ed ending)

เนื่องจาก ‘-ed’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำกริยาสามารถออกเป็นเสียง /t/, /d/ หรือ /ɪd/ ได้ ดังนั้น ในที่นี้จะขอกล่าวถึงกฎเกณฑ์การออกเสียง ‘-ed’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำดังต่อไปนี้

1. ‘-ed’ ออกเป็นเสียง /t/ เมื่อ ‘-ed’ ตามหลังคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /t/ เช่น *kissed* /kɪst/, *wrapped* /rɒpt/, *laughed* /lɔft/, *looked* /lʊkt/
2. ‘-ed’ ออกเป็นเสียง /d/ เมื่อ ‘-ed’ ตามหลังคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /d/ เช่น *called* /kɔld/, *planned* /plɒnd/, *prayed* /pred/, *cooed* /kud/
3. ‘-ed’ ออกเป็นเสียง /ɪd/ เมื่อ ‘-ed’ ตามหลังคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /t/ หรือ /d/ เช่น *rented* /rɛntɪd/, *printed* /prɪntɪd/, *needed* /niːdɪd/, *intended* /ɪntɛndɪd/

ข้อยกเว้น

มีคำคุณศัพท์ (adjectives) บางคำที่มีรูปเหมือนคำกริยา ‘-ed’ ในคำคุณศัพท์เหล่านี้จะไม่ออกเสียงตามกฎที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่จะออกเป็นเสียง /ɪd/ ทุกคำ เช่น

na@ked /ne@kɪd/	: a naked child	
wre@tched /rE@tʃɪd/	: wretched weather	
ru@gged /rʌ@gɪd/	: a rugged face	

อนึ่ง คำกริยาและคำคุณศัพท์บางคำมีรูปเหมือนกัน ถ้าเป็นคำคุณศัพท์ ‘-ed’ ที่ท้ายคำจะออกเสียง /ɪd/ แต่ถ้าเป็นคำกริยา ‘-ed’ ที่ท้ายคำจะออกเสียงตามกฎที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น

เมื่อเป็นคำกริยา	เมื่อเป็นคำคุณศัพท์
- He has aged a lot. /edʒd/ 	- an aged man /edʒɪd/
- The Pope blessed the crowd. /blɛst/ 	- a blessed lady /blɛsɪd/

ต จงฝีกออกเสียง ‘-ed’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

/-t/		/-d/		/-ɪd/	
liked		robbed		e@nded	
helped		begged		ha@nded	
laughed		judged		li□sted	
missed		saved		wa@nted	
wished		raised		rega@rded	
ranked		soothed		prete@nded	
watched		rouged		prote@cted	
punched		blamed		preve@nted	
glanced		burned		reco@rded	
stamped		pulled		dema@nded	
sniffed		hanged		commi□tted	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /k/ และ /g/

เสียงพยัญชนะ /k/ และ /g/ (velar plosives หรือ velar stops) เป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกักซึ่งเกิดขึ้นที่เพดานอ่อน ในการออกเสียงพยัญชนะ /k/ และ /g/ ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นแตะเพดานอ่อน กระแสลมซึ่งออกมาจากปอดจะถูกกักอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ตรงจุดที่ลิ้นส่วนหลังสัมผัสกับเพดานอ่อน เมื่อปล่อยลิ้นส่วนหลังออกจากเพดานอ่อน กระแสลมจะถูกปล่อยออกมาอย่างรวดเร็วเสียง /k/ และ /g/ ต่างกันที่เสียง /k/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /g/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /k/ และ /g/ ลิ้นส่วนหลังแตะเพดานอ่อน กระแสลมจากปอดถูกกักอยู่ครู่หนึ่งที่จุดสัมผัส ก่อนจะระเบิดออกมาอย่างรวดเร็ว ในการออกเสียง /k/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /g/ เส้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /k/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /k/ ส่วนใหญ่ได้แก่

c	:	c <u>an</u>	c <u>ut</u>	c <u>ome</u>	b <u>a</u> con	b <u>e</u> cause	tr <u>a</u> ffic	p <u>a</u> nic	
k	:	k <u>i</u> te	k <u>i</u> tten	k <u>e</u> ttle	l <u>o</u> oking	w <u>e</u> ak			
-ke	:	b <u>a</u> ke	c <u>a</u> ke	m <u>a</u> ke	b <u>r</u> oke	str <u>o</u> ke			
ch	:	ch <u>o</u> rus	ch <u>e</u> mist	ch <u>a</u> racter	ar <u>ch</u> itect	st <u>o</u> mach			
cc	:	ac <u>c</u> ord	ac <u>c</u> use	ac <u>c</u> ount	ac <u>c</u> omplish				
ck	:	pac <u>k</u> age	w <u>i</u> cked	ba <u>ck</u>	lo <u>ck</u>	s <u>i</u> ck			

นอกจากนี้เสียงพยัญชนะ /k/ ยังมีตัวสะกดอื่นอีกเช่น ‘cch’ ในคำ *sa@ccharine*; ‘cq’ ในคำ *la@cquer*, *ra@cquet* และ ‘que’ ในคำ *uni□que*, *techni□que* และ *physi□que* เป็นต้น

อนึ่ง ตัวสะกด ‘qu’ จะออกเป็นเสียงพยัญชนะควบคล้ำ /kw/ เช่น *quick, queen, que@stion, se@quence* เป็นต้น

แต่ ‘qu’ ในคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส มักจะออกเป็นเสียง /k/ เช่น *bouque@t /buke@/, croque@t /kroke@/, parque@t /parke@/, li□quor /l@k/, e@tiquette /E@tlkEt/ และ ma@nnequin /mQ@nχkln/* เป็นต้น

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘c’ จะไม่ออกเสียงเมื่อนำหน้าด้วยเสียง /s/ ในตำแหน่งต้นคำ และสระที่ตามมาเป็น ‘e’ หรือ ‘i’ เช่น *scent /sEnt/, scene /sin/, sci□ence /sa@χns/, sci□ssors /sl@zz/* ยกเว้นคำ *sce@ptic /skE@ptlk/*

2. ตัวอักษร ‘k’ จะไม่ออกเสียงเมื่อตามด้วยตัวอักษร ‘n’ เช่น *knife /nalf/, knee /ni/, knight /nalt/* และ *kno@wledge /na@lldZ/* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /k/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ค’ ในภาษาไทย เมื่อเกิดที่ต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น เช่น *can, co@ffee, co@uple, beco@me* เสียงพยัญชนะ /k/ ในตำแหน่งดังกล่าวเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม

ต จงฝึกออกเสียง /k/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมในตำแหน่งต้นคำและต้นพยางค์ที่เน้นโดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งต้นพยางค์ที่เน้น	
cake 	co@mma 	aki□n 	beqa@use
come 	co@okies 	oka@y 	re□u@r
count 	co@llege 	oc□cu@r 	reco@ver
keep 	ki□ndle 	acco@unt 	acco@mplish
kite 	co@conut 	ac□o@ustic 	acco@mpany

แต่เสียงพยัญชนะ /k/ จะออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ก’ ในภาษาไทย เมื่อเกิดในตำแหน่งต้นพยางค์ที่ตามหลังเสียง /s/ เช่น *scar, skid, skill* เสียงพยัญชนะ /k/ ในตำแหน่งดังกล่าวนี้เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม

ต จงฝึกออกเสียง /k/ ที่เป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม ในตำแหน่งที่ตามหลังเสียง /s/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

scope		sky		sca@llop		esca@pe	
scan		skid		sco@oter		bi□scuit	
scout		skim		scho@lar		ba@sket	
scheme		skip		ski□ing		a@sking	
school		skill		ski□pper		disco@ver	

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /k/ ในตำแหน่งกลางคำ นำหน้าพยางค์ที่ไม่เน้น ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันอาจออกเสียงได้สองแบบ คือเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม และเป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม เช่น ในคำ *so@ccer*, *wa@lking*, *wi□cked* เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้ โดยอ่านเป็นสองแบบ

แบบเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม		แบบเป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม	
to@ken		to@ken	
we@aker		we@aker	
na@ked		na@ked	
chi□cken		chi□cken	
ma@rket		ma@rket	
tu@rkey		tu@rkey	
so@ccer		so@ccer	
ti□cket		ti□cket	
ba@cking		ba@cking	

ในการออกเสียงพยัญชนะ /k/ ในตำแหน่งท้ายคำในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน อาจออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม หรือเป็นเสียงพยัญชนะไม่พ่นลม เช่นเดียวกับการออกเสียงพยัญชนะ /t/ ในตำแหน่งท้ายคำ กล่าวคือ เป็นการปล่อยลมเพียงเบา ๆ ไม่แรงเท่ากับในตำแหน่งต้นคำหรือต้นพยางค์ที่เน้น

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้ โดยอ่านเป็นสองแบบ เป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม และเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล่อยลม

แบบเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลม		แบบเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล่อยลม	
cook		cook	
lock		lock	
hook		hook	
stick		stick	

lake		lake	
hike		hike	
make		make	

ข้อสังเกต

- เสียงพยัญชนะ /k/ เมื่อมีเสียงพยัญชนะอื่นตามมาจะเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม เช่น *picture* /pɪktʃər/ และ *lecture* /lɛktʃər/ (มีเสียงพยัญชนะ /tʃ/ ตามมา) *blackmail* /blɔkmeɪl/ (มีเสียงพยัญชนะ /m/ ตามมา) เป็นต้น
- เสียงพยัญชนะ /k/ ที่ปรากฏในเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /ks/ ซึ่งมีตัวสะกดเป็นตัวอักษร 'x' จะเป็นเสียงพยัญชนะไม่ปล່อยลม เช่น *mix* /mɪks/ และ *tax* /tæks/ เป็นต้น
- เมื่อเสียงพยัญชนะ /k/ ตามเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ จะออกเป็นเสียงพยัญชนะพ่นลมเสมอ เช่น *ask, task, mask, risk, disc* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /g/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /g/ ส่วนใหญ่ได้แก่

g : g et g ame beg in ag ain bag log	
gg : b igger f oggy tr igger b eggar egg h ugged	

นอกจากนี้เสียงพยัญชนะ /g/ ยังมีตัวสะกดอื่นอีกเช่น 'gh' ในคำ *ghost, ghetto, ghost* และ 'gu' ในคำ *guess, guest, guide, guilt* เป็นต้น

ข้อสังเกต

- ตัวอักษร 'g' จะไม่ออกเสียง เมื่อตามด้วยตัวอักษร 'n' ในตำแหน่งต้นคำ เช่นในคำ *gnu* /nu/, *gnaw* /naʊ/, *gnat* /nɔt/, *gnome* /nom/
- ตัวอักษร 'g' ที่ตามด้วยตัวอักษร 'n' หรือ 'm' ในตำแหน่งท้ายคำ จะไม่ออกเสียง เช่น *sign* /saɪn/, *reign* /ren/, *benign* /bɪnaɪn/, *campaign* /kæmpeɪn/, *diaphragm* /daɪəfrægm/ เป็นต้น

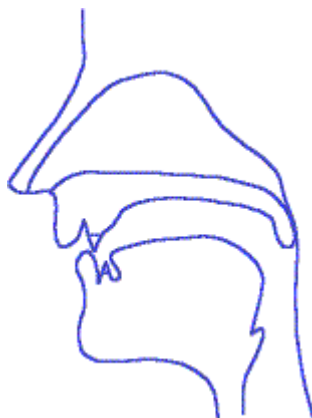
เสียงพยัญชนะ /g/ ไม่มีในภาษาไทย จึงเป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เสียงพยัญชนะ /g/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วย ‘ก’ ในภาษาไทย แต่ต่างกันที่เสียง /g/ เป็นเสียงก้อง เส้นเสียงสั่น ส่วนเสียงที่สะกดด้วย ‘ก’ เช่นในคำ ‘กาย’ ‘ก้อน’ เป็นเสียงไม่ก้อง เส้นเสียงไม่สั่น ดังนั้นเวลาออกเสียงพยัญชนะ /g/ จะต้องให้เส้นเสียงสั่นเสมอ

ต จงฝึกออกเสียง /g/ ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ	
give 	gui <u>l</u> ty 	aga@in 	gi <u>g</u> gle
gum 	ga@mb <u>l</u> e 	begi <u>n</u> 	be@gg <u>g</u> ing
guy 	ga@rbag <u>e</u> 	rega@rd 	disgui <u>s</u> e
gift 	ga@ll <u>o</u> n 	forge@t 	me@ag <u>e</u> r
good 	guarante@e 	li <u>n</u> ger 	re@regulate

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /k/ และเสียงพยัญชนะ /g/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ โดยเฉพาะในตำแหน่งท้ายคำนี้ เสียงสระจะยาวขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากตามด้วยเสียง /g/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง

/k-/	/g-/		/-k/	/-g/	
come	gum		pick	pig	
could	good		tack	tag	
came	game		Dick	dig	
kill	gill		luck	lug	
cab	gab		brick	brig	
coal	goal		back	bag	
code	goad		knack	nag	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/

เสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ (labio-dental fricatives) เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ซึ่งเกิดจากฟันบนกับริมฝีปากล่าง กล่าวคือ ในการออกเสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ ริมฝีปากล่างเคลื่อนขึ้นสัมผัสกับขอบฟันบน กระแสลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างริมฝีปากล่างกับฟันบนออกมา

เสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ ต่างกันที่เสียง /f/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /v/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /f/ และ /v/ ริมฝีปากล่างสัมผัสกับขอบฟันบน กระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างริมฝีปากล่างและฟันบน ในการออกเสียง /f/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /v/ เส้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /f/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /f/ ส่วนใหญ่ได้แก่

f	:	<u>f</u> ew	<u>f</u> ace	<u>f</u> ood	w <u>a</u> ter	de <u>f</u> eat	loa <u>f</u>	dea <u>f</u>
-fe	:	sa <u>f</u> e	kn <u>i</u> fe	cha <u>f</u> e				
ff	:	d <u>i</u> ff <u>e</u> r	c <u>o</u> ff <u>e</u> e	<u>o</u> ff <u>i</u> ce	tr <u>a</u> ff <u>i</u> c	puff	cliff	gir <u>a</u> ff <u>e</u>
ph	:	<u>p</u> hone	gr <u>a</u> ph <u>i</u> c	á <u>l</u> ph <u>a</u> bet	<u>p</u> hil <u>o</u> soph <u>y</u>	t <u>e</u> legraph		

นอกจากนี้ เสียงพยัญชนะ /f/ ยังสะกดด้วย 'gh' เช่นในคำ *cough* /kɒf/, *laugh* /lɑʃ/, *rough* /rʌʃ/, *tough* /tʌʃ/ และสะกดด้วย 'pph' เช่นในคำ *sapphires* /sɑpphɪr/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /f/ ออกเสียงเหมือนกับเสียง /f/ ที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ฟ’ หรือ ‘ฝ’ ในภาษาไทย จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในแง่ของการออกเสียง โดยเฉพาะเมื่อเสียง /f/ เกิดในตำแหน่งต้นคำหรือกลางคำ ทั้งที่นำหน้าพยางค์ที่เน้นและไม่เน้น

ต จงฝึกออกเสียง /f/ ในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำโดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ			
fee	fi <u>n</u> al	a <u>f</u> ter	e <u>f</u> fort	do <u>f</u> phin	
foe	fe <u>o</u> ding	be <u>f</u> ore	stu <u>f</u> fy	o <u>f</u> rphan	
fan	fa <u>f</u> amily	de <u>f</u> er	mu <u>f</u> fin	ty <u>f</u> phoon	
fade	pho <u>f</u> to	so <u>f</u> a	affo <u>f</u> rd	pa <u>f</u> phlet	
foal	pha <u>f</u> antom	lo <u>f</u> ting	di <u>f</u> ferent	e <u>f</u> elephant	

แต่เมื่อเสียงพยัญชนะ /f/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ มักจะเป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /f/ ไม่เกิดในตำแหน่งท้ายคำในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมักออกเสียงพยัญชนะ /f/ ที่ปรากฏท้ายคำภาษาอังกฤษ เป็นเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ฟ’ ‘บ’ หรือ ‘ป’ ในภาษาไทย

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /f/ ในตำแหน่งท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

if	life	off	graph
deaf	safe	cuff	nymph
hoof	wife	muff	cough
leaf	fife	staff	tough
beef	knife	sniff	enough

เสียงพยัญชนะ /v/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /v/ ส่วนใหญ่ได้แก่

v	:	<u>v</u> ote	<u>v</u> iew	<u>v</u> oice	<u>v</u> en	<u>v</u> er	<u>v</u> er	<u>v</u> er	<u>v</u> er	
-ve	:	sa <u>v</u> e	pa <u>v</u> e	stov <u>e</u>	prov <u>e</u>	sleev <u>e</u>	abov <u>e</u>			

ข้อสังเกต

ตัวอักษร 'f' ออกเป็นเสียง /v/ ในคำ *of* /v/

เสียงพยัญชนะ /v/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยส่วนใหญ่ เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /v/ ไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่ จึงมักใช้เสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกับเสียง /v/ แทน โดยเฉพาะในตำแหน่งต้นคำหรือต้นพยางค์จะใช้เสียง /w/ ซึ่งคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วย 'ว' ในภาษาไทย เช่นคำ *van* จะอ่าน /wQn/ ซึ่งที่ถูกต้องคือ /vQn/ ส่วนในตำแหน่งท้ายคำ คนไทยส่วนใหญ่มักจะออกเสียง /v/ ที่ปรากฏท้ายคำในภาษาอังกฤษเป็นเสียงพยัญชนะแม่กับ เช่น คำกริยา *live* จะอ่าน /lɪv/ ซึ่งที่ถูกต้องคือ /lɪv/ เป็นต้น

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะ /v/ ให้ชัดเจน ทั้งในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งกลางคำ	ตำแหน่งท้ายคำ
vain 	o@ver 	dive
van 	co@ver 	give
vow 	e@vil 	have
vine 	ev@ery 	dove
voice 	se@ven 	live
view 	sa@ving 	move
va@lley 	di□yer 	cave
va@lue 	he@avy 	a@ctive
vo@wel 	deve@lop 	beli□eve

ต จงฝีกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /f/

และ /v/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ โดยเฉพาะในตำแหน่งท้ายคำนี้ เสียงสระจะยาวขึ้นเล็กน้อย

น้อย เมื่อตามด้วยเสียง /v/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง

/f-/	/v-/	/-f/	/-v/
fine 	vine 	thief 	thieve
few 	view 	strife 	strive
feel 	veal	safe	save
fear	veer	fife	five
fat	vat	calf*	calve*

face	vase	half*	have
------	------	-------	------

* ตัวอักษร 'l' ไม่ออกเสียงในคำ 'calf', 'calve' และ 'half'

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /θ/ และ /ð/

เสียงพยัญชนะ /θ/ และ /ð/ (interdental fricatives) เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรก โดยที่ปลายลิ้นจะอยู่ตรงขอบฟันบน ทำให้เกิดเป็นช่องแคบ ๆ กระแสลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างปลายลิ้นกับขอบของฟันบนออกมา เสียง /θ/ และ /ð/ ต่างกันที่เสียง /θ/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /ð/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /θ/ และ /ð/ ปลายลิ้นอยู่ที่ขอบฟันบน กระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างลิ้นกับขอบฟันบน ในการออกเสียง /θ/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /ð/ เส้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /θ/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /θ/ ได้แก่ 'th' ดังตัวอย่างต่อไปนี้

theme	theory	nothing	bath
thank	theater	birthday	both
thought	thimble	anything	death
thread	threaten	faithful	faith
through	thousand	cathedral	myth

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'th' ไม่ออกเสียงในคำ *a@sthma* /Q@zmซ/ และ *i□sthmus* /@smซs/
2. ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องของเสียงพยัญชนะ /t/ ตัวอักษร 'th' ออกเป็นเสียง /t/ ซึ่งคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วย 'ท' หรือ 'ธ' ในภาษาไทย เช่นในคำ *thyme* /talm/ และในชื่อเฉพาะ เช่น *Tho@mas* /ta@mซs/, *E□sther* /E@stซี/ และ *Be@ethoven* /be@tovซน/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /T/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียง/T/ ไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงใช้เสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียงเสียง/T/ แทน เช่น ใช้เสียง /t/ หรือ /s/ แทนเสียง /T/ เช่น คำ *thin* มักออกเป็น /tln/ หรือ /sln/ ซึ่งที่ถูกต้องคือ /Tin/ เป็นต้น ดังนั้นผู้ฝึกจึงต้องไม่ลืมที่จะให้ปลายลิ้นแตะที่ขอบฟันบน ทำช่องแคบ ๆ ให้กระแสลมเสียดแทรกออกมา

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /T/ กับเสียงพยัญชนะ /t/ และเสียงพยัญชนะ /T/ กับเสียงพยัญชนะ /s/ ทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ

1.

/T-/	/t-/		/-T/	/-t/	
<u>th</u> eme	te <u>am</u>		bo <u>th</u>	bo <u>at</u>	
<u>th</u> in	ti <u>n</u>		pa <u>th</u>	pa <u>t</u>	
<u>th</u> ick	ti <u>ck</u>		oa <u>th</u>	oa <u>t</u>	
<u>th</u> igh	ti <u>e</u>		ba <u>th</u>	ba <u>t</u>	
<u>th</u> ought	ta <u>ught</u>		bi <u>rh</u>	Be <u>r</u> t	

2.

/T-/	/s-/		/-T/	/-s/	
<u>th</u> aw	sa <u>w</u>		ma <u>th</u>	ma <u>ss</u>	
<u>th</u> in	si <u>n</u>		mo <u>th</u>	mo <u>u</u> se	
<u>th</u> igh	si <u>gh</u>		pa <u>th</u>	pa <u>ss</u>	
<u>th</u> ick	si <u>ck</u>		my <u>th</u>	mi <u>ss</u>	
<u>th</u> e	se <u>m</u>		ba <u>th</u>	ba <u>ss</u>	
<u>th</u> ing	si <u>ng</u>		la <u>th</u>	la <u>ss</u>	
<u>th</u> ink	si <u>nk</u>		ki <u>th</u>	ki <u>ss</u>	
<u>th</u> ought	so <u>ught</u>		wo <u>th</u>	wo <u>rs</u> e	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /T/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งกลางคำ	ตำแหน่งท้ายคำ
thin	a@uthor	oath
thud	e@ther	path
thick	he@althy	teeth
thumb	le@ngthy	south
thunder	we@althy	moth
thirsty	me@thod	mouth
the@sis	so@omething	month
tho@rough	ba@thtub	north
tha@nkful	e@arthquake	fourth

เสียงพยัญชนะ /D/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /D/ ส่วนใหญ่ ได้แก่ ‘th’ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

the	than	o@ther	bro@ther
that	they	le@ather	fe@ather
this	them	e@ither	we@ather
those	their	fa@ther	he@athen
thus	there	ra@ther	smooth

ข้อสังเกต ‘-the’ ในตำแหน่งท้ายคำจะออกเป็นเสียง /D/ เช่น *bathe* /beD/ , *breathe* /briD/ และ *loathe* /loD/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /D/ เป็นอีกเสียงหนึ่งที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียง/D/ ไม่เกิดในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงใช้เสียงในภาษาไทยที่ใกล้เคียง /D/ แทน เช่น ใช้เสียง /d/ เป็นต้น เช่นคำ *than* มักออกเป็น /dQn/ ซึ่งที่ถูกต้องคือ /DQn/ และคำ *with* มักออกเสียงเป็น /wid/ ซึ่งที่ถูกต้องคือ /wiD/ เป็นต้น ดังนั้นผู้ฝึกจึงต้องไม่ลืมที่จะให้ปลายลิ้นแตะที่ขอบฟันบนและปล่อยให้กระแสลมเสียดแทรกออกมาเช่นเดียวกับการออกเสียงพยัญชนะ /T/ แต่ต้องให้เส้นเสียงสั่น เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /D/ เป็นเสียงก้อง

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /D/ และเสียงพยัญชนะ /d/ ทั้งในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ

/D-/	/d-/		/-D/	/-d/	
they	day		bathe	bayed	
thy	die		lathe	laid	
thee	D		seethe	seed	
though	dough		loathe	load	
thine	dine		tithe	tide	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /D/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งกลางคำ	ตำแหน่งท้ายคำ
then	ne@ther	clothe
though	mo@ther	scythe
these	ba@thing	teethe
thou	bo@ther	seethe
the@refore	we@ather	unclo@the

นอกจากเสียงพยัญชนะ /T/ และ /D/ จะเป็นปัญหาในแง่ของการออกเสียงแล้ว เสียงพยัญชนะทั้งสองยังเป็นปัญหาในแง่ของตัวสะกดอีกด้วย เนื่องจากมีตัวสะกดเดียวกันคือ 'th' จึงทำให้เกิดความสับสนว่า 'th' จะออกเป็นเสียง /T/ หรือ /D/ หลักเกณฑ์ที่พอจะยึดถือได้ มีพอสรุปได้ดังนี้คือ 'th' ออกเป็นเสียง /T/ เมื่อปรากฏ

1. ในคำที่บอกลำดับที่หรือในจำนวนอนุกรม (ordinal numbers)

เช่น *fifth* /fɪfθ/, *ninth* /naɪnθ/, *eleventh* /ɪleɪvənθ/

2. ในจำนวนพื้นฐาน (cardinal numbers)

เช่น *three* /θri:/, *thirteen* /θɪrˈtiːn/, *thirty* /θɜːrti/

3. ท้ายคำนาม

เช่น *health* /heɪlθ/, *worth* /wɜːθ/, *warmth* /wɜːmθ/, *growth* /groʊθ/

4. ในตำแหน่งต้นคำของคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์

คำนาม	คำกริยา	คำคุณศัพท์
<i>theme</i>	<i>thaw</i>	<i>thin</i>
<i>thigh</i>	<i>think</i>	<i>thick</i>
<i>theft</i>	<i>thank</i>	<i>thirsty</i>
<i>thunder</i>	<i>throw</i>	<i>thankful</i>

<i>the@ory</i>		<i>thrive</i>		<i>thi^unkable</i>	
<i>thermo@meter</i>		<i>thrill</i>		<i>tho@ughtful</i>	

‘th’ ออกเป็นเสียง /D/ เมื่อปรากฏ

1. ในคำคุณศัพท์หรือสรรพนามชี้เฉพาะ (demonstratives)

this /Dɪs/, *that* /DQt/, *these* /Dɪz/, *those* /Doz/

2. ในตำแหน่งต้นคำของคำสรรพนาม (pronouns)

they /De/, *them* /DEm/, *there* /DEr/

3. ในคำเชื่อม (connectives)

thus /Dɪs/, *then* /DEN/, *though* /Do/, *therefore* /DE@rfor/, *nevertheless* /nEVɪDʒlE@s/, *furthermore* /fɜ@Dɪmor/

4. ตามหลังเสียงสระที่เน้น (stressed vowel) และนำหน้าตัวสะกด ‘-er’

เช่น *oather* /r@Dɪ/, *gather* /gQ@Dɪ/, *leather* /LE@Dɪ/, *feather* /fE@Dɪ/

ข้อสังเกต

1. เมื่อคำนามและคำกริยามีตัวสะกดคล้ายคลึงกัน โดยที่คำนามสะกดลงท้ายด้วย ‘th’ และคำกริยาสะกดลงท้ายด้วย ‘-the’ นั้น ‘-th’ ในคำนามจะออกเสียง /T/ ส่วน ‘-the’ ในคำกริยาจะออกเสียง /D/ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำนาม		คำกริยา	
bath	/bQI/	bathe	/beD/
breath	/brEɪ/	breathe	/briD/
cloth	/klɔI/	clothe	/kloD/
teeth	/tiI/	teethe	/tiD/
wreath	/riI/	wreathe	/riD/

2. คำนามซึ่งลงท้ายด้วย ‘th’ ที่ออกเสียง /T/ บางคำ เมื่อเติม ‘-s’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำ (-s ending) เพื่อแสดงความเป็นพหูพจน์ ‘-th’ จะกลายเป็นเสียง /D/ และ ‘-s’ ที่เติมเข้าไปท้ายคำจะออกเสียง /z/ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

คำนามเอกพจน์		คำนามพหูพจน์	
bath	/bQI/	baths	/bQDz/
oath	/oI/	oaths	/oDz/
path	/pQI/	paths	/pQDz/
mouth	/maUI/	mouths	/maUDz/
sheath	/SiI/	sheaths	/SiDz/

youth	/yuI/		youths	/yuDz/	
wreath	/riI/		wreaths	/riDz/	
truth	/truI/		truths	/truDz/	

3. คำนามที่ลงท้ายด้วยเสียง /T/ บางคำ แม้ว่าจะมีการเติมปัจจัย (suffix) ‘-y’ และ ‘-en’ เข้าไป แต่ ‘th’ ยังคงออกเป็นเสียง /T/ เช่นเดิม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	health /hEIT/+‘-y’	→	he@al <u>th</u> /hE@I/
	length /LENI/+‘-y’	→	le@ng <u>th</u> /E@NI/
	wealth /wEIT/+‘-y’	→	we@al <u>th</u> /wE@I/
	fil <u>th</u> /fIIT/+‘-y’	→	fi <u>l</u> th /fI@I/
	ear <u>th</u> /EIT/+‘-y’	→	e@ar <u>th</u> /E@I/
	length /LENI/+‘-en’	→	le@ng <u>th</u> en /E@NIχn/
	streng <u>th</u> /strENI/+‘-en’	→	stre@ng <u>th</u> en /strE@NIχn/
	ear <u>th</u> /EIT/+‘-en’	→	e@ar <u>th</u> en /E@Iχn/
ยกเว้น	wor <u>th</u> /wEIT/+‘-y’	→	wo@r <u>th</u> /wE@I/

อนึ่ง คำ ‘north’ และ ‘south’ เมื่อเติมปัจจัย ‘-ern’ แล้ว ‘th’ จะเปลี่ยนเป็นเสียง /D/ ดังนี้

north /nɔrI/+‘-ern’	→	no@r <u>th</u> ern /nɔ@rDɪn/
south /saUI/+‘-ern’	→	so@u <u>th</u> ern /sɔ@Dɪn/
		(เสียงสระเปลี่ยนจาก /aU/ เป็น/ɔ/)

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /T/ และเสียงพยัญชนะ /D/

/T/	/D/	
th <u>igh</u>	th <u>y</u>	
loa <u>th</u>	loa <u>th</u> e	
soo <u>th</u>	soo <u>th</u> e	
tea <u>th</u>	tea <u>th</u> e	
shea <u>th</u>	shea <u>th</u> e	
wrea <u>th</u>	wrea <u>th</u> e	
e@ <u>th</u> er	e@ <u>th</u> er	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /s/ และ /z/

เสียงพยัญชนะ /s/ และ /z/ (alveolar fricatives) เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรก ซึ่งเกิดขึ้นบริเวณใกล้กับปุ่มเหงือก กล่าวคือปลายลิ้นจะเคลื่อนขึ้นไปใกล้กับปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะปุ่มเหงือก ส่วนกลางของลิ้นจะมีลักษณะคล้ายร่องลงไป กระแสลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านร่องดังกล่าวและผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างปลายลิ้นกับปุ่มเหงือกออกไป

เสียง /s/ และ /z/ ต่างกันที่เสียง /s/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /z/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /s/ และ /z/ ปลายลิ้นเคลื่อนขึ้นไปใกล้ปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะปุ่มเหงือก กระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องแคบระหว่างปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก ในการออกเสียง /s/ เต้นเสียงไม่ตั้น แต่ในการออกเสียง /z/ เต้นเสียงจะตั้น

เสียงพยัญชนะ /s/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /s/ มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

s	: sea sand basic aside also atlas bias	
c	: cell ceiling cinema acid necessary cancel	
ss	: massive passage classic boss miss across	
sc	: scent science discipline ascertain fascinate	
-se	: dose case noose goose chase	
-ce	: ace niece juice face lace notice service	

ข้อสังเกต

1. ‘ps’ ออกเสียงเป็น /s/ เช่น *psychiatry* /salka@lʃtri/, *psychology* /salka@lʃdʒl/, *pseudonym* /su@dʒnlm/ เป็นต้น
2. ‘st’ ออกเสียงเป็น /s/ ในตำแหน่งกลางคำ โดยเฉพาะเมื่อพยางค์ที่ตามมาไม่เน้น เช่น *hasten* /he@ʃn/, *castle* /kQ@ʃl/, *listen* /m@lʃn/, *whistle* /hwɪ@ʃl/ เป็นต้น
3. ‘sw’ ออกเสียงเป็น /s/ ในคำ *sword* /sɔːrd/, *answer* /Qnsr/
4. ตัวอักษร ‘z’ ที่ตามหลังตัวอักษร ‘t’ มักออกเสียงเป็น /s/ เช่น *blitz* /blɪts/, *chintz* /tʃɪnts/, *glitz* /glɪts/, *hertz* /hɜːts/, *quartz* /kwɔːrts/, *waltz* /wɔːlts/, *pretzel* /prE@tsɪl/
5. ตัวอักษร ‘s’ ไม่ออกเสียง เช่นในคำ *aisle* /aɪl/, *isle* /aɪl/, *island* /a@llʌnd/, *viscount* /va@lkʌnt/

เสียงพยัญชนะ /s/ เหมือนกับเสียง ซึ่งสะกดด้วย ‘ซ’ ‘ส’ ‘ซ’ หรือ ‘ศ’ ในภาษาไทย จึงไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในแง่ของการออกเสียง โดยเฉพาะเมื่อเสียง /s/ เกิดในตำแหน่งต้นคำหรือกลางคำ ทั้งที่นำหน้าพยางค์ที่เน้นและไม่เน้น

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ	
soap 	sci <u>ence</u> 	a <u>ss</u> et 	dece <u>iv</u> e
seem 	cy <u>cl</u> e 	assa <u>ult</u> 	ca <u>lci</u> um
seek 	ce <u>rt</u> ain 	asce <u>nd</u> 	de <u>cent</u>
sought 	ci <u>ne</u> ma 	le <u>ss</u> on 	fa <u>sc</u> inate
psalm 	psy <u>ch</u> ic 	cla <u>ss</u> ic 	Chri <u>st</u> mas

แต่เมื่อเสียงพยัญชนะ /s/ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ มักจะเป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /s/ ไม่เกิดในตำแหน่งท้ายคำในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมักจะออกเสียง /s/ ที่ปรากฏท้ายคำเป็นเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ด’ ในภาษาไทย

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และ /d/ ในตำแหน่งท้ายคำ

/-s/	/-d/		/-s/	/-d/	
b <u>ass</u>	ba <u>d</u>		mi <u>ss</u>	mi <u>d</u>	
pa <u>ss</u>	pa <u>d</u>		ki <u>ss</u>	ki <u>d</u>	
ma <u>ss</u>	ma <u>d</u>		la <u>ce</u>	la <u>id</u>	
la <u>ss</u>	la <u>d</u>		ma <u>ce</u>	ma <u>id</u>	
cl <u>ass</u>	cl <u>ad</u>		pa <u>ce</u>	pa <u>id</u>	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

us	base	face	redu@ce	mass
bus	case	peace	le@ttuce	guess
gas	lease	juice	pa@lace	less
this	horse	voice	ne@cklace	acro@ss
plus	else	niece	sa@crifice	discu@ss

อนึ่ง มีคนไทยบางคนที่ออกเสียง /s/ โดยเอาปลายลิ้นมาแตะที่ขอบฟันบน คล้ายกับการออกเสียง /T/ ซึ่งไม่ถูกต้อง การออกเสียงผิดเช่นนี้ ภาษาอังกฤษเรียกว่า ‘interdental lisp’ ดังนั้น ผู้ฝึกควรระวังที่จะไม่ออกเสียงให้สับสนระหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และเสียงพยัญชนะ /T/ โดยเฉพาะในตำแหน่งต้นคำ

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และเสียงพยัญชนะ /T/ ในตำแหน่งต้นคำ

/s-/	/T-/	/s-/	/T-/
seem	theme	sigh	thigh
sick	thick	sin	thin
sank	thank	sum	thumb
saw	thaw	suds	thuds
song	thong	sing	thing

เสียงพยัญชนะ /z/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /z/ ส่วนใหญ่ได้แก่

z	: zoo	zone	zodiac	crázy	pláza		
-ze	: doze	maze	size	gauze	freeze		
zz	: fízzy	dízzy	fízze	púzzle	jazz	buzz	whizz
s	: éasy	músic	mu <u>s</u> éum	a <u>s</u>	i <u>s</u>	ha <u>s</u>	
-se	: the <u>s</u> e	tho <u>s</u> e	chee <u>s</u> e	po <u>s</u> e	choo <u>s</u> e	surpr <u>s</u> e	
ss	: de <u>ss</u> ert	po <u>ss</u> éss	di <u>ss</u> olve	sc <u>is</u> sors	Miss <u>o</u> uri		
x	: x <u>é</u> rox	x <u>é</u> non	x <u>y</u> lophone	an <u>x</u> iety			

ข้อสังเกต ตัวอักษร ‘c’ ตามด้วยอักษร ‘z’ ในตำแหน่งต้นคำจะไม่ออกเสียง ดังนั้น ‘cz’ จึงออกเสียง /z/ เช่นในคำ *czar* /zar/, *czarina* /zari^{na}/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /z/ เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย จึงมักเป็นปัญหาสำหรับคนไทย ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ในการออกเสียงพยัญชนะ /z/ ปลายลิ้นจะเคลื่อนขึ้นไปใกล้กับปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะปุ่มเหงือก กระแสลมจากปอดผ่านช่องแคบ ๆ ระหว่างปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เช่นเดียวกับการออกเสียง /s/ หรือเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ซ’ ‘ส’ ‘ซ’ ‘ศ’ แต่ต่างกันที่เสียง /z/ เส้นเสียงต้องสั่น

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียง /z/ ให้ชัดเจน ทั้งในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งกลางคำ			ตำแหน่งท้ายคำ		
zinc 	co@u ^{sin} 	hu@sband 	ease 	size 		
zoom 	da@i ^{sy} 	desi ^{gn} 	nose 	was 		
ze@bra 	do@z ^{en} 	ha@zard 	lose 	his 		
ze@ro 	la@z ^y 	Thu@r ^{sday} 	these 	buzz 		
ze@phyr 	bu@z ^y 	vi ^{sit} 	those 	quiz 		
xe@rox 	se@z ^{ason} 	wi ^{sdom} 	please 	booze 		
xy@lophone 	u@z ^{ing} 	pe@z ^{asant} 	tease 	beca@z ^{use} 		

นอกจากปัญหาในการออกเสียง /s/ ในตำแหน่งท้ายคำ และการออกเสียง /z/ ซึ่งไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่อาจเกิดความสับสนในเรื่องตัวสะกดว่า เมื่อใดตัวอักษร ‘s’ จะออกเป็นเสียง /s/ เมื่อใดจะออกเสียง /z/ แม้ว่าจะไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวลงไป แต่ก็พอจะนำเป็นหลักได้บ้างดังนี้

1. เมื่อคำนามและคำกริยาที่มีตัวสะกดเหมือนกันและลงท้ายด้วย ‘-se’ ‘-se’ ในคำนามมักจะออกเสียง /s/ ส่วนในคำกริยาจะออกเสียง /z/ เช่น

คำนาม			คำกริยา		
use	/yus/ 	to use	/yuz/ 		
house	/haUs/ 	to house	/haUz/ 		
close	/klos/ 	to close	/kloz/ 		
misu@se	/mlsyu@s/ 	to misu@se	/mlsyu@z/ 		
excu@se	/lkskyu@s/ 	to excu@se	/lkskyu@z/ 		
re@fuse	/rE@fyus/ 	to refu@se	/rlfyu@z/ 		

2. ตัวอักษร ‘s’ เมื่อปรากฏระหว่างเสียงก้อง มักจะออกเป็นเสียง /z/ เช่น

bu@sy 	na@sal 	tho@u ^{sand}
---	--	---

e@asy	mi_ser	vi_sit
co@sy	mu@sic	wi_sdom
co@usin	obs@erve	u@ser
Ca@esar	pre@sant	phra@sal
dise@ase	ple@asant	po@sitive
desi_ign	phy@sics	cosme@tic
desi_re	re@ason	he@sitate

ข้อยกเว้น

ก. แม้ว่า 's' จะอยู่ระหว่างเสียงก้อง แต่ 's' ใน '-sive' และ '-sis' จะออกเป็นเสียง /s/ เช่น

sis : ba@sis   cri_sis   the@sis   oa@sis   osmo@sis
 ana@lysis   e@mphasis   hypno@sris   pare@nthesis   tuberculo@sris
 sive : conclu@sive   deci_sive   exclu@sive   offe@sive
 persua@sive   illu@sive   comprehe@sive   exte@sive

ข. เมื่อ 's' อยู่ระหว่างเสียงก้อง แต่เป็นเสียงก้องของอุปสรรคที่เติมมาข้างหน้า คำที่ขึ้นต้นด้วยเสียง /s / เช่นในคำ *aside* /*sa@ld*/ (มาจากอุปสรรค 'a-' กับ คำ 'side') หรืออุปสรรคที่ลงท้ายด้วยเสียง/s/ นำไปเติมข้างหน้าคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงสระ เช่นในคำ *disagree* /*dis@gr*/ (มาจากอุปสรรค 'dis-' กับ คำ 'agree') ซึ่งทั้งสองกรณีนี้ ตัวอักษร 's' จะออกเป็นเสียง /s/ แม้ว่า 's' จะอยู่ระหว่างเสียงก้อง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

อุปสรรค (prefix)	คำ
anti-	anti@ptic
be-	be@t be_side be_sige
con-	con_sign con_sist
dis-	dis@fect disobe@y dis@pprove
in-	in@ne in_side in_sist insecu@re insince@re
mis-	mis@ppl@y mis@nterpret mis@nform
un-	un@emly un@fe un@en

ยกเว้น: *res@ign* /*rlza@ln*/, *resist* /*rlzl@st* /, *res@lve* /*rlza@lv*/, *resu@me* /*rlzu@m*/

3. ตัวอักษร 'x' อาจออกเป็นเสียง /ks/ หรือ /gz/ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่พอจะยึดถือได้ดังต่อไปนี้

ตัวอักษร 'x' ออกเป็นเสียงควบกล้ำ /ks/ เมื่อ

ก. ตัวอักษร 'x' ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ เช่น *mix* /mɪks/, *six* /sɪks/, *lax* /lɑks/ และในคำที่สร้างจากคำเหล่านี้ โดยเติมปัจจัยข้างหลังคำดังกล่าว เช่น *mixture* /mɪkstʃə/, *sixty* /sɪksti/ และ *laxity* /lɑksɪti/ ตามลำดับ

ข. ตัวอักษร 'x' ที่ตามหลังเสียงสระและมีตัวอักษร 't' ตามมาจะออกเป็นเสียง /ks/ ได้แก่คำ *next* /nɛkst/, *text* /tɛkst/

ค. 'ex-' ได้รับการเน้น เช่น *extra* /ɛkstrə/, *exercise* /ɛkɜrsɪz/, *excerpt* /ɛkɜpt/, *execute* /ɛksɪkjut/, *excellent* /ɛksəlɪnt/ เป็นต้น

ง. 'ex-' ตามด้วยเสียงพยัญชนะไม่ก้อง เช่น *expect* /ɪkspɛkt/, *expense* /ɪkspɛns/, *excuse* /ɪkskjus/, *exclaim* /ɪkskleɪm/, *extent* /ɪkstɛnt/ เป็นต้น

ตัวอักษร 'x' ออกเป็นเสียงควบกล้ำ /gz/ เมื่อ

ก. 'ex-' ตามด้วยเสียงสระที่ได้รับการเน้น เช่น *exam* /ɪgzɑm/, *exact* /ɪgzɛkt/, *exist* /ɪgzɪst/, *empt* /ɪgzɛmpt/, *example* /ɪgzɑmpəl/ เป็นต้น

ข. 'ex-' ตามด้วยตัวอักษร 'h' ที่ไม่ออกเสียงและเสียงสระที่ตามมาเป็นเสียงสระที่ได้รับการเน้น เช่น *exhaust* /ɪgzɔst/, *exhibit* /ɪgzɪblɪt/, *exhilarate* /ɪgzɪləreɪt/, *export* /ɪgzɔrt/ และ *exhume* /ɪgzum/ เป็นต้น

ยกเว้น: *exhibition* /ɛksɪbɪʃn/

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และเสียงพยัญชนะ /z/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ โดยเฉพาะในตำแหน่งท้ายคำนี้ เสียงสระจะยาวขึ้นเล็กน้อย เมื่อตามด้วยเสียง /z/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง

/s-/	/z-/		/-s/	/-z/	
see	z		ice	eyes	
Sue	zoo		bus	buzz	
sap	zap		hiss	his	
sag	zag		mace	maize	
seal	zeal		pace	pays	
sewn	zone		lice	lies	
sing	zing		loose	lose	
sip	zip		curse	curls	
sink	zinc		face	phase	
said	zed		vice	vies	

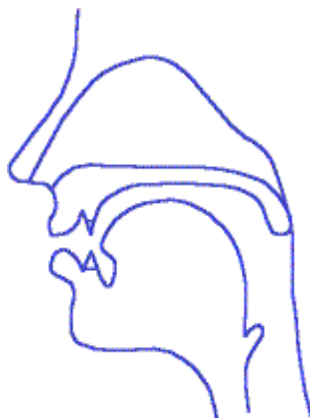
กฎการออกเสียง 's' ที่เติมเข้าไปท้ายคำ (-s ending)

เนื่องจาก '-s' ที่เติมเข้าไปท้ายคำกริยา เพื่อแสดงว่าคำกริยานั้นเป็นของบุรุษที่ 3 เอกพจน์ หรือ '-s' ที่เติมเข้าไปท้ายคำนาม เพื่อแสดงว่าคำนามนั้นเป็นคำพหูพจน์ สามารถออกเสียงเป็นเสียง /s/, /z/ หรือ /ɪz/ ได้ ดังนั้นในที่นี้จะขอล่าวถึง กฎเกณฑ์การออกเสียง '-s' ที่เติมเข้าไปท้ายคำดังต่อไปนี้

1. '-s' ออกเป็นเสียง /s/ เมื่อ '-s' ตามหลังคำนามหรือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงไม่ก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /s/, /ʃ/ และ /tʃ/ เช่น *ropes* /rɒps/, *bats* /bɑːts/, *picks* /plɪks/, *stuffs* /stʌfz/, *months* /mʌnθs/ เป็นต้น
2. '-s' ออกเป็นเสียง /z/ เมื่อ '-s' ตามหลังคำนามหรือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียงก้องทุกเสียง ยกเว้นเสียง /z/, /ʒ/ และ /dʒ/ เช่น *robes* /rɒbz/, *leads* /liːdz/, *bags* /bɑːgz/, *sings* /sɪŋz/, *cars* /kɑːz/, *leaves* /liːvz/, *bathe* /beɪdʒ/ เป็นต้น
3. '-s' ออกเป็นเสียง /ɪz/ เมื่อ '-s' หรือ '-es' ตามหลังคำนามหรือคำกริยาที่ลงท้ายด้วยเสียง /s/, /ʃ/, /tʃ/, /z/, /ʒ/ และ /dʒ/ เช่น *pa@sse* /pɑːsɪz/, *wiʃes* /wɪʃɪz/, *ca@tches* /kɑːtʃɪz/, *bu@zzes* /brʌzɪz/, *ca@mouflages* /kɑːmʌflaɪz/, *pa@ges* /peɪdʒɪz/ เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียง '-s' หรือ '-es' ที่เติมเข้าไปท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

/-s/		/-z/		/-ɪz/	
tapes		tubs		mi@sse	
weeps		cabs		ca@shes	
seats		seeds		ma@tches	
hats		hugs		wa@tches	
weeks		says		ro@ses	
loafs		knives		ho@uses	
laughs		years		sne@ezes	
myths		walls		pri@zes	
markets		things		mira@ges	
esca@pes		sighs		prono@nces	
atta@cks		times		vi@llages	
pho@tographs		co@unties		esta@blishes	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /S/ และ /Z/

เสียงพยัญชนะ /S/ และ /Z/ (post-alveolar fricatives) เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรก โดยที่ลิ้นส่วนหน้าจะเคลื่อนขึ้นไปใกล้กับบริเวณเพดานแข็งส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือกแต่ไม่ให้ลิ้นแตะส่วนใดส่วนหนึ่งของเพดานปาก ฟันบนและฟันล่างอยู่ในลักษณะที่เกือบสัมผัสกัน ริมฝีปากห่อและยื่นออกไปข้างหน้าเล็กน้อย ในขณะเดียวกัน กระแสลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ภายนอกปากออกมา เสียง /S/ และ /Z/ ต่างกันที่เสียง /S/ เป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง /Z/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /s/ และ /z/ ลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นไปใกล้กับเพดานแข็งส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะส่วนใดส่วนหนึ่งของเพดานปาก ริมฝีปากห่อและยื่นเล็กน้อย กระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ภายนอกปากออกมา ในการออกเสียง /s/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /z/ เส้นเสียงจะสั่น

เสียงพยัญชนะ /S/

เสียงพยัญชนะ /S/ สกกดด้วยตัวอักษรต่างกัณดังตัวอย่างต่อไปนี้

sh	: shy shape bushel fishing dash mesh finish	
-sc-	: conscious conscience luscious fascism crescendo	
s	: sure sugar ensure insure censure sensual	
-ss-	: issue tissue mission passion session	
-c-	: ocean species acacia ancient glacier	
-t-	: ratio tertiary inertia patience quotient	

นอกจากนี้ เสียงพยัญชนะ /s/ ยังมีตัวสะกด ‘sch’ เช่นในคำ *schwa* /Swa/ และ *schist* /Sɪst/ ส่วนคำ *schedule* ในสำเนียงอเมริกันจะอ่าน /skE@dZUl/ ส่วนสำเนียงอังกฤษจะอ่าน /SE@dyul/

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘c’ ออกเป็นเสียง /s/ เมื่อปรากฏข้างหน้าปัจจัย ‘-ian’, ‘-ion’, ‘-ial’, ‘-ious’, ‘-iate’ และ ‘-iable’ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

-ian:	beauti_cian /byutl@sɯn/	dieti_cian /dalɯtl@sɯn/
	electri_cian /lEktrl@sɯn/	magi_cian /mɯdZl@sɯn/
	politi_cian /palɯtl@sɯn/	techni_cian /tEknl@sɯn/
-ion:	suspi_cion /sɯspl@sɯn/ 	
-ial:	artifi_cial /artɯfl@sɯl/	benefi_cial /bEnɯfl@sɯl/
	cru_cial /kru@sɯl/	fa_cial /fe@sɯl/
	offi_cial /ɯfl@sɯl/	so_cial /so@sɯl/
	spe_cial /spE@sɯl/ 	
-ious:	deli_cious /dll@sɯs/	gra_cious /gre@sɯs/
	mali_cious /mɯll@sɯs/	pre_cious /prE@sɯs/
	spa_cious /spe@sɯs/ 	
-iate:	asso_ciate /ɯso@sɪt/	appre_ciate /ɯpri_sɪet/
-iable:	appre_ciable /ɯpri_sɪɯbɯl/ 	

2. ตัวอักษร ‘t’ ออกเป็นเสียง /s/ เมื่อปรากฏข้างหน้าปัจจัย ‘-ian’, ‘-ial’, ‘-ious’, ‘-iate’ และ ‘-iable’ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

-ian:	geantian /dZE@nSɯn/	Alsa@tian /Qlse@sɯn /	Dalma@tian/dQlme@sɯn/
-ion:	a@ction /Q@kSɯn/	me@ntion /mE@nSɯn/	na@tion /ne@sɯn/
	sta@tion /ste@sɯn/	addition /ɯdl@sɯn/ 	
-ial:	spa@tial /spe@sɯl/	ini_tial /ɪnl@sɯl/	esse@ntial /ɯsE@nSɯl/
	pote@ntial /pɯtE@nSɯl/ 		
-ious:	ambi_tious /Qmbl@sɯs/	ca@utious /k@sɯs/	nutri_tious /nutrl@sɯs/
-iate:	ini_tiate /ɪnl@sɪt/	nego@tiate /nɪgo@sɪt/	differe@ntiate /dlfɯrE@nSɪt/
-iable:	nego@tiable /nɪgo@sɯbɯl/ 		

3. ตัวอักษร ‘s’ ในปัจจัย ‘-sion’ ออกเป็นเสียง /s/ เมื่อตามหลังตัวอักษร ‘n’ หรือ ‘l’ เช่น *ma@nsion* /mQ@nSʰn/, *te@nsion* /tE@nSʰn/, *convu@lsion* /kʰnvr@lSʰn/, *emu@lsion* /Imr@lSʰn/

4. ตัวอักษร ‘ch’ และ ‘che’ ในคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสออกเป็นเสียง /s/ เช่น

<i>chef</i> /SEf/ 	<i>croche@t</i> /kroSe@/ 	<i>douche</i> /duS/
<i>chic</i> /Sik/ 	<i>cache@t</i> /kQSe@/ 	<i>gauche</i> /goS/
<i>chara@de</i> /Sʰre@d/ 	<i>sache@t</i> /sQSe@/ 	<i>quiche</i> /kiS/
<i>chiffo@n</i> /Sifa@n/ 	<i>brochu@re</i> /broSU@r/ 	<i>cache</i> /kQS/
<i>champa@gne</i> /SQmpe@n/ 	<i>attache@</i> /QtʰSe@/ 	<i>ruche</i> /ruS/
<i>chal□et</i> /SQle@/ 	<i>machi□ne</i> /mʰSi□n/ 	
<i>cha@perone</i> /SQ@pʰron/ 	<i>e@chelon</i> /E@Sʰlan/ 	
<i>chandeli□er</i> /SQndʰll@r/ 	<i>pa@rachute</i> /pQ@ʰSut/ 	

คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /s/ เนื่องจากเสียงนี้ไม่มีในภาษาไทย จึงมักออกเสียงพยัญชนะ /s/ คล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ฉ’ ‘ซ’ ‘ฌ’ ในภาษาไทยซึ่งไม่ถูกต้อง สำหรับเสียงพยัญชนะ /s/ นี้ คล้ายกับเสียงที่เจ้าของภาษาหรือคนอเมริกันใช้เมื่อต้องการให้คนที่อยู่รอบข้างเงียบหรือทำเสียงเบา ๆ ดังนี้ “Sh!” /s/ ข้อสังเกตสำหรับการออกเสียง /s/ ในภาษาอังกฤษ คือ ริมฝีปากต้องห่อและยื่นออกไปเล็กน้อย ส่วนการออกเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ฉ’ ‘ซ’ และ ‘ฌ’ ไม่ต้องห่อริมฝีปาก

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ	ตำแหน่งกลางคำ	ตำแหน่งท้ายคำ
<i>ship</i> 	<i>a@shen</i> 	<i>ash</i>
<i>shut</i> 	<i>bi□shop</i> 	<i>fish</i>
<i>shade</i> 	<i>se@ction</i> 	<i>cash</i>
<i>sho@ulder</i> 	<i>pa@rtial</i> 	<i>push</i>
<i>sha@dow</i> 	<i>opera@tion</i> 	<i>se@lfish</i>
<i>chagri□n</i> 	<i>comme@rcial</i> 	<i>fo@olish</i>
<i>cha@mois</i> 	<i>physi□cian</i> 	<i>disti□nguish</i>
<i>chaʰte@au</i> 	<i>discu@ssion</i> 	<i>acco@mplish</i>
<i>su@gary</i> 	<i>machi□ne</i> 	<i>quiche</i>
<i>su@rely</i> 	<i>brochu@re</i> 	<i>mo@ustache</i>

เสียงพยัญชนะ /Z/

เสียงพยัญชนะ /Z/ ในภาษาอังกฤษมักจะเกิดในตำแหน่งกลางคำหรือระหว่างสระ เสียง /Z/ ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำมักจะเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศส เช่น *ge@nre* /Za□nrʃ/ และ *beige* /beZ/

เสียงพยัญชนะ /Z/ มีตัวสะกดดังตัวอย่างต่อไปนี้

z	:	ázure	séizure	glázier		
s	:	cásual	úsual	vísual	tréasure	

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘s’ ในปัจจัย ‘-sion’ ออกเป็นเสียง /Z/ เมื่อนำหน้าด้วยเสียงสระที่ได้รับการเน้น เช่น *vi□sion* /vi□Zʃn/, *deci□sion* /dls□Zʃn/, *confu@sion* /kʃnfyu□Zʃn/, *colli□sion* /kʃli□Zʃn/
2. ตัวอักษร ‘g’ เมื่อนำหน้า ‘e’ และ ‘i’ ในคำที่ยืมมาจากภาษาฝรั่งเศสออกเป็นเสียง /Z/ เช่น *ge@ndarme* /Za□ndarm/, *rouge* /ruZ/, *colla@ge* /kʃla□Z/, *massa@ge* /mʃsa□Z/, *gigue* /Zig/ เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /Z/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยส่วนใหญ่ เนื่องจากเสียง /Z/ ไม่มีในภาษาไทย ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ในการออกเสียงพยัญชนะ /Z/ ลิ้นส่วนหน้าจะเคลื่อนขึ้นไปใกล้กับเพดานแข็ง บริเวณหลังปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะส่วนใดส่วนหนึ่งของเพดานปาก กระแสลมจากปอดจะเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ภายในปากออกมา เช่นเดียวกับการออกเสียง /S/ ต่างกันที่เมื่อออกเสียง /Z/ เส้นเสียงต้องสั่น

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียง /Z/ ให้ชัดเจน ทั้งในตำแหน่งกลางคำ และท้ายคำ

ตำแหน่งกลางคำ	ตำแหน่งท้ายคำ
me@asure 	beige
ple@asure 	gara@ge
le@isure 	mira@ge
divi□sion 	corsa@ge
occa@sion 	presti□ge
eva@sion 	colla@ge
seclu@sion 	ca@mouflage
delu@sion 	sa@botage

ต จงออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /S/ และเสียงพยัญชนะ /Z/

/S/	/Z/	
ruche	rouge	
Asher	azure	
glacier	glazier	
measur	measure	
Aleutian	allusion	
Confucian	confusion	
dilatation	delusion	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /h/

เสียงพยัญชนะ /h/ (voiceless glottal fricative) เป็นเสียงพยัญชนะเสียดแทรก เส้นเสียงเคลื่อนที่เข้าหากันทำให้เกิดช่องแคบๆ ระหว่างเส้นเสียง และกระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องระหว่างเส้นเสียงไปได้ โดยไม่ทำให้เส้นเสียงสั่น จึงเป็นเสียงพยัญชนะไม่ก้อง เสียงพยัญชนะ /h/ ไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ห’ หรือ ‘ฮ’ ในภาษาไทย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /h/ ปล่อยให้กระแสลมจากปอดเสียดแทรกผ่านช่องระหว่างเส้นเสียงขึ้นมาโดยไม่ให้เส้นเสียงสั่น เสียงพยัญชนะ /h/ ออกเสียงคล้ายกับเวลาที่เราหายใจแรง ๆ

เสียงพยัญชนะ /h/ เกิดเฉพาะในตำแหน่งต้นคำและกลางคำเท่านั้น จะไม่ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ แม้ว่าคำในภาษาอังกฤษบางคำจะมีตัวอักษร ‘h’ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำก็ตาม ตัวอักษร ‘h’ นั้นจะไม่ออกเสียง เช่น oh /o/, ah /a/ เป็นต้น

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /h/ ได้แก่

h	:	h <u>ow</u>	h <u>and</u>	h <u>igh</u>	beh <u>ind</u>	reh <u>earse</u>	
wh	:	<u>wh</u> o	<u>wh</u> om	<u>wh</u> ose	<u>wh</u> ole	<u>wh</u> olly	

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'h' ในตำแหน่งต้นคำ ไม่ออกเสียง เช่น ในคำ *hour* /aʊr/, *honor* /aˈnɔːn/, *honest* /aˈnɒnst/, *heir* /Eɪr/ และคำอื่น ๆ ที่สร้างจากคำเหล่านี้ โดยเติมปัจจัยเข้าไป เช่น *hourly* /aˈʊrli/, *honored* /aˈnɔːnd/, *honesty* /aˈnɒnsti/ และ *heiress* /Eˈrɪs/ เป็นต้น
2. ตัวอักษร 'h' ไม่ออกเสียงเช่น ในคำ *rhyme* /raɪm/, *rhythm* /rɪθm/, *rhapsody* /rɒpsɒdi/, *rhetoric* /rEˈtɒrɪk/
3. ตัวอักษร 'h' ในคำสรรพนามที่ไม่ได้รับการเน้น และที่ไม่ได้ขึ้นต้นประโยค จะไม่ออกเสียง เช่น ในประโยค I helped her do it.

He'll change his mind.

How could he !

ตัวอักษร 'h' ในคำสรรพนาม *her*, *his* และ *he* ไม่ออกเสียง เนื่องจากคำสรรพนามเหล่านี้ โดยปกติจะไม่ได้รับการเน้น

แต่ในประโยค *He is my brother*. ตัวอักษร 'H' ในคำสรรพนาม *He* ออกเสียง /h/ เนื่องจากคำสรรพนาม 'He' ขึ้นต้นประโยค

และในประโยค *Please help her, not him*. ตัวอักษร 'h' ในคำสรรพนาม 'her' และ 'him' ต้องออกเสียง /h/ เนื่องจากในกรณีนี้ ผู้พูดต้องการเน้นคำ 'her' และ 'him'

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /h/ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ	
ham 	happy 	ahead 	uphold
home 	happen 	behave 	unhook
have 	hiding 	enhance 	dehydrate
heat 	hungry 	behold 	inherit
hide 	heavy 	inhaler 	anyhow
hate 	whoever 	somehow 	unhappy

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /h/ ในตำแหน่งต้นคำ กับคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ /h/ ในตำแหน่งต้นคำ

คำที่มีเสียงพยัญชนะ /h/ ในตำแหน่งต้นคำ	คำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ /h/ ในตำแหน่งต้นคำ	
high	l, eye	
hear, here	ear	
hate	eight, ate	
ham	am	
hill	ill	
hat	at	
hall	all	
hair	air, heir	
his	is	
had	add	
home	ohm	
harm	arm	
howl	owl	
hide	I'd	
hold	old	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /tʃ/ และ /dʒ/

เสียงพยัญชนะ /tʃ/ และ /dʒ/ (post-alveolar affricates) เป็นเสียงพยัญชนะกักเสียดแทรก ซึ่งเกิดขึ้นที่เพดานแข็งส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือก เสียงพยัญชนะ /tʃ/ และ /dʒ/ จัดเป็นเสียงพยัญชนะกักเสียดแทรก เนื่องจากในขณะที่ออกเสียงพยัญชนะทั้งสองนี้ ความสัมพันธ์ของฐานกรณ์จะเป็นสองลักษณะ คือเริ่มจากลักษณะของเสียงกัก (stop) และกระแสมุกปล่อยออกมาในลักษณะของเสียงเสียดแทรก (fricative) กล่าวคือ ในการออกเสียงพยัญชนะ /tʃ/ กระแสมุกจากปอดจะมากูกักอยู่ที่บริเวณหลังปุ่มเหงือกอยู่ครู่หนึ่ง

ริมฝีปากจะห่อกลมและยื่นออกไปข้างหน้าเล็กน้อย จากนั้นกระแสมที่ถูกกักไว้จะถูกปล่อยให้เสียดแทรกออกมาในลักษณะของเสียง /S/ อย่างซ้ำๆ เสียงพยัญชนะ /tS/ เป็นเสียงไม่ก้อง

ส่วนการออกเสียงพยัญชนะ /dZ/ กระแสมจากปอดจะมาถูกกักอยู่ที่บริเวณหลังปุ่มเหงือกอยู่ชั่วขณะหนึ่ง ริมฝีปากจะห่อกลมและยื่นออกไปข้างหน้าเล็กน้อย จากนั้นกระแสมที่ถูกกักไว้จะถูกปล่อยให้เสียดแทรกออกมาในลักษณะของเสียง /Z/ อย่างซ้ำ ๆ เสียงพยัญชนะ /dZ/ เป็นเสียงก้อง

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /tʃ/ และ /dʒ/ กระแสมจากปอดถูกกักอยู่ที่บริเวณปลายลิ้นและกับส่วนหลังของปุ่มเหงือก ริมฝีปากห่อกลม และยื่นออกไปข้างหน้าเล็กน้อย เมื่อปล่อยปลายลิ้นจากปุ่มเหงือก กระแสมที่ถูกกักไว้ จะถูกปล่อยออกมาอย่างซ้ำ ๆ ในการออกเสียง /tʃ/ เส้นเสียงไม่สั่น แต่ในการออกเสียง /dʒ/ เส้นเสียงจะสั่น และเสียงที่ออกมาจะแรงและหนักแน่นกว่าเสียง /tʃ/

เสียงพยัญชนะ /tS/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /tS/ มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

ch : chat chop cheat téacher báchelor reach detách
tch : bútcher kítchen pítcher hátchet catch watch

นอกจากนี้ เสียงพยัญชนะ /tS/ ยังสะกดด้วยตัวอักษร ‘c’ เช่น ในคำ *ce@llo /tSE@lo/, conce@rto /kʰntSE@rto/*

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘t’ ออกเป็นเสียง /tS/ เมื่อนำหน้าด้วยตัวอักษร ‘s’ และตามด้วยปัจจัย ‘-ion’ และ ‘-ian’ เช่นในคำ *que@stion /kwE@stSʰn/, díge@stion /daldZE@stSʰn/, conge@stion /kʰndZE@stSʰn/, Seba@stian /slbQ@stSʰn/* และ *Christian /krl@stSʰn/* เป็นต้น

ตัวอักษร ‘t’ ออกเป็นเสียง /tS/ เมื่อปรากฏรับหน้าปัจจัย ‘-ual’, ‘-ure’ และ ‘-eous’ เช่นในคำ *a@ctual /Q@ktSUʰV/, fa@ctual /fQ@ktSUʰV/, fu@ture /fyu@tS/, cu@lture /kr@ltS/,* และ *righteous /ra@ltSʰs/* เป็นต้น

เสียงพยัญชนะ /tS/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /tS/ ไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมักออกเสียงพยัญชนะ /tS/ ด้วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกับเสียงนี้ ซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ช’ ‘ฉ’ และ ‘จ’ การออกเสียงเช่นนั้นไม่ถูกต้อง เพราะเสียงพยัญชนะ

ดังกล่าวในภาษาไทยไม่ต้องห่อริมฝีปากและปลายลิ้นอยู่หลังฟันล่าง แต่ในการออกเสียงพยัญชนะ /tS/ ในภาษาอังกฤษ ริมฝีปากต้องห่อและยื่นออกไปเล็กน้อย

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /tS/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ				ตำแหน่งท้ายคำ	
chin	chi <u>ck</u> en	pe@aches	me@rchant	much	fetch		
check	cha@mpion	te@aching	ri <u>ch</u> est	beach	pitch		
chase	cha@pel	to@uchy	ca@tching	coach	watch		
chess	che@aper	o@rchar <u>d</u>	ke@tchup	lunch	match		
chip	Chi <u>na</u>	ma@rch <u>ing</u>	ma@tchbox	bunch	patch		

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /S/ และเสียงพยัญชนะ /tS/ ผู้ฝึกควรจำไว้เสมอว่า ในการออกเสียงพยัญชนะ /S/ ลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นไปใกล้เพดานแข็ง ส่วนที่อยู่หลังปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะส่วนใดส่วนหนึ่งของเพดานปาก ริมฝีปากห่อกลมและยื่นเล็กน้อย กระแสลมเสียดแทรกผ่านช่องแคบ ๆ ออกมา ส่วนการออกเสียงพยัญชนะ /tS/ จะต้องมีการกักของกระแสลมจากปอดที่บริเวณปลายลิ้นสัมผัสกับบริเวณหลังปุ่มเหงือก ริมฝีปากห่อกลมและยื่นเล็กน้อย เช่นเดียวกับการออกเสียง /S/ และเมื่อปล่อยปลายลิ้นจากบริเวณหลังปุ่มเหงือก กระแสลมซึ่งถูกกักไว้จะถูกปล่อยออกมาอย่างช้า ๆ

/S-/	/tS-/	/-S-/	/-tS-/	/-S/	/-tS/
ship	chip	wa@shing	wa@tching	bash	batch
shoe	chew	ca@shing	ca@tching	dish	ditch
shin	chin	ma@shing	ma@tching	cash	catch
sheet	cheat	ra@cial	Ra@chel	wish	witch
sheer	cheer	wa@sher	wa@tcher	leash	leech
sheep	cheap			hash	hatch
shore	chore			lash	latch

- เสียงพยัญชนะ /dʒ/

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /dʒ/ มีดังตัวอย่างต่อไปนี้

g	:	g <u>u</u> l	g <u>e</u> ne	a <u>g</u> ent	l <u>a</u> rger	a <u>g</u> enda
-ge	:	a <u>g</u> e	p <u>a</u> ge			
j	:	j <u>o</u> y	j <u>a</u> m	j <u>a</u> smine	en <u>j</u> oy	un <u>j</u> ust
-dg-	:	b <u>a</u> dg <u>e</u> r	l <u>e</u> dg <u>e</u> r	l <u>o</u> dg <u>i</u> ng		
-dge	:	e <u>d</u> ge	f <u>u</u> dge	fr <u>i</u> dge	br <u>i</u> dge	
-dj-	:	ad <u>j</u> ust	ad <u>j</u> oin	ad <u>j</u> ourn	ad <u>j</u> unct	ad <u>j</u> ective

นอกจากนี้เสียงพยัญชนะ /dʒ/ ยังสะกดด้วยตัวอักษร 'd' เช่น ในคำ *soldier /soldʒ/*, *gradual /grQdʒUซV/*, *educate /Edʒʔket/*, *procedure /prʔsidʒʒ/*, *grandeur /grQndʒ/* และ *individual /IndʔvldʒUซV/* เป็นต้น

ข้อสังเกต ตัวอักษร 'ch' ในคำ 'sandwich' ออกเป็นเสียง /tʃ/ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน: *sandwich /sQndwltʃ/* ส่วนในภาษาอังกฤษสำเนียงอังกฤษ ออกเป็นเสียง /dʒ/: *sandwich /sQndwldʒ/*

เสียงพยัญชนะ /dʒ/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /dʒ/ ไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมักออกเสียงพยัญชนะ /dʒ/ ด้วยเสียงพยัญชนะในภาษาไทยที่ใกล้เคียงกับเสียงนี้ ซึ่งได้แก่เสียงพยัญชนะที่สะกดด้วยตัวอักษร 'จ' การออกเสียงเช่นนั้นไม่ถูกต้อง เพราะในการออกเสียงพยัญชนะที่สะกดด้วย 'จ' ในภาษาไทย ริมฝีปากไม่ต้องห่อกลมและเส้นเสียงไม่ต้องสั่น แต่การออกเสียงพยัญชนะ /dʒ/ ในภาษาอังกฤษ ริมฝีปากต้องห่อกลมและเส้นเสียงต้องสั่นเพราะเสียง/dʒ/ เป็นเสียงก้อง

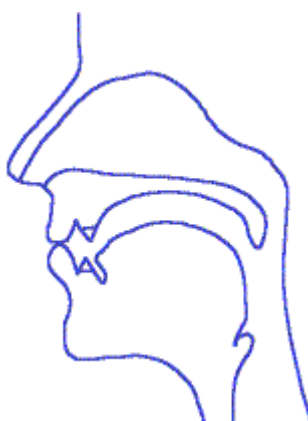
ต จงฝีกออกเสียงพยัญชนะ /dʒ/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ		ตำแหน่งท้ายคำ	
gem	gi <u>l</u> ant	ma <u>g</u> ic	bu <u>d</u> get	cage	fudge
gin	ge <u>l</u> nder	pi <u>g</u> eon	e <u>d</u> ges	huge	badge
join	ju <u>l</u> stice	le <u>g</u> end	so <u>l</u> dier	stage	ledge
joke	ju <u>l</u> mping	e <u>l</u> ngine	ma <u>n</u> ager	sponge	ca <u>l</u> bbage
juice	je <u>l</u> wel	lo <u>l</u> gic	ma <u>l</u> e <u>l</u> stic	change	obli <u>l</u> ge

ต จงออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /tS/ และเสียงพยัญชนะ /dZ/

/tS-/	/dZ-/		/-tS/	/-dZ/	
chain	Jane		H	age	
char	jar		batch	badge	
chin	gin		etch	edge	
chive	jive		match	Madge	
chumps	jumps		rich	ridge	
chunk	junk		perch	purge	
cheap	jeep		search	surge	
choose	Jews		bese@ech		

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /m/

เสียงพยัญชนะ /m/ (voiced bilabial nasal) เป็นเสียงพยัญชนะนาสิกซึ่งเกิดขึ้นที่ริมฝีปาก กล่าวคือ ริมฝีปากจะปิดสนิท เพื่อกักกระแสลมจากปอด คล้ายกับการออกเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกัก /p/ และ /b/ ต่างกันที่ในการออกเสียงพยัญชนะ /p/ และ /b/ เพดานอ่อนไม่ลดระดับ ปิดช่องผ่านออกจมูก กระแสลมจากปอดจึงผ่านเข้าไปในช่องปากและระเบิดออกมาหลังจากที่ถูกกักอยู่ครู่หนึ่งที่ริมฝีปาก แต่ในการออกเสียงพยัญชนะนาสิก /m/ เพดานอ่อนจะลดระดับลง เปิดช่องผ่านออกจมูก กระแสลมจากปอดสามารถผ่านเข้าไปในช่องจมูกและออกมาทางรูจมูก เสียงพยัญชนะ /m/ เป็นเสียงก้อง เส้นเสียงต้องสั่น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /m/ เสียงพยัญชนะ /m/ คล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ม' ในภาษาไทย ริมฝีปากทั้งสองปิดสนิทแน่น เพดานอ่อนลดระดับลง กระแสลมจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจมูก และออกมาทางรูจมูก ในการออกเสียงพยัญชนะ /m/ เส้นเสียงต้องตั้ง

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /m/ ได้แก่

m	: man	might	móney	amóng	alárm	foam	doom	
-me	: fame	dome	home	come	crime			
mm	: cómmón	hámmer	súmmer	súmmon	stámmer			

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'mb' ในตำแหน่งท้ายคำและในคำที่สร้างจากคำเหล่านี้จะออกเสียงเฉพาะเสียง /m/ เช่น

comb /kom/	-	co@mbing /ko@mIN/	
dumb /dřm/	-	du@mbness /dř@mnlř/	
climb /kla@lm/	-	cli@mbber /kla@lmřř/	
plumb /plřm/	-	plu@mbber /plř@mřř/	

2. ตัวอักษร 'lm' ในตำแหน่งท้ายคำ และในคำที่สร้างจากคำเหล่านี้ จะออกเสียงเฉพาะเสียง /m/ เช่น

calm /kam/	-	calmed /kamd/	
palm /pam/	-	pa@lmist /pa@młřř/	
balm /bam/	-	ba@lmy /ba@mł/	
psalm /sam/	-	psa@lmıřřř /sa@młřřř/	

ข้อยกเว้น ตัวอักษร 'lm' จะออกเสียงทั้งเสียงพยัญชนะ /l/ และ /m/ เช่นในคำ *elm* /Elm/, *helm* /hElm/, *film* /fılm/ และ *realm* /rElm/

3. ตัวอักษร 'mn' ในตำแหน่งท้ายคำจะออกเฉพาะเสียง /m/ แต่เมื่อเติมปัจจัยเข้าไป จะออกเสียงทั้งเสียงพยัญชนะ /m/ และ /n/ เช่น

hymn /hılm/	-	hy@mnal /hl@mnl/	(เติมปัจจัย '-al')	
autumn /@řm/	-	autu@mnal /@ř@mnl/	(เติมปัจจัย '-al')	
co@lumn /ka@řm/	-	co@lumnıřřř /ka@řmnlřřř/	(เติมปัจจัย '-ıřřř')	

so@lemn /sa@lɜm/	- so@lemnize /sa@lɜmnalz/	(เติมปัจจัย '-ize')	
conde@mnn /kɜndE@m/	- condemna@tion /kandEmne@Sɜn/	(เติมปัจจัย '-ation')	
conte@mnn /kɜntE@m/	- conte@mner /kɜntE@mni/	(เติมปัจจัย '-er')	

4. ตัวอักษร 'gm' ในตำแหน่งท้ายคำ จะออกเฉพาะเสียง /m/ แต่เมื่อเติมปัจจัย เข้าไปจะออกเสียงทั้งเสียงพยัญชนะ /g/ และ /m/

di@phragm /da@lɜfrQm/	- diaphragma@tic /dalɜfrQgmQ@tlk/	
phlegm /flEm/	- phlegma@tic /flEgmQ@tlk/	
pa@radigm /pQ@rɜdalm/	- paradigma@tic /pQrɜdigmQ@tlk/	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /m/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ		ตำแหน่งท้ายคำ	
may	ma@ker	hu@man	be@aming	seem	a@tom
men	mi@ghty	co@ming	e@empty	hum	a@them
mine	me@aning	fo@amy	a@nimal	boom	co@lumn
much	me@lon	fa@mous	su@mmer	dim	a@utumn
moon	mo@ther	le@mon	co@mpany	gem	sy@mptom

ถึงแม้ว่าเสียงพยัญชนะ /m/ จะไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยในแง่ของการออกเสียง เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /m/ ออกเสียงเหมือนกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ม' ในภาษาไทย แต่คนไทยส่วนใหญ่มักจะมีปัญหา เมื่อออกเสียงพยัญชนะ /m/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะ /s/ โดยเฉพาะในตำแหน่งต้นคำ เช่น ในคำ *smart* /*smart*/ ซึ่งเป็นคำพยางค์เดียว คนไทยส่วนใหญ่จะออกเสียง สระ '-ะ' แทรกเข้าไปในระหว่างเสียง /s/ และ /m/ ทำให้เกิดพยางค์เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งพยางค์ ซึ่งไม่ถูกต้อง ที่เป็นดังนี้ เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะควบคู่ /sm-/ แม้ว่าในภาษาไทยจะมีคำ 'สมาน' 'สมอ' 'สมร' ซึ่งดูเหมือนเป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบคู่ในตำแหน่งต้นคำ แต่เมื่อออกเสียง จะอ่านเหมือนมีเสียงสระ '-ะ' แทรกอยู่ คือ จะอ่าน 'สะ-หมาน' 'สะ-หมอ' 'สะ-หมอน' ตามลำดับ ดังนั้น สิ่งที่ควรระวังคือ ต้องไม่ใส่เสียงสระ '-ะ' ระหว่างเสียงพยัญชนะควบคู่ /sm-/ ในภาษาอังกฤษ

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะควบคู่ /sm-/ ให้ถูกต้อง

small /smɔl/	smile /smaɪl/	smudge /smɪdʒ/
smart /smɑrt/	smock /smɒk/	smite /smaɪt/
smash /smɒʃ/	smoke /smoʊk/	smut /smʌt/
smear /smaɪr/	smooth /smuːð/	smo@ther /smrəθi/
smell /smel/	Smith /smɪθ/	smu@ggle /smɪgʒl/

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /m/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะนาสิก และเสียงพยัญชนะ /b/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกัก และจงสังเกตด้วยว่าในการออกเสียง /m/ กระแสลมจะผ่านออกมาทางจมูก แต่ในการออกเสียง /b/ กระแสลมจะผ่านออกมาทางปาก

/m-/	/b-/	🔊	/-m/	/-b/	🔊
<u>m</u> ean	b <u>b</u> ean	🔊	bo <u>m</u> b	Bo <u>b</u>	🔊
<u>m</u> itt	b <u>b</u> it	🔊	hu <u>m</u>	hu <u>b</u>	🔊
<u>m</u> ake	b <u>b</u> ake	🔊	psal <u>m</u>	so <u>b</u>	🔊
<u>m</u> oss	b <u>b</u> oss	🔊	loa <u>m</u>	lo <u>b</u> e	🔊
<u>m</u> atch	b <u>b</u> atch	🔊	su <u>m</u>	su <u>b</u>	🔊
<u>m</u> eet	b <u>b</u> eet	🔊	lamb <u>m</u>	lab <u>b</u>	🔊
<u>m</u> ug	b <u>b</u> ug	🔊	cal <u>m</u>	co <u>b</u>	🔊
<u>m</u> ill	b <u>b</u> ill	🔊	ri <u>m</u>	ri <u>b</u>	🔊

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /n/

เสียงพยัญชนะ /n/ (voiced alveolar nasal) เป็นเสียงพยัญชนะนาสิก ซึ่งเกิดขึ้นที่ปุ่มเหงือก กล่าวคือปลายลิ้นจะแตะที่ปุ่มเหงือกเพื่อกักกระแสลมจากปอดคล้ายกับการออกเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกัก /t/ และ /d/ ต่างกันที่ในการออกเสียงพยัญชนะ /t/ และ /d/ เพดานอ่อนไม่ลดระดับ ปิดช่องผ่านออกจมูก กระแสลมจากปอดจึงผ่านเข้าไปในช่องปาก และระเบิดออกมาหลังจากที่ถูกกักอยู่ที่ปุ่มเหงือกครู่หนึ่ง แต่ในการออกเสียงพยัญชนะนาสิก /n/ เพดานอ่อนจะลดระดับลง เปิดช่องผ่านออกจมูก กระแสลมจากปอดสามารถผ่านเข้าไปในช่องจมูกและออกมาทางรูจมูก เสียงพยัญชนะ /n/ เป็นเสียงก้อง เส้นเสียงต้องสั่น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /n/ เสียงพยัญชนะ /n/ คล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'n' และ 'ณ' ในภาษาไทย ปลายลิ้นแตะที่ปุ่มเหงือก เพดานอ่อนลดระดับลง กระแสลมจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจมูก และออกมาทางรูจมูก

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /n/ ได้แก่

n	:	no	n <u>igh</u> t	n <u>ai</u> l	á <u>ny</u>	mó <u>ne</u> y	bee <u>n</u>	do <u>wn</u>	
-ne	:	ca <u>n</u> e	co <u>n</u> e	no <u>n</u> e	di <u>n</u> e	fi <u>n</u> e	mi <u>n</u> e		
nn	:	ann <u>o</u> y	conn <u>ec</u> t	fú <u>nn</u> y	má <u>nn</u> er	begí <u>nn</u> ing			

อนึ่ง คำ *We@nesday* /wE@nzdl/ เป็นคำสองพยางค์ และตัวอักษร 'd' ที่มาข้างหน้าตัวอักษร 'n' ไม่ออกเสียง

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'kn' และ 'pn' ในตำแหน่งต้นคำ จะออกเสียงเฉพาะเสียง /n/ เช่น

kn:	kn <u>i</u> fe /nalf/	kn <u>o</u> w /no/
	kn <u>ee</u> /ni/	kn <u>i</u> t /nlt/
	kn <u>ea</u> d /nid/	kn <u>o</u> t /nat/
	kn <u>u</u> @ckle /นร@กซ/	kn <u>o</u> @wledge /na@ldZ/
pn:	pn <u>e</u> umo@nia /numo@nlซ/	pn <u>e</u> uma@tic /numQ@tlk/

2. ตัวอักษร 'gn' ในตำแหน่งต้นคำและท้ายคำ จะออกเสียงเฉพาะเสียง /n/ เช่น

gn:	gn <u>u</u> /nu/	gn <u>a</u> t /nQt/	gn <u>o</u> me /nom/	gn <u>a</u> sh /nQS/
	si <u>gn</u> /saln/	rei <u>gn</u> /ren/	ali <u>gn</u> /ซla@ln/	desi <u>gn</u> /dlza@ln/
	beni <u>gn</u> /blna@ln/	cam <u>pa</u> @i <u>gn</u> /kQmpe@n/	arra <u>gn</u> /ซre@n/	fo <u>gn</u> /f@rln/
	cham <u>pa</u> @ <u>gn</u> e /SQmpe@n/	so <u>gn</u> @verei <u>gn</u> /sa@vrln/		

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /n/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ		ตำแหน่งกลางคำ		ตำแหน่งท้ายคำ	
need		ne@ver		ma@ny	
		cano@e		fine	
next		na@tion		ta@ken	
		va@nish		tone	
		eno@ugh		mi <u>ll</u> ion	

now	number	under	renew	won	fasten
name	nothing	caandy	banner	decline	begin
noise	noble	unite	tennis	often	assign

คนไทยไม่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /n/ เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /n/ ออกเสียงเหมือนกับเสียงที่สะกดด้วย ‘น’ และ ‘ณ’ ในภาษาไทย แต่คนไทยมักจะมีปัญหาเมื่อออกเสียงพยัญชนะ /n/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะ /s/ โดยเฉพาะในตำแหน่งต้นคำ เช่นในคำ *snake /snek/* ซึ่งเป็นคำพยางค์เดียว คนไทยส่วนใหญ่จะออกเสียงสระ ‘-ะ’ แทรกเข้าไประหว่างเสียง /s/ และ /n/ ทำให้มีพยางค์เพิ่มขึ้นอีก หนึ่งพยางค์ ซึ่งไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เป็นเพราะในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะควบคู่กัน /sn-/ แม้ว่าในภาษาไทยจะมีคำ ‘สนิท’ ‘สนาน’ ‘สนอง’ ซึ่งดูเหมือนเป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบคู่กันในตำแหน่งต้นคำ แต่เมื่อออกเสียง จะอ่านเหมือนมีเสียงสระ ‘-ะ’ แทรกอยู่ คือ จะอ่าน ‘สะ-หนิด’ ‘สะ-หนาน’ ‘สะ-หนอง’ ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อออกเสียงพยัญชนะควบคู่กัน /sn-/ ในภาษาอังกฤษ ต้องไม่แทรกเสียง ‘-ะ’ เข้าไประหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และ /n/

๓ จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะควบคู่กัน /sn-/ ให้ถูกต้อง

snack /snQk/	sneeze /sniz/	snob /snab/
snake /snek/	sniff /snlf/	snooze /snuz/
snap /snQp/	snip /snlp/	snow /sno/
sneak /snik/	snipe /snalp/	snug /snrg/
snatch /snQtS/	snitch /snltS/	snuff /snrf/

๓ จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะต่อไปนี้

- เสียงพยัญชนะ /n/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะนาสิก กับเสียงพยัญชนะ /d/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือเสียงพยัญชนะกัก และให้สังเกตด้วยว่าในการออกเสียง /n/ กระแสลมจะผ่านออกทางจมูก แต่ในการออกเสียง /d/ กระแสลมจะผ่านออกมาทางปาก
- เสียงพยัญชนะ /m/ และเสียงพยัญชนะ /n/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะนาสิกทั้งคู่ แต่มีตำแหน่งเกิดเสียงต่างกัน /m/ เป็นเสียงจากริมฝีปาก ส่วน /n/ เป็นเสียงจากปุ่มเหงือก

1.

/n-/	/d-/		/n-/	/-d/	
no	dough		pan	pad	
nice	dice		cone	code	
neigh	day		dine	died	

<u>n</u> et	d <u>e</u> bt		be <u>a</u> n	be <u>a</u> d	
<u>n</u> one	d <u>o</u> ne		pa <u>i</u> n	pa <u>i</u> d	
<u>n</u> ip	d <u>i</u> p		Be <u>n</u>	be <u>d</u>	
<u>n</u> oun	d <u>o</u> wn		see <u>n</u>	see <u>d</u>	
<u>n</u> eed	d <u>e</u> ed		ma <u>n</u>	ma <u>d</u>	
<u>n</u> ame	d <u>a</u> me		mai <u>n</u>	ma <u>d</u> e	
<u>n</u> ear	d <u>e</u> ar		lai <u>n</u>	lai <u>d</u>	

2.

/m-/	/n-/		/-m/	/-n/	
<u>m</u> ow	<u>k</u> now		am	Ann	
<u>m</u> ice	<u>n</u> ice		dim	din	
<u>m</u> ix	<u>n</u> icks		Jim	gin	
<u>m</u> eal	<u>k</u> neel		Pam	pan	
<u>m</u> eat	<u>n</u> eat		foam	phone	
<u>m</u> oon	<u>n</u> oon		fame	feign	
<u>m</u> ay	<u>n</u> eigh		game	gain	
<u>m</u> oan	<u>k</u> nown		gum	gun	
<u>m</u> at	<u>g</u> nat		sum	sun	
<u>m</u> ight	<u>n</u> ight		rum	run	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /N/

เสียงพยัญชนะ /N/ (voiced velar nasal) เป็นเสียงพยัญชนะนาสิก ซึ่งเกิดขึ้นที่เพดานอ่อน กล่าวคือ ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นแตะเพดานอ่อน เพื่อกักกระแสลมจากปอด คล้ายกับการออกเสียงพยัญชนะ ระเบิดหรือพยัญชนะกัก /k/ และ /g/ ต่างกันที่ในการออกเสียงพยัญชนะ /k/ และ /g/ เพดานอ่อนไม่ลดระดับ ปิดช่องผ่านออกจุมก กระแสลมจากปอดจึงผ่านเข้าไปในช่องปาก และระเบิดออกมาหลังจากที่ถูกกัก อยู่ที่เพดานอ่อนครู่หนึ่ง แต่ในการออกเสียงพยัญชนะนาสิก /N/ เพดานอ่อนจะลดระดับลง เปิดช่องผ่านออกจุมก กระแสลมจากปอดสามารถผ่านเข้าไปในช่องจุมกและออกมาทางรูจุมก เสียงพยัญชนะ /N/ เป็นเสียง ก้อง เส้นเสียงต้องสั่น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /ŋ/ เสียงพยัญชนะ /ŋ/ เหมือนกับเสียงที่ สะกดด้วยตัวอักษร 'ง' ในภาษาไทย ลิ้นส่วนหลังยกขึ้นแตะเพดานอ่อน เพดานอ่อนลดระดับลง กระแสลมจากปอดผ่านเข้าไปในช่องจุมก และออกมาทางรูจุมก ในการออกเสียงพยัญชนะ /ŋ/ เส้นเสียงต้องสั่น

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /N/ ในภาษาอังกฤษเกิดเฉพาะในตำแหน่งกลางคำ และท้ายคำ เท่านั้น แต่เสียง พยัญชนะที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ง' ในภาษาไทย เกิดทั้งในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /N/ ได้แก่

ng	: long	strength	alóng	amóng	dúring	rínging	brínging	
n	: ink	úncle	fínger	lónger	bláñket	dríñking		

นอกจากนี้ เสียงพยัญชนะ /N/ ยังสะกดด้วย 'ngue' เช่นในคำ *tongue* /tɹN/ และ *meriñgue* /mɔ rQ@N/

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'n' มักจะออกเสียง /N/ เมื่อตามด้วยเสียงพยัญชนะ /k/ เช่น *bank* /bQŋk/, *rank* /rQŋk/, *think* /Tŋk/ และ *coñquer* /ka@Nŋ/ เป็นต้น
2. ตัวอักษร 'ng' ในตำแหน่งท้ายคำของคำกริยาจะออกเป็นเสียง /N/ และเมื่อเติมปัจจัย ก็ยังคงออกเป็นเสียง /N/ เหมือนเดิม ดังตัวอย่างเช่น

sing /sɪN/	- siñger /sl@ŋ/	(เติมปัจจัย '-er')	
hang /hQŋ/	- ha@nging /hQ@ŋN/	(เติมปัจจัย '-ing')	
long /l@ŋ/	- longed /l@ŋd/	(เติมปัจจัย '-ed')	

ส่วนตัวอักษร 'ng' ในตำแหน่งท้ายคำของคำคุณศัพท์จะออกเสียง /N/ แต่เมื่อเติมปัจจัยเข้าไป ตัวอักษร 'ng' จะออกเสียง /Ng/ ดังตัวอย่างเช่น

young /yรN/	-yo@unger /yร@Ng/	(เติมปัจจัย '-er')	
strong /strรN/	-stro@nger /strร@Ng/	(เติมปัจจัย '-er')	
long /lรN/	-lo@ngest /lร@Ngst/	(เติมปัจจัย '-est')	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /N/ ในตำแหน่งกลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งกลางคำ			ตำแหน่งท้ายคำ		
a@ngle	a@nxious	kiรngdom	song	be@long	no@thing
ba@nker	la@nguage	ba@nging	thing	co@ming	e@vening
fiรnger	a@nguish	ha@nger	king	ty@ping	go@ing
hu@ngry	mo@nkey	cliรnging	bang	so@mething	siรtting
siรngle	ju@ngle	siรnger	lung	bu@ilding	be@ing

แม้ว่าเสียงพยัญชนะ /N/ จะไม่เป็นปัญหาในแง่ของการออกเสียง เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /N/ ออกเสียงเหมือนกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร 'ง' ในภาษาไทยดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่คนไทยส่วนใหญ่จะมีปัญหาในการออกเสียง /N/ เมื่อปรากฏร่วมกับเสียงพยัญชนะตัวอื่น เช่น เมื่อเสียง /N/ อยู่หน้าเสียงพยัญชนะ /k/ เช่นในคำ *bank* /bQNk/ ซึ่งหากออกเสียงไม่ถูกต้อง กล่าวคือ ถ้าต้องการพูดคำ *bank* แต่ออกเสียง /bQN/ โดยที่ไม่ออกเสียงพยัญชนะ /k/ ด้วย จะทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด คิดว่าเป็นคำ *bang* /bQN/ เป็นต้น

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียง /N/ ในตำแหน่งท้ายคำ และเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /Nk/ ในตำแหน่งท้ายคำ

/-N/	/-Nk/		/-N/	/-Nk/	
bang	bank		thing	think	
clang	clank		ring	rink	
ring	rink		rang	rank	
sang	sank		wing	wink	
sung	sunk		sling	slink	
tang	tank		slung	slunk	

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะต่อไปนี้

1. เสียงพยัญชนะ /N/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะนาสิกกับเสียงพยัญชนะ /g/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะระเบิดหรือพยัญชนะกักและให้สังเกตด้วยว่า ในการออกเสียง /N/ กระแสลมจะผ่านออกทางจมูก แต่ในการออกเสียง /g/ กระแสลมจะผ่านออกมาทางปาก
2. เสียงพยัญชนะ /m/ กับเสียงพยัญชนะ /N/ และเสียงพยัญชนะ /n/ กับเสียงพยัญชนะ /N/ ซึ่งเสียงพยัญชนะทั้งสามเป็นเสียงพยัญชนะนาสิก แต่มีตำแหน่งเกิดเสียงต่างกัน กล่าวคือ เสียง /m/ เป็นเสียงจากริมฝีปาก เสียง /n/ เป็นเสียงจากปุ่มเหงือก และเสียง /N/ เป็นเสียงจากเพดานอ่อน

1.

<i>/-N/</i>	<i>/-g/</i>		<i>/-N/</i>	<i>/-g/</i>	
ding	dig		gang	gag	
long	log		sang	sag	
tongue	tug		hang	hag	
wing	wig		hung	hug	
lung	lug		tang	tag	
ping	pig		bring	brig	

2.

<i>/-m/</i>	<i>/-N/</i>		<i>/-n/</i>	<i>/-N/</i>	
dim	ding		ban	bang	
hum	hung		pan	pang	
ram	rang		tan	tang	
rim	ring		thin	thing	
some	sung		sin	sing	
Sam	sang		kin	king	
slam	slang		sun	sung	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /l/

เสียงพยัญชนะ /l/ (voiced alveolar lateral) เป็นเสียงพยัญชนะข้างลิ้น ซึ่งเกิดขึ้นที่ปุ่มเหงือก ในการออกเสียงพยัญชนะ /l/ ปลายลิ้นจะยกขึ้นแตะปุ่มเหงือก และด้านข้างของลิ้นลดลงและไม่สัมผัสส่วนใด ๆ ในปาก กระแสลมจากปอดผ่านออกมาทางด้านข้างของลิ้น เสียงพยัญชนะ /l/ เป็นเสียงก้อง เสียงพยัญชนะ /l/ คล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ล’ ในภาษาไทย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /l/ ปลายลิ้นแตะปุ่มเหงือก กระแสลมจากปอดผ่านออกมาทางด้านข้างของลิ้น ในการออกเสียงพยัญชนะ /l/ เส้นเสียงต้องตื้น

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /l/ ได้แก่

l	: lip	like	load	alóng	alíve	sail	úsual	
-le	: sale	male	file	tale	smile	style		
ll	: lláma	hilly	fállen	míllion	bell	shall	still	

ข้อสังเกต

ตัวอักษร ‘l’ ไม่ออกเสียงในคำที่มีตัวสะกด ‘-olk’, ‘-alk’, ‘-alm’ และ ‘-ould’ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

-olk:	folk /fok/	yołk /yok/	
-alk:	bałk /b□k/	chałk /tS□k/	caułk /k□k/
	tałk /t□k/	wałk /w□k/	stałk /st□k/
-al:	ałms /amz/	całm /kam/	pałm /pam/
	psałm /sam/	bałm /bam/	sa@łmon /sQ@mซน/

-ould:	could /kUd/	shou <u>l</u> d /SUd/	wou <u>l</u> d /wUd/	
--------	-------------	-----------------------	----------------------	--

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ			ตำแหน่งกลางคำ								
lace		la@dy		la@ntern		sa@lad		sa@lor		vi <u>l</u> lage	
low		le@sson		li <u>l</u> quid		pa@lace		be <u>l</u> o@ng		fo@llow	
lean		le@ading		lago@on		beli <u>l</u> eve		ala@rm		ye@llow	
lost		lo@osen		le@cture		o@nly		si <u>l</u> ent		pi <u>l</u> low	
let		lu@ggage		le@mon		so@lo		so@lid		allo@w	

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /l/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะก้อง เมื่อมาควบกล้ำ ตามหลังเสียงพยัญชนะไม่ก้อง จะได้รับอิทธิพลของเสียงพยัญชนะไม่ก้องที่มานำหน้า ทำให้เสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งดังกล่าวกลายเป็นเสียงพยัญชนะไม่ก้อง เช่นในคำ *flow* /flo/, *slice* /slals/, *play* /ple/ เสียงพยัญชนะ /l/ ควบกล้ำตามหลังเสียงพยัญชนะ /f/, /s/ และ /p/ ซึ่งเป็นเสียงไม่ก้อง ตามลำดับ

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /l/ ที่ควบกล้ำตามเสียงพยัญชนะไม่ก้อง โดยอ่านคำต่อไปนี้

/fl-:	flee /fli/	flip /flp/	fleece /flis/
	flame /flem/	float /flot/	
/pl-:	plain /plen/	please /pliz/	plate /plet/
	plank /plQnk/	pleat /plit/	
/kl-:	claim /klem/	clip /kllp/	clean /klin/
	claw /kl <u>l</u> /	class /klQs/	

คนไทยมักจะมีปัญหาเมื่อออกเสียงพยัญชนะ /l/ ควบกล้ำกับเสียงพยัญชนะ /s/ ในตำแหน่งต้นคำ เช่นในคำ *slum* /sllm/ ซึ่งเป็นคำพยางค์เดียว คนไทยส่วนใหญ่จะออกเสียงสระ ‘-ะ’ แทรกเข้าไประหว่างเสียง /s/ และ /l/ ทำให้เกิดพยางค์เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งพยางค์ ซึ่งไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /sl-/ แม้ว่าในภาษาไทยจะมีคำ ‘สลัก’ ‘สลับ’ ‘สลากร’ ซึ่งดูเหมือนเป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำในตำแหน่งต้นคำ แต่เมื่อออกเสียงจะอ่านเหมือนมีเสียงสระ ‘-ะ’ แทรกอยู่ คือจะอ่าน ‘สะ-หลัก’ ‘สะ-หลบ’ ‘สะ-หลาก’ ตามลำดับ ดังนั้น ควรจำไว้เสมอว่า เมื่อออกเสียงคำในภาษาอังกฤษ ที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /sl-/ ต้องไม่แทรกเสียงสระ ‘-ะ’ เข้าไประหว่างเสียงพยัญชนะ /s/ และ /l/

ต จงอ่านคำต่อไปนี้ และออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ /sl-/ ให้ถูกต้อง

slay /ste/		sleeve /sliv/		slim /sllm/		slum /sl <u>l</u> m/	
slang /slQn/		sleigh /sle/		slip /slip/		slack /slQk/	

slant /slQnt/	▶▶	slice /slals/	▶▶	slope /slop/	▶▶	slain /slen/	▶▶
slap /slQp/	▶▶	slide /slaid/	▶▶	slot /slat/	▶▶	slash /slQS/	▶▶
sleep /slip/	▶▶	slight /slalt/	▶▶	slow /slo/	▶▶	slave /slev/	▶▶

เมื่อเสียงพยัญชนะ /l/ ควบกล้ำ ตามหลังเสียงพยัญชนะก้อง เสียงพยัญชนะ /l/ ยังคงเป็นเสียงก้อง เช่นใน คำ *blend* /blEnd/, *glue* /glu/ เสียงพยัญชนะ /l/ ควบกล้ำตามหลังเสียงพยัญชนะ /b/ และ /g/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง ตามลำดับ

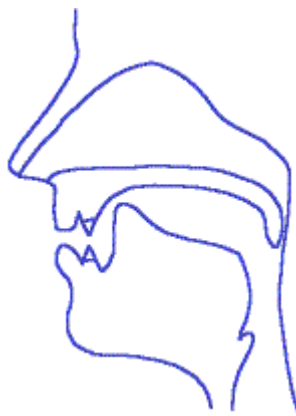
ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /l/ ที่ควบกล้ำตามเสียงพยัญชนะก้อง โดยอ่านคำต่อไปนี้

/bl-:/	blue /blu/	black /blQk/	blunt /blrnt/	bleed /blid/	blame /blem/	▶▶
/gl-:/	glad /glQd/	glib /glib/	glee /gli/	glow /glo/	glaze /glez/	▶▶

แม้ว่าเสียงพยัญชนะ /l/ จะไม่เป็นปัญหาในแง่ของการออกเสียง โดยเฉพาะเมื่อปรากฏในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ เนื่องจากในภาษาไทยมีเสียงซึ่งสะกดด้วยตัวอักษร ‘ล’ ที่ออกเป็นเสียงเหมือนกับเสียงพยัญชนะ /l/ ในภาษาอังกฤษ ทั้งในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ เช่น ‘ล้า’ ‘ลอง’ ‘บรรเลง’ เป็นต้น แต่คนไทยมักจะมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /l/ ที่ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ ซึ่งเรียกว่า dark /ซ/ ทั้งนี้เพราะเสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งดังกล่าว ออกเสียงไม่เหมือนกับเสียงที่สะกดด้วย ‘ล’ หรือเสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งต้นคำที่เดิวนัก กล่าวคือ ในการออกเสียง dark /ซ/ นี้ ลิ้นส่วนหลังจะเกร็งและยกขึ้นไปใกล้เพดานปาก ในขณะที่ส่วนปลายลิ้นจะแตะที่ปุ่มเหงือก นอกจากนี้เสียง dark /ซ/ ยังเป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งท้ายคำ คนไทยจึงมักออกเสียง /l/ ที่ปรากฏท้ายคำในภาษาอังกฤษ เป็นเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘น’ ที่เป็นดังนี้เพราะในภาษาไทย เมื่อตัวอักษร ‘ล’ ปรากฏในตำแหน่งท้ายคำ จะออกเสียงเป็นเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘น’ เช่นคำ ‘เพล’ จะอ่านออกเสียง ‘เพน’ และคำ ‘กาล’ จะอ่านออกเสียง ‘กาน’ เป็นต้น ดังนั้นคำ *ball* /b□l/ ก็มักจะออกเสียงเป็น ‘บอน’ หรือบางครั้งก็จะไม่ออกเสียง /l/ เลย เช่นคำ *foil* /f□il/ ก็มักจะออกเสียงเป็น ‘ฟอย’ เป็นต้น เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีเสียงพยัญชนะตามหลังเสียงสระประสม

ตจงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /l/ ในตำแหน่งท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

peel	▶▶	pill	▶▶	sail	▶▶	bell	▶▶	ball	▶▶	cool	▶▶	soil	▶▶	file	▶▶	spill	▶▶
feel	▶▶	bill	▶▶	mail	▶▶	tell	▶▶	call	▶▶	fool	▶▶	coil	▶▶	mile	▶▶	still	▶▶
meal	▶▶	till	▶▶	tail	▶▶	fell	▶▶	fall	▶▶	pool	▶▶	foil	▶▶	pile	▶▶	small	▶▶
heal	▶▶	mill	▶▶	fail	▶▶	shell	▶▶	hall	▶▶	tool	▶▶	boil	▶▶	dial	▶▶	school	▶▶
veal	▶▶	will	▶▶	pale	▶▶	well	▶▶	doll	▶▶	rule	▶▶	oil	▶▶	vile	▶▶	spoil	▶▶

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /r/

เสียงพยัญชนะ /r/ (voiced post-alveolar semi-vowel) เป็นเสียงกึ่งสระ ซึ่งเกิดบริเวณใกล้เคียงกับปุ่มเหงือก ในการออกเสียงพยัญชนะ /r/ ปลายลิ้นจะยกขึ้นไปใกล้กับเพดานแข็งบริเวณด้านหลังของปุ่มเหงือก แต่ไม่แตะปุ่มเหงือก เสียง /r/ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันจะเป็นแบบเสียงปลายลิ้นงอเข้า (retroflex 'r') กล่าวคือ ปลายลิ้นจะงอกลับไปข้างหลัง สู่บริเวณเพดานแข็ง ด้านข้างของลิ้นสูงกว่าบริเวณส่วนกลางซึ่งมีลักษณะเป็นร่อง กระแสลมจากปอดจึงผ่านร่องบริเวณส่วนกลางของลิ้นออกไป เสียงพยัญชนะ /r/ เป็นเสียงก้อง

เสียงพยัญชนะ /r/ เป็น เสียงกึ่งสระ เนื่องจากเป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงคล้ายสระ กล่าวคือ ในการออกเสียง /r/ ลิ้นจะอยู่ในตำแหน่งของเสียงสระ /a/ แล้วจึงงอปลายลิ้นขึ้นไปทางด้านหลัง ใกล้เพดานแข็ง แต่ไม่แตะส่วนใดส่วนหนึ่งภายในช่องปาก ทำให้กระแสลมจากปอดผ่านช่องปากออกไปโดยสะดวก เนื่องจากอวัยวะในการออกเสียงอยู่ใกล้กันแต่ไม่มากนัก

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /r/ เริ่มด้วยการออกเสียงสระ /a/ และ ม้วนปลายลิ้นกลับไปทางด้านหลัง โดยไม่ให้ปลายลิ้นแตะส่วนใดส่วนหนึ่งภายในช่องปาก กระแสลมจากปอดผ่านร่องตรงส่วนกลางของลิ้นออกมา ในการออกเสียง /r/ เส้นเสียงต้องสั่น

แม้ว่าในการออกเสียงพยัญชนะ /r/ ลิ้นจะเริ่มจากตำแหน่งของเสียงสระ แต่เสียง /r/ จัดเป็นเสียงพยัญชนะ ทั้งนี้เพราะเสียง /r/

ปรากฏในตำแหน่งของเสียงพยัญชนะ กล่าวคือ เกิดในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ นำหน้าหรือตามหลัง เสียงสระซึ่งเป็นแกนของพยางค์ เช่น

ray	/re/	: เสียงพยัญชนะ /r/ เกิดในตำแหน่งต้นคำนำหน้าเสียงสระ /e/
a@rid	/Q□rld/	: เสียงพยัญชนะ /r/ เกิดในตำแหน่งกลางคำระหว่างเสียงสระ /Q/ และ /l/
car	/kar/	: เสียงพยัญชนะ /r/ เกิดในตำแหน่งท้ายคำตามหลังเสียงสระ /a/

หมายเหตุ ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษสำเนียงอังกฤษ จะไม่ออกเสียง /r/ ในตำแหน่งท้ายพยางค์หรือท้ายคำ แต่ในที่นี้ยึดหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกัน เสียง /r/ จึงปรากฏในตำแหน่งท้ายคำและท้ายพยางค์ด้วย

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /r/ ได้แก่

r	: raw	rope	read	móral	búry	door	four
-re	: care	dare	mere	befóre	ignóre	ensúre	
rr	: nárrow	cárry	márry	corrét	arrést	burr	purrr

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร 'rh' และ 'wr' จะออกเสียงเป็น /r/ ในตำแหน่งต้นคำ เช่น

rh:	rhyme /raɪm/	rhythm /rɪθm/
	rhapsody /rəpsɪdi/	rhetoric /rɪtɔːrɪk/
	rheumatism /ruːmətɪzɪzəm/	rhinestone /raɪnstən/
	rhinoceros /raɪnəˈsɔːs/	
wr:	wrath /rɒt/	wreath /rɪt/
	wreck /rɛk/	wren /rɛn/
	wrench /rɛntʃ/	write /raɪt/
	wrist /rɪst/	wrong /rɒŋ/
	wretched /rɛtʃtɪd/	

๓ จงฝีกออกเสียงพยัญชนะ /r/ ในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ				ตำแหน่งกลางคำ				ตำแหน่งท้ายคำ			
rug	ready	random	area	parade	worry	four	retire	repair			
road	reason	rayon	orange	story	sorry	hour	insure	guitar			
rich	recent	royal	dairy	chorus	quarrel	fair	administer	lover			
ranch	react	raining	siren	bury	hurry	star	empire	appear			
reign	rally	restless	period	direct	arrest	stir	behave	occupy			

เสียงพยัญชนะ /r/ เป็นเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /r/ ไม่มีในภาษาไทย คนไทยส่วนใหญ่จึงมักใช้เสียง ‘ร’ ในภาษาไทยแทนเสียง /r/ บางคนก็จะใช้เสียง /l/ แทน เช่นคำ *rice* ก็มักจะอ่านเป็น *lice* สำหรับผู้ที่ประสบปัญหาเนื่องจากใช้เสียงพยัญชนะ ‘ร’ ในภาษาไทย แทนเสียง /r/ จะต้องทำความเข้าใจว่าเสียงพยัญชนะ /r/ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันนั้น เป็นเสียงปลายลิ้นงอเข้า (retroflex) ต่างกับเสียงพยัญชนะ ‘ร’ ในภาษาไทย ซึ่งคนไทยบางคนจะออกเป็นเสียงพยัญชนะรัว (trill) คือ มีการรัวที่ปลายลิ้น แต่บางคนก็จะออกเป็นเสียงลิ้นกระทบ (tap) คือ ปลายลิ้นกระทบบริเวณหลังปุ่มเหงือก ส่วนผู้ที่ประสบปัญหาเนื่องจากใช้เสียงพยัญชนะ /l/ แทนเสียงพยัญชนะ /r/ จะต้องเข้าใจว่า ในการออกเสียงพยัญชนะ /l/ นั้น ปลายลิ้นสัมผัสกับปุ่มเหงือก ด้านข้างของลิ้นจะไม่สัมผัสส่วนใด ๆ ภายในช่องปาก กระแสลมจะผ่านออกมาทางด้านข้างของลิ้น สำหรับการออกเสียงพยัญชนะ /r/ ในภาษาอังกฤษสำเนียงอเมริกันนั้น จะเป็นในลักษณะที่ตรงกันข้าม ปลายลิ้นไม่แตะส่วนใด ๆ ภายในช่องปาก แต่ด้านข้างของลิ้นจะสัมผัสกับฟันบนซี่หลัง และกระแสลมจะผ่านร่องตรงส่วนกลางของลิ้นออกมา เสียงพยัญชนะ /r/ และเสียงพยัญชนะ /l/ จะมีส่วนเหมือนกันตรงที่เสียงพยัญชนะทั้งสองเป็นเสียงก้องและเป็นเสียงที่มีลักษณะต่อเนื่อง ไม่เสียดแทรก คือกระแสลมจะผ่านออกได้โดยสะดวก ไม่ต้องเสียดแทรกออกมา

การที่คนไทยออกเสียงพยัญชนะ /l/ แทนเสียงพยัญชนะ /r/ นั้น อาจมีสาเหตุสองประการ คือ ประการแรก การออกเสียงพยัญชนะ /l/ ซึ่งมีในภาษาไทยนั้น ง่ายกว่าการออกเสียงพยัญชนะ /r/ ซึ่งไม่มีในภาษาไทย ประการที่สอง เนื่องจากคนไทยบางกลุ่มไม่ค่อยเข้มงวดกับการออกเสียงที่สะกดด้วยตัว ‘ร’ และ ‘ล’ ในภาษาไทย คำที่สะกดด้วย ‘ร’ เช่น ‘รุ่งเรือง’ ก็มักจะอ่านเป็น ‘ลูงเลื่อง’ ซึ่งแม้ว่าจะไม่ถูกต้อง แต่คนฟังก็ยังเข้าใจว่าผู้พูดหมายถึงคำ ‘รุ่งเรือง’ ดังนั้น เมื่อออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีเสียง /r/ ก็จะมีเสียง /l/ มาใช้ เพราะเกิดความเคยชินกับการที่ใช้เสียง ‘ร’ และ ‘ล’ สับสนกัน แต่ก็ยังเป็นที่น่าสนใจ แต่เมื่อเขาเหล่านั้นใช้เสียง /l/ และ /r/ สับสนกันในภาษาอังกฤษ จะทำให้เกิดปัญหาขึ้นอย่างแน่นอน เพราะหากเขาต้องการพูดประโยค “Please **correct** those papers?” แต่ไปพูดว่า “Please **collect** those papers?” ก็อาจทำให้ผู้ฟังเข้าใจผิด คิดว่าผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังเก็บรวบรวมรายงานเหล่านั้น ซึ่งแท้ที่จริงแล้วผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังตรวจแก้ไขรายงานเหล่านั้น เป็นต้น

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /l/ และเสียงพยัญชนะ /r/ ทั้งในตำแหน่งต้นคำ กลางคำ และท้ายคำ

/l-/	/r-/		/-l/	/-r/		/-l/	/-r/	
lay	ray		alla@y	arra@y		bell	bear	
law	raw		ali□ve	arri□ve		fell	fair	
late	rate		be@lly	bu@ry		shell	share	
lamb	ram		colle@ct	corre@ct		dill	dear	
lead	read		pi□lot	pi□rate		ill	ear	
lied	ride		ele@ct	ere@ct		mill	mere	
lot	rot		mi□ller	mi□rror		bill	beer	

light	right		believe	believe		fill	fear	
lie	rye		teller	terror		pull	poor	
line	Rhine		telling	tearing		fall	for	
long	wrong		thing	thing		call	core	
lower	rower		fling	fling		tall	tore	
later	rafter		stalling	storing		mall	more	

นอกจากนี้ คนไทยยังมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ /r/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะอื่น ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า คนไทยบางคนจะใช้เสียงพยัญชนะ /l/ แทนเสียงพยัญชนะ /r/ ดังนั้นเมื่อต้องออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีเสียงพยัญชนะ /r/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะตัวอื่น ก็มักจะใช้เสียง /l/ แทนเสียง /r/ ด้วย เช่นคำ *fright* ก็มักจะอ่านเป็น *flight* หรือบางครั้งก็จะมีเสียงควบคู่กันคือจะออกเป็น *fight* ซึ่งจะทำให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจผิดได้

อนึ่ง เสียงพยัญชนะ /r/ ซึ่งเป็นเสียงก้อง เมื่อควบคู่ตามหลังเสียงไม่ก้อง จะได้รับอิทธิพลของเสียงไม่ก้องที่มานำหน้า ทำให้เสียงพยัญชนะ /r/ ในตำแหน่งดังกล่าว กลายเป็นเสียงไม่ก้อง เช่นในคำ *frame* /frem/, *pride* /praɪd/, *cry* /kraɪ/ เสียงพยัญชนะ /r/ ควบคู่ตามหลังเสียง /f/, /p/ และ /k/ ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะไม่ก้องตามลำดับ แต่เมื่อเสียงพยัญชนะ /r/ ควบคู่ตามหลังเสียงก้อง เสียงพยัญชนะ /r/ ก็ยังคงเป็นเสียงก้องเหมือนเดิม เช่นในคำ *brand* /brænd/, *great* /gret/, *drum* /drʌm/ เสียงพยัญชนะ /r/ ควบคู่ตามหลังเสียง /b/, /g/ และ /d/ ซึ่งเป็นเสียงก้องตามลำดับ

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /r/ ที่ควบคู่ตามหลังเสียงพยัญชนะไม่ก้อง โดยอ่านคำต่อไปนี้

/pr-:	pray /pre/	proud /praʊd/	prove /pru:v/	print /prɪnt/
	press /pres/	prim /prɪm/	precede /pri:si:d/	profit /prɒfɪt/
/tr-:	try /traɪ/	trim /trɪm/	tray /treɪ/	trash /træʃ/
	trap /træp/	trip /trɪp/	true /tru:/	trouble /trʌbəl/
	trader /treɪdər/	tremendous /trɪmɛndəs/		
/kr-:	crew /kru:/	crow /kroʊ/	cream /kri:m/	crown /kraʊn/
	crank /kræŋk/	creep /kri:p/	craft /kræft/	creazy /kreɪzi/
	credit /kredɪt/	creature /kri:tʃər/		
/fr-:	fly /fraɪ/	fruit /fru:t/	free /fri:/	fresh /fres/
	friend /frɛnd/	frank /fræŋk/	front /frʌnt/	freezer /fri:zər/
	frigid /frɪdʒɪd/	frightful /fraɪtful/		
/Tr-:	three /tri:/	throw /troʊ/	thrift /trɪft/	throne /trɒn/
	thread /θred/	thrash /træʃ/	threat /θret/	throat /θrot/
	throughout /θru:əʊt/			
/Sr-:	shred /sred/	shrewd /ʃru:d/	shrill /sɪl/	shrine /sraɪn/

<u>sh</u> rimp /Sɹɪmp/	<u>sh</u> rink /Sɹɪŋk/	<u>sh</u> runk /Sɹɪŋk/	<u>sh</u> rub /Sɹɪb/
------------------------	------------------------	------------------------	--

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /r/ ที่ควบกล้ำตามหลังเสียงพยัญชนะก้อง โดยอ่านคำต่อไปนี้

/br-/:	<u>b</u> rag /brQg/	<u>b</u> rim /brɪm/	<u>b</u> rand /brQnd/
	<u>b</u> rought /brɔ̃t/	<u>b</u> ruise /bruz/	<u>b</u> reak /brek/
	<u>br</u> o@ther /brɔ̃ðɪ/	<u>br</u> e@athing /brɪ@Dɪŋ/	<u>br</u> a@celet /bre@sɪlt/
/dr-/:	<u>d</u> ress /drEs/	<u>d</u> rag /drQg/	<u>d</u> ream /drɪm/
	<u>d</u> rink /drɪŋk/	<u>d</u> raw /drɔ̃/	<u>d</u> raft /drQft/
	<u>d</u> ra@gon /drQ@gʊŋ/	<u>d</u> ra@ma /dra@mɔ̃/	<u>d</u> re@adful /drE@dfʊl/
	<u>d</u> ri@ver /dra@vɪ/ 		
/gr-/:	<u>g</u> rab /grQb/	<u>g</u> rain /gren/	<u>g</u> rade /gred/
	<u>g</u> rand /grQnd/	<u>g</u> raph /grQf/	<u>g</u> ross /grQs/
	<u>g</u> roup /grʊp/	<u>g</u> reen /grɪn/	<u>g</u> reat /gret/
	<u>g</u> ra@nite /grQ@nɪt/ 		

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /w/

เสียงพยัญชนะ /w/ (voiced bilabial semi-vowel) เป็นเสียงกึ่งสระ เนื่องจากเป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงคล้ายสระ ลิ้นจะอยู่ในตำแหน่งของเสียงสระ /u/ ริมฝีปากจะยื่นและห่อ ขณะเดียวกัน ลิ้นส่วนหลังจะยกขึ้นไปใกล้กับเพดานอ่อน แต่ไม่แตะเพดานอ่อน กระแสลมจากปอดผ่านช่องปากออกไปได้โดยสะดวก ทั้งนี้เพราะอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงดังกล่าวอยู่ใกล้กันแต่ไม่มากนัก กล่าวคือ แม้ว่าเสียงพยัญชนะ /w/ จะเป็นเสียงจากริมฝีปาก เช่นเดียวกับเสียงพยัญชนะ /p/, /b/ และ /m/ แต่เมื่อออกเสียง /w/ ริมฝีปากไม่ปิดสนิท แต่จะห่อและ ยื่นออกไปกระแสลมจึงผ่านออกไปโดยไม่มีกักใด ๆ เสียงพยัญชนะ /w/ เป็นเสียงก้อง ซึ่งเกิดในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ ในภาษาอังกฤษ

เสียง /w/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ว’ ในภาษาไทย อาจต่างกันเล็กน้อยตรงที่ในการออกเสียง /w/ ในภาษาอังกฤษ ริมฝีปากห่อและยื่นออกไป แต่ในการออกเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ว’ ในภาษาไทยริมฝีปากไม่ต้องยื่น

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /w/ เริ่มด้วยการออกเสียงสระ /u/ ริมฝีปากห่อและยื่นออกไป ลิ้นส่วนหลังยกขึ้นไปใกล้กับเพดานอ่อน แต่ไม่แตะเพดานอ่อน ริมฝีปากเปิดออกโดยเร็ว พร้อม ๆ กับที่กระแสลมผ่านออกมาโดยไม่มีกักใด ๆ ในการออกเสียงพยัญชนะ /w/ เส้นเสียงต้องสั่น

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /w/ ได้แก่

w : went warm window woolen away beware always

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘wh’ ออกเป็นเสียง /w/ หรือเป็นเสียงควบกล้ำ /hw/ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

<u>wh</u> y	/wəl/	/hwəl/	
<u>wh</u> en	/wɛn/	/hwɛn/	
<u>wh</u> ich	/wɪtʃ/	/hwɪtʃ/	
<u>wh</u> ile	/waɪl/	/hwaɪl/	
<u>wh</u> eat	/wi:t/	/hwɪ:t/	
<u>wh</u> eel	/wi:l/	/hwi:l/	
<u>wh</u> ip	/wɪp/	/hwɪp/	
<u>whi</u> sky	/wɪskɪ/	/hwɪskɪ/	
<u>whi</u> stle	/wɪstlɪ/	/hwɪstlɪ/	

2. ตัวอักษร ‘w’ ไม่ออกเสียง เช่นในคำ *sword /sɔ:rd/, awnswer /ɑ:nsɜ:/, wrist /rɪst/, wrinkle /rɪnklɪ/, wreathed /rɛtʃtɪd/, wreath /rɪt/, wrong /rɒŋ/, two /tu:/, who /hu:/, whom /hum/, whose /hu:z/ และ whole /ho:l/ เป็นต้น *

3. ตัวอักษร ‘ow’ ออกเป็นเสียงสระ /o/ หรือ เสียงสระประสม /aʊ/ จึงไม่มีเสียง /w/ ในคำต่อไปนี้ *ow*e /o:/, *slow* /slo:/, *bestow* /bɛstə:/, *below* /bɛlə:/, *arrow* /ɑ:rə/, *pillow* /pɪlə/, *narrow* /nɑ:rə/, *shadow* /ʃɑ:də/, *gown* /gaʊn/, *towel* /taʊəl/, *tower* /taʊə/, *flower* /flaʊə/, *bowel* /baʊəl/, *power* /paʊə/, *row* /rəʊ/, *reward* /kɑ:ɪd/, *allow* /əˈlaʊ/ และ *eyebrow* /aɪˈbrəʊ/ เป็นต้น

4. ตัวอักษร ‘aw’ ออกเป็นเสียง /ɔ:/ จึงไม่มีเสียง /w/ ในคำต่อไปนี้ *lawn* /lɔ:n/, *pawn* /pɔ:n/, *dawn* /dɔ:n/, *fawn* /fɔ:n/ และ *awning* /ɔ:nɪŋ/ เป็นต้น

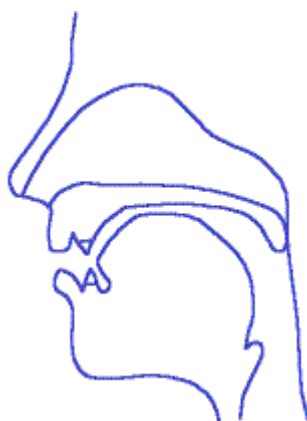
5. เสียง /w/ ปรากฏในคำภาษาอังกฤษบางคำที่ไม่มีตัวอักษร 'w' เช่นในคำ *one* /wʌn/, *once* /wʌns/, *suite* /swi:t/ และ *Oui* /dʒabɔ:rd/ เป็นต้น
6. เสียง /w/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะ /k/ ในคำที่สะกดด้วย 'qu' เช่น *quick* /kwɪk/, *queen* /kwɪn/, *queer* /kwɪr/, *quiet* /kwaɪt/, *equal* /iˈkwɔ:l/, *equipment* /iˈkwɪpmənt/, *request* /rɪkwɛst/, *question* /kwɛstʃən/, *baquet* /bɔːkwɪt/ และ *acquire* /ɪkwaɪr/ เป็นต้น
7. เสียง /w/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะ /g/ ในคำที่สะกดด้วย 'gu' เช่น *anguish* /ŋgwɪʃ/, *language* /lŋgwɪdʒ/, *extinguish* /ɪkstɪŋgwɪʃ/, *distinguish* /dɪstɪŋgwɪʃ/, *iguana* /ɪgwɑ:nə/ และ *guava* /gwɑ:və/ เป็นต้น

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /w/ ในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ			ตำแหน่งกลางคำ		
wax 	waive 	wisdom 	away 	between 	forward
wash 	weak 	worship 	wake 	between 	reward
well 	wealth 	worthless 	wait 	between 	rewind
weed 	worst 	wear 	ward 	between 	unwise
waist 	warmth 	wasel 	ware 	between 	always

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /w/ และเสียงพยัญชนะควบคู่ /hw/

/w-/	/hw-/	
way	whay	
wit	whit	
weal	whal	
wig	whig	
wear	wher	
wail	whale	
wine	whine	
witch	which	
watt	what	
weather	whether	
with	whither	

ภาพแสดงการออกเสียงพยัญชนะ /y/

เสียงพยัญชนะ /y/ (voiced palatal semi-vowel) เป็นเสียงกึ่งสระ ซึ่งเกิดที่บริเวณเพดานแข็ง ค่อนมาทางปุ่มเหงือก เนื่องจากเป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงคล้ายเสียงสระ ทำนองเดียวกับเสียงพยัญชนะ /r/ และ /w/ ในการออกเสียงพยัญชนะ /y/ ลิ้นส่วนหน้าจะยกขึ้นในระดับของเสียงสระ /i/ กระแสลมจากปอดผ่านช่องปากออกไปได้โดยสะดวก เนื่องจากอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงอันได้แก่ ลิ้นส่วนหน้าและเพดานปากอยู่ใกล้กัน แต่ไม่มากนัก กระแสลมจากปอดผ่านได้สะดวก เสียง /y/ เป็นเสียงก้อง ซึ่งเกิดในตำแหน่งต้นคำ และกลางคำในภาษาอังกฤษ

เสียงพยัญชนะ /y/ ออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ย’ ในภาษาไทย

ข้อควรจำและปฏิบัติในการออกเสียงพยัญชนะ /y/ เริ่มด้วยการออกเสียงสระ /i/ ลิ้นส่วนหน้ายกขึ้นไปใกล้กับเพดานแข็งค่อนมาทางปุ่มเหงือก ริมฝีปากไม่ห่อ แล้วปล่อยลิ้นส่วนหน้าลงมาโดยเร็ว กระแสลมผ่านออกมาโดยไม่มีกักใด ๆ ในการออกเสียงพยัญชนะ /y/ เส้นเสียงต้องสั่น

ตัวสะกดของเสียงพยัญชนะ /y/ ได้แก่

y : yes yawn yellow yesterday lawyer beyond

นอกจากนี้ ตัวอักษร ‘j’ ออกเป็นเสียง /y/ ในคำ *hallelu@jah /hQlʔlu@yʔ/*

ข้อสังเกต

1. ตัวอักษร ‘eu’ ในตำแหน่งต้นคำ ออกเป็นเสียง /yu/ หรือ /yU/ เช่นในคำ *e@ucalypt /yu□kʔllpt/, e@uchre /yu□k/, e@unuch /yu□nʔk/, e@uphemism /yu□fʔmizʔm/, Eure@ka /yUri□kʔ/, E□urope /yU@rʔp/ และ Europe@an /yUrʔpi□ʔn/ เป็นต้น*

2. ตัวอักษร ‘u’ ในตำแหน่งต้นคำ อาจออกเป็นเสียง /yu/ หรือ /yU/ เช่นในคำ *u@nit* /yu[nɪt]/, *u@sual* /yu[ZUʃl]/, *u@nify* /yu[nʃfəl]/, *uni@te* /yUnɑt/ และ *una@nimous* /yUnQ@nɪmʊs/

3. ตัวอักษร ‘u’, ‘eu’, ‘ew’, ‘ue’, ‘eau’ และ ‘iew’ อาจออกเป็นเสียง /yu/ หรือ /yU/ เมื่อสะกดตามหลังเสียง /p/, /k/, /g/, /b/, /d/, /m/, /n/, /f/, /v/ หรือ /h/ ทำให้เสียง /y/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะดังกล่าวเช่น

u:	pu@ma /pyu@mʌ/	pu@pil /pyu@pɪl/	cu@bic /kyu@bɪk/	cu@te /kyu@t/
	cu@rious /kyU@rɪʊs/	bu@reau /byU@ro/	abu@se (n.) /ʃbyu@s/	abu@se (v.) /ʃbyu@z/
	mu@sic /myu@zɪk/	mu@se@um /myuzi@m/	mu@le /myul/	fu@me /fyum/
	fu@ture /fyu@tʃr/	fu@sion /fyu@ʒɪʊn/	hu@man /hyu@mʌn/	hu@mor /hyu@mɔ:/
eu:	feud /fyud/	fe@udal /fyu@dəl/		
ew:	pew /pyu/	mew /myu/	few /fyu/	
eau:	be@auty /byu@tɪ/	be@autiful /byu@tɪfəl/		
iew:	view /vyu/	revi@ew /rɪvyu@/		
ue:	cue /kyu/	hue /hyu/	imbu@e /ɪmbyu@/	

ต จงฝึกออกเสียงพยัญชนะ /y/ ในตำแหน่งต้นคำและกลางคำ โดยอ่านคำต่อไปนี้

ตำแหน่งต้นคำ			ตำแหน่งกลางคำ		
young	yield	ye@oman	bi@llion /bɪlɪʊn/	a@lien /eɪlɪʊn/	
yoke	yearn	yo@ga	mi@llion /mɪlɪʊn/	amu@se /ʌmyu@s/	
yawn	yard	ye@llow	o@nion /rɪnɪʊn/	fami@liar /fʌmɪlɪj/	
yacht	youth	ye@arly	ju@nior /dʒuːnɪj/	compa@nion /kʌmpQɪnɪʊn/	
yeast	yarn	ye@sterday	va@lue /vɑːlɪu/	vi@neyard /vɪnɪjəd/	

เสียงพยัญชนะ /y/ ไม่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย เนื่องจากออกเสียงคล้ายกับเสียงที่สะกดด้วยตัวอักษร ‘ย’ ในภาษาไทย ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่คนไทยมักประสบปัญหาเมื่อต้องออกเสียง /y/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะตัวอื่น ปัญหาที่เกิดอาจเนื่องมาจาก คำที่มีเสียงพยัญชนะ /y/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะตัวอื่นนั้น ไม่ปรากฏตัวอักษร ‘y’ ให้เห็น จึงไม่อาจทราบได้ว่าต้องออกเสียง /y/ ควบคู่ไปด้วย ตัวอย่างของคำที่ปรากฏในข้อสังเกตข้อที่ 3 เป็นคำที่มีเสียง /y/ ควบคู่กับเสียงพยัญชนะที่มาข้างหน้า

ต จงฝึกออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ /y/ ควบกล้ำกับเสียงพยัญชนะตัวอื่น โดยอ่านคำต่อไปนี้

pure /pyUr/		purify /pyU@rʃfəl/		Puritan /pyU@rʃtən/	
cupid /kyu@pɪd/		curable /kyU@rəbəl/		cucumber /kyu@kʌmbər/	
mute /myut/		mutual /myu@tʃuəl/		municipality /myunɪ@pəlɪti/	
fu@ry /fyU@rl/		fertile /fyu@tʃl/		fuse /fyuz/	
huma@ne /hyume@n/		humid /hyu@mɪd/		humorous /hyu@mʌrəs/	
fe@udal /fyu@dʃl/		beautiful /byutɪ@fʃl/		beautifully /byu@tɪfʃli/	

ต จงอ่านคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคำที่มีเสียง /y/ ในตำแหน่งต้นคำ กับคำที่ไม่มีเสียง /y/ ในตำแหน่งต้นคำ

คำที่มีเสียงพยัญชนะ /y/ ในตำแหน่งต้นคำ	คำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ /y/ ในตำแหน่งต้นคำ	
use (v.) /yuz/	ooze /uz/	
Yale /yeɪ/	ale /eɪ/	
Yawl /yɔːl/	all /ɔːl/	
year /yɪr/	ear /ɪr/	
yearn /yɪrn/	earn /ɪrn/	
yell /jeɪ/	el /eɪ/	
yolk /jɒk/	oak /oʊk/	
yam /jəm/	am /əm/	
yeast /jɪst/	east /iːst/	

ต จงฝึกออกเสียงคำต่อไปนี้เป็นคู่ ๆ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเสียงพยัญชนะ /y/ และเสียงพยัญชนะ /dʒ/

/y-/	/dʒ-/		/y-/	/dʒ-/	
use (n.) /jus/	juice /dʒus/		year /yɪr/	jeer /dʒɪr/	
use (v.) /yuz/	Jews /dʒuz/		yet /yɛt/	jet /dʒɛt/	
Yale /yeɪ/	jail /dʒeɪ/		yacht /jɑt/	jot /dʒɑt/	
yolk /jɒk/	joke /dʒɒk/		yard /jɑrd/	jarred /dʒɑrd/	
yam /jəm/	jam /dʒəm/		yew /ju/	Jew /dʒu/	